

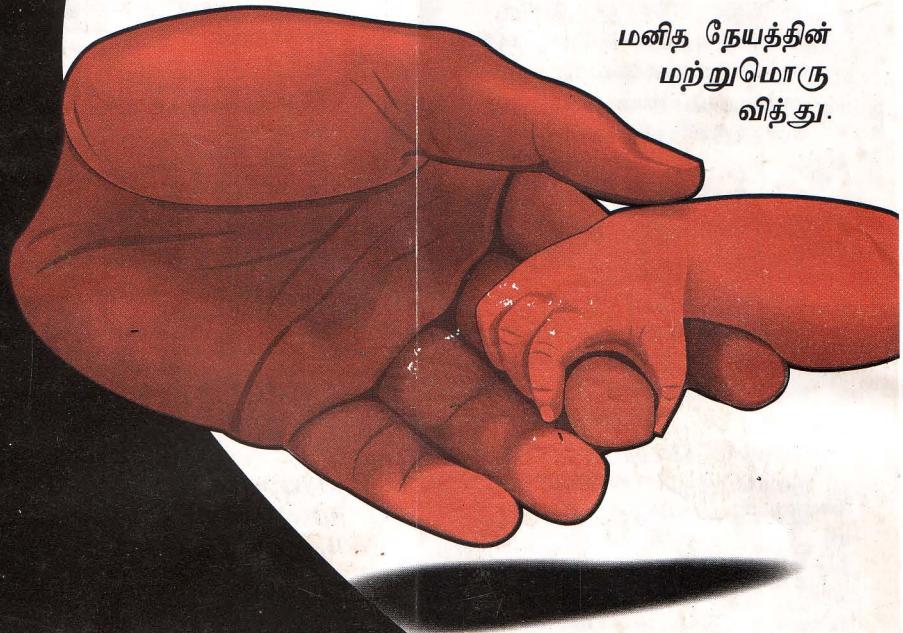
மக்கிய மாகாண
கழித் சாகித்திய விழா
மாத்தளை
சிறப்பிதழ்

ISSN 1391-5827

இதழ் 7
அந்து 2 துணி 1

உன்
விரல் மடிப்புக்களில்
விதைக்கப்பட்டிருக்கிறது

மனித நேயத்தின்
மற்றுமொரு
வித்து.

ப்ரவாஹம்

PRAVAGHAM புதுஞ்செடி விலை ரூ 20

வெளிப்பீடு
சுதந்திர கலை இலக்கியப் பேரவை, உக்வஸன்.

இது அந்தனிஜீவாவின் பக்கம்

முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைவர் ரவுப் ஹக்கீம் அவர்களின் பதவி விலகலை அடுத்து திருமதி பேரியல் அவர்ப் பதவி ஏற்றார். பின்னர் அவர் அளித்த தொலைக்காட்சி பேட்டியில் அவரது ஆற்றலும் ஆளுமையும் வெளிப்பட்டது.

ஒரு கட்சியை தலைமை தாங்கி நடத்தக் கூடிய சகல வல்லமையும் பொருந்தியவர் திருமதி அஸ்ரப் ஜனாதிபதி ஒரு தடவை முஸ்லிம் காங்கிரஸை சேர்ந்தவர்ஸிடம் பேரியல் அவர்ப் தலைமை ஏட்க முடியாதா? என்று ஜனாதிபதி கேட்ட பொழுது முடியாது. இல்லாம் பெண் தலைமைத் துவத் தை அனுமதி க் கவிதையை உலமாக்கள் இதுபற்றி தெளிவாக அறிவிறுத்தியுள்ளனர், என்று பிரதி அமைச்சர் மொஹிதீன் அபதுல்காதர் விளக்கினார்.

மேற்படி தகவல்நவமனிவார இதழில் இடம் பெற்றிருந்தது இந்த குறிப்பை படித்த பொழுது தமிழகத்து கவிஞருள் எம்ஜிரகுலின் கவிதை தொகுப்பான ‘மைலாஞ் சி’ கவிதைத்தொகுதியில் “வந்துதிக்காத ஒர் இனத்தின் நபி பற்றி” என்ற கவிதைதான் ஞாபகத்திற்குவந்தது

பயானில் கேட்டது
திசையெய்க்கும்
உலகை உய்விக்கி வந்துதித்தது
ஒரு லட்சத்து இருபத்து நான்காயிரம்
நபிமார்களென்று.

திருக்குருஷுன் காட்டியது
கல்லடியும் சொல்லடியும் தாங்கி
வரலாறாய் மாறியது
இருபத்தைத்து நபிமார் என்று.

ஆதம் நபி, நாலும் நபி
ழகுப் நபி, ஸாலிஹு நபி
தாழுத் நபி, சுலைமான் நபி
ஜூப் நபி, ஸஸா நபி
இறுதியாய் வந்துதித்த

அண்ணல் முஹம்மது நபி
சொல்லிக் கொண்டிருந்தபோது
செல்ல மகள் கேட்டாள்.

இத்தனை இத்தனை
ஆண் நபிகளுக்கு மத்தியில்
ஏன் வாப்பா இல்லை
ஒரு பெண் நபி.

இது பற்றி இல்லாமிய புத்திஜீவிகள் படைப்பாளிகள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதை பொறுத்திருந்து பார்ப்போம்.

அதே மைலாஞ் சி யில் இன் னொரு கவிதையில்

“பொட்டு வச்ச பார்க்க
எனக்கும் ஆசை
அம்மா திட்டுவாளே”

மைலாஞ் சி என்பது மருதானியை குறிக்கும் சொல்... மைலாஞ் சி கவிதைத் தொகுதிக்காக, பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு கவிஞர் ரகுல் முகம் கொடுத்திருக்கிறார்.

மனுவியம்

மனையக சிறுக்கை எழுத்தாளர்களில் குறிப்பிட்டு கூற வேண்டிய ஒரு பெயர் மல்லிகை சி. குமார் நீண்ட காலமாக எழுதிக் கொண்டிருப்பவர்களில் மிக முக்கியமானவர். இவரது சிறுக்கை தொகுதி “மனுவியம்” என்ற பெயரில் எழுத்தாளர் சாரல் நாடன் முயற்சியால் வெளிவந்தனது. தொகுதிக்குறிய தலைப்பு கதை ப்ரவாகத்தில் வெளிவந்த கதை.

இந்த மனுவியம் தொகுதியின் வெளியிட்டு விழா கொட்டகை கலை இலக்கிய வட்டத்தின் ஏற்பாட்டில் கொட்டகையில் அறிமுக விழா நடைபெற்றது.

புதினாள்தி

இதழ் 7
செப்டம்பர் 2001

உள்ளே..

கட்டுரை

பண்ணாமத்து கவிராயர்

ஏ.எ.ம். புவாஜி

மாத்தனை ராஜ்சிவா

முனைவர் காரை செ.சுந்தரம் மின்னை

கவிதை

மேமன் கவி

ஓட்டமாவடி அறாக்த

பண்ணாமத்து கவிராயர்

கோகிலா ஜெயராஜ்

கவிஞர் பெணி

நல்லை அமிழ்தன்

கெவிறாவ சுலைஹா

புலெந்தி திலிப்காந்த்

சிறுக்கை

நயீமா சித்தீக்

பாலரஞ்சனி ஜெயபால்

கெகிறாவ ஸஹானா

மற்றும்

ஆசிரியர் தலையங்கம்

ஆசிச் செய்திகள்

விருது பெறும் கலைஞர்கள் விபரம்

கிளிஞ்சுக்கள்

வாடகை சுவாசம்

அம்ரிதாவின் கணத்கள் வெளியீடு

Chief Editor :Aashif A Buhary

Sub Editor :Ukuwela Akram

**Published at:No 9, Matale Road,
Ukuwela. Post Code 21300.**

e-mail :pravagam@yahoo.com

ISSN NO : 1391 - 5827

குழந்தைகள்...

இந்தப்புமியின் புரியாத புதிர்களின் தலையாய அதிசயம்.

நம்மைப் பொராமைப்பட. வைக்கும் அந்தங்களை தங்களுக்குள் அள்ளிவைத்துக் கொண்டு தமிழ்தம் எதுவும் இல்லாததுபோல் எல்லாம் கேட்டு அடம் பிடிக்கும் மகா புத்திசாலிகள்..

அந்தப் பளிங்குக் கண் களின் நேர்மையில் உங்கள் அழக்கு நிறைந்த மனங்களை அலசிக் கொள்ள நீங்கள் முயன்றில்லையென்றால்..

இங்களினஷட்டுவிரலையநம்பிக்கையோடு சுற்றிக்கொள்ளும் ஜந்து பிஞ்ச விரல்களையும் பிரித்துவிட மனமில்லாமல் வயித்திருந்த தில்லையென்றால்..

நிலம் தொடாத பாதத்தில் உங்கள் ஏசில் நனைக்காமல் மீசை மயிர்கள்காயப்படுத்தி விடாமல் முத்தமிட்டதில்லையென்றால்..

எதற் காக யாருக் காக இன் னும் வாழ்ந்துக்கொண்டிருக்கின்றிகள்?..

காரணமின்றிச் சிரிக்கும் அதன் கண்ணக்குழிக்குள் உங்களைத் தொலைத்து விட்டுத் தேடிப்பாருக்கள்... ஒரு மழலையின் முதற் பல கன்னத் தில் தடம் பதிக் க அனுமதித்து அனுபவித்துப் பாருங்கள்... மடியில் தாங்கும் சமயத் தில் முன்னரி விப்பின்றி உடை நனைக்கும் குறும்பின் கதகதப்பை முகம்களிக்காமல் ரசித்துப் பாருங்கள்... ,

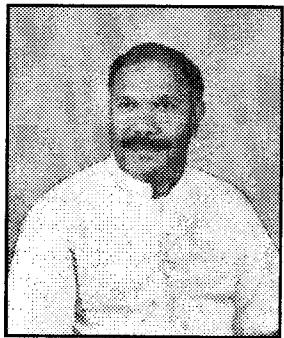
ஒரு மழலையின் சினுங்கல்களை மொழிப்பெயர்க்க கொஞ்சமாவது நேரம் ஒதுக்கிக் கொள்ளுங்கள்...,

எல்லாம் அளவுகளிலும் என்னி க்கையிலும் சிக்கிப்போன இந்தப் ப்ரபஞ்சத்தில்.. இன்னும் விலைகளுக்கு அதைப் பாருங்கள்... அவர்களின் புன்னகையும் முன்னணியில்தான் நிழ்சின்றாது.

பெற நெடுக் கவேண் டு மென் ற நிர்ப்பந்தமில்லை. உறவென்ற உரிமையும் அவசியமில்லை... மொழிகள் பாலங்களாய் ஆவதுமில்லை....

ஒரு குழந்தையின் விரல் மடிப்புகளுக்குள் உங்களின் ஆணவங்களைப் புதைத்து வையுங்கள்.

குழந்தைகளால் வளருங்கள். நட்புடன் ஆசிப் ஏ புஹாரி

ஆசிச் செய்தி

புத்தாயிரமாம் ஆண்டில் மலையகம் காணவிருக்கும் , காணவேண்டிய புதுமைகள் பல , அவற்றின் எனது அமைச்சினால் மலையக சாகித்திய விழாவை பல்வேறுபட்ட பல்கலை அம்சங்களுடன் மாத்தளையில் நடாத்துவதையிட்டு நான் பெறுமதிழ்ச்சி யடைகிறேன்.

கல் தோன்றி மன் தோன்றாக காலத்துக்கு முன் தோன்றிய தமிழை இனி வரும் யுகங்களும் பார் புகழ் விளங்கச் செய்யும் வகையில் சிறப்புற நடாத்தும் இச்சாகித்திய விழாவில் தமிழ் கலை கலாசாரம் , பாரம்பரியம் பண்பாடுகளை பிரதிபலிக்கும் பல நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற இருப்பது இந்த விஞ்ஞான யுகத்திலும் எமது பாரம்பரிய பண்பாடுகள் அழிந்து போகாமல் கட்டிக்காக்கும் வகையில் எடுத்துக்கொண்ட ஒரு முயற்சியாகும் .

இலக்கிய உணர்வோடும் , இலட்சிய நோக்கோடும் ப்ரவாகித்திருக்கும் இப்புதிய இளம் மலராகிய ப்ரவாகம் எனும் சஞ்சிகை ஊற்றெடுத்திருப்பதையும் ,எம் இரண்டாவது சாகித்திய விழாவிற்கு சிறப்பு மலர் வெளியிடுவதையிட்டும் எனது மனமாந்த பாராட்டுக்களை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்

அத்தோடு அவர்களது இப் புதிய ப்ரவாகம் பாரெல்லாம் பரவ அனைவரது மனங்களிலும் நிலைத்து மனம் பெற வாழ்த்துகின்றோம்.

கௌரவ அமைச்சர்
வேலுசாமி இராதா கிருஷ்ணன்
(மத்திய மாகாண இந்து கலாசார அமைச்சர்)

ஆசிச் செய்தி

மாத்தளை மாவட்ட மத்திய மாகாண தமிழ் சாகித்திய விழா சிறப்புற நடைபெறுவதையிட்டு , அதன் நினைவாக ப்ரவாகம் சிறப்பு மலர் வெளியிடுவதையிட்டு முதற்கண் என் நன்றிகளை ப்ரவாகம் ஆசிரியருக்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பெருமை மிக்க தமிழ் பாரம்பரியத்தை நினைவு கூறுவதற்கும் , தமிழ் கூறும் நாஸ்திகீல் மலையக இலக்கியம் அடையாளிடப்படுவதற்கும் ,இவ்விழா உதவும் என்பதில் நம்பிக்கை கொள்வதோடு , இந் நாட்டில் தமிழ் இலக்கியத்தை வளர்ப்பதற்கு இலங்கை மாகாண அரசும் உதவுகின்றது என்பதற்கு இவ்விழா சாட்சியாகின்றது.

இவ்விழாவில் , இலக்கியம் படைத்த எழுத்தாளர் கள் , கல்வியாண்கள் , சமூக சமய சேவகர்கள் , மற்றும் அறிஞர்கள் பலர் விருதுகள் வழங்கிக் கொள்விக்கப் படவுள்ளார்கள்.

ஏனைய மாவட்டங்களில் குறிப்பாக யுத்த பிரதேசங்களில் இருந்து பல சஞ்சிகைகள் வெளிவருகின்ற போதும் , மாத்தளையிலிருந்து ப்ரவாகம் வெளிவருவது மலையக மக்கள் எல்லோருக்கும் வரப்பிரசாதமாகும் .

இச் சங்஗ சிகையில் பணிகள் வெற்றியடைய வேண்டுமென்று பிரார்த்தனை செய்வதோடு , தமிழ் பேசும் மக்கள் அனைவரும் இச்சஞ்சிகையின் வளர்ச்சிக்கு உதவ வேண்டும் .

முத்துசாமி சிவஞானம்
மாத்தளை சாகித்திய விழா ஏற்பாட்டாளர்,
மத்திய மாகாண சபை உறுப்பினர்.

மத்திய மாகண மாத்தளை சாகித்திய விழாவில் விருது பெறும் கலைஞர்கள்

சாதனையாளர்கள்

- 1.விரிவுரையாளர் - எஸ். சந்திரசேகரன்
- 2.திரு. சீநவரத்னம்
- 3.விரிவுரையாளர் - திரு. சிவகணேசன்
- 4.வைத்தியர் - ஈ.எஸ். மகேந்திரராஜ்
- 5.திரு. ராஜா சிவராமன்
- 6.திரு. கனபதிப்பிள்ளை
- 7.திரு. பி. இராதாகிருஷ்ணன்
- 8.திரு. எஸ். சந்திரசேகரன்
- 9.திரு. எம். கருப்பையா
- 10.ஐஞாப். ஏ.எஸ்.எம். வசீர்
- 11.திரு. வாமதேவன்
- 12.திரு. கே.ஏ. தங்கராஜா
- 13.திரு. கணேசன்
- 14.திரு. எஸ். விஸ்வனாதன்
- 15.திரு. கே. மயில்வாகனம்
- 16.பிரிடோ (நிறுவனம்)

சிறப்பு விருது பெறும் கலைஞர்கள்

- 1.திரு. வளம்புரி ஜோன்
- 2.திருமதி. கமலா பீரிஸ்
- 3.திரு. க.எ.எம்.பி. எல்கடுவ
- 4.திரு. விக்ரமசிங்க
- 5.சீடா (நிறுவனம்)
- 6.திரு. இ. விஜேங்குமார்

கௌரவிக்கப்படும் கலைஞர்கள்

- 1.திரு. சின்னையா சிவலிங்கம்
- 2.திரு. தேவதாசன் ஜெயசிங்
- 3.மாத்தளை ரோகினி
- 4.திரு. ஆருமுகம்
- 5.திரு. சந்தனம்
- 6.திரு. கோபால்
- 7.திரு. என்னி செபல்ஜியன்
- 8.திரு. கே.தங்கராஜா
- 9.ஐஞாப். நூரானியா ஹசன்
- 10.ஐஞாப். ஐ.ஏ. றஶாக்
- 11.திரு. சவுரிமுத்து பெண்டிக்
- 12.திரு. மாரிமுத்து சிவகுமார்
- 13.திரு. தணேந்திரன்
- 14.ஐஞாப். மடவளை கலீல்

நால்குக்காக விருது பெறும் கலைஞர்கள்

- 1.நால் - மலையக இலக்கியமும் தோற்றுமும் வளர்ச்சியும்.
- ஆசிரியர் - சாரல் நடன் விடயம் - ஆய்வுக் கட்டுரை
- 2.நால் - மலையசி
- ஆசிரியர் - பூண்டுலோயா தர்மு விடுமும் - கவிதை
- 3.நால் - ஒரு தாயின் மடியில் ஆசிரியர் - ரூபராணி ஜோசப் விடயம் - குறு நாவல்
- 4.நால் - கபாலபதி ஆசிரியர் - திசேரா விடயம் - சிறுகதை

என் கணக்களைப் பிடிச்சி விடு—அப்போதும் என்னால் உன்னைப் பார்க்க முடியும்

என் காதுகளை அறைந்து செவிடாக்கிவிடு அப்படியும் நீ பேசுவதை என்னால் கேட்க முடியும்

கால்களே இல்லாமல் என்னால் உன்னிடம் வரமுடியும்

நாக்கில்லாமல் என் மனது நுழையால் உன்னை கூப்பிட்டு வரவழைக்க முடியும்

என் கைகளை முறித்துவிடு உன்னை கையால் பிடிப்பது போல இதயத்தால் பிடித்துக் கொள்வேன்

என் இதயத்தை நிறுத்திவிடு என் மூளை நிறும் போல துடிக்கும்

நீ என் மூளைக்கு நெருப்பு வைத்தால் அப்படியும் நான் என் இரத்த ஒட்டத்தால் உன்னை கம்பீபன்

ரெனர் மரியா (ஜேர்மன் கவிஞர்)

ஆசிச்செய்தி

ஆசிச்செய்தி

இருபத்திலூராம் நூற்றாண்டில் மத்திய மாகாணத் தில் வெகு சிறப்பு பாக கொண்டாடவிருக்கும் தமிழ் சாகித்திய விழாவில் ப்ரவாகம் சிறப்பு மலர் வெளிவருவதையிட்டும் அதற்கு ஆசிச் செய்தி எழுதுவதை யிட்டும் பெறுமகிழ்ச் சி அடைகின்றேன்.

தமிழின் தனித்துவமான கலாசார பண்பாடுகளை பிரதி பலிக்கும் வகையில் அதற்கு உறுதுவனை பூண்ட எழுதுதாளர்கள் , கவிஞர்கள் , கல்விமான்கள் , சாதனையாளர்கள் அனைவரையும் கொடுமைகள் போன்ற பல ரகங்களையும் கூதுவையும் காமத்தையும் மூடுமே எழுதுது சுற்றி நடக்கும் அக்கிரமங்களை , கொடுமைகள் போன்ற பல ரகங்களையும் கூதுவையும் அனைவர்களும் மனதையும் ப்ரவாகிக்கும் என்பதற்கு சந்தேகமில்லை .

எனவே இது போன்ற மென்மேலூம் நல்ல பல அம்சங்களை மக்களுக்குக் காட்டி மனிதம் மாண்பு ப்ரவாகம் பல்லாண்டு காலம் மனம் பரப்ப எனது நல்லாசிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

தமிழர்களின் பண்பாடு , கலாசாரம் தனித்துவம் , கலை போன்றவற்றை பார்லஸாம் பரவுக்கூடியும் வண்ணம் வெகு சிறப்பாக கொண்டாடவிருக்கும் மத்திய மாகாண மாத்தளை தமிழ் சாகித்திய விழாவினை சிறப்பிக்கும் வகையில் சிறப்பு மலர் ப்ரவாகம் வெளியிட்டாளர்களால் வெளியிடுவதையிட்டு எனது பாராட்டுக்கள்

எனவே இவ் வாறு சிறப்பு பாக நடைபெறவிருக்கும் சாகித்திய விழாவினை மேலும் சிறப்பிக்கும் வகையில் ப்ரவாகம் வெளியிட்டாளர்கள் இச்சிறப்பு மலரை வெளியிடுவதையிட்டு அவர்களது சேவை பல்லாண்டு காலம் மனம் விச எனது நல்லாசிகள் .

திரு. பி.கே.இராஜேந்திரன்.
(மத்திய மாகாண இந்து கலாசார அமைச்சர் பொதுசூன் தொடர்பு இணைப்பாளர்)

திரு.வி.சாந்தகுமார்.
(மத்திய மாகாண இந்து கலாசார அமைச்சர் இந்து கலாசார அலுவல்கள் இணைப்புதிகாரி)

வேண்டும்

வெறுமையில்லா விழுதுகள்
வேண்டும்
வேதனையில்லா விமர்ஶனம்
வேண்டும்

களக்கமில்லா இழப்புகள்
வேண்டும்
காமமில்லா கவர்ச்சி
வேண்டும்

விபரிதமில்லா காதல்
வேண்டும்
வீழ்ச்சியில்லா எதிர்ப்புகள்
வேண்டும்

உ_தீர்வுகளில்லா நிகழ்வுகள்
வேண்டும்
ஹனமில்லா நட்பு
வேண்டும்

சமாதியில்லா சரணம்
வேண்டும்
சாபாமில்லா சரித்திரம்
வேண்டும்

- N.கோகிளா-

சிகரங்கள் உயர்கின்றன

அகரங்கள் மறைகின்றன
அறிவியல் வளர்கின்றன
சிகரங்கள் உயர்கின்றன
தேசங்கள் நியர்கின்றன

மருபுகள் உடைகின்றன
மகோண்ணதும் வளர்கின்றது
திறநையகள் பூக்கின்றன
திரைகள் மறைகின்றன

தத்துவங்கள் உடைகின்றன
தளித்துவங்கள் ஓங்குகின்றன
வித்துவங்கள் முழங்குகின்றன
விட்டில்கள் அழிகின்றன

மேடைகள் அழிகின்றன
மேதாவிகள் பிறக்கின்றன
ஒடைகள் நதிகளாகின்றன
ஒற்றுமை கதிர்களாகின்றன

புலேந்தி திலீப்காந்த்-
பொறியியல் பீடம்

சூழல்கள்

மரத்தின் முயற்சி
மக்களுக்கில்லை
அறத்தின் உயர்ச்சி
அதிகாரத்திற்கில்லை

இலையின் முயற்சி
இதயத்திலில்லை
நிலவின் சமூற்சி
நிம்மதிக்கில்லை

கவிஞர் முயற்சி
கதிரைகளில்லை
அறிஞர் உயர்ச்சி
ஆணவத்தில்லை

பறுப்பன முயற்சி
படிப்பவர்களில்லை
நிறத்தின் மலர்ச்சி
நெஞ்சங்களில்லை

கனனியின் முயற்சி
கல்விக்குள்ளில்லை
அலையின் ஆட்சி
பள்ளிகளில்லை

வியர்வையின் மாட்சி
உழைப்பிலில்லை
தூய்மையின் காட்சி
மனிதத்திலில்லை

தேர்தலின் கவர்ச்சி
தேசத்திலில்லை
போர்களின் வளர்ச்சி
யுத்தத்திலில்லை.

நல்லை அமிழ்தன்-

மத்திய மாகாண சாகித்திய மாத்தன சிறப்பு மஸர்

அழுதாலிப் அப்துல் லத்தீப் - சில குறிப்புகள் பண்ணாமத்து கவிராயர்

மர்ஹாம் ஏ. ஏ. லத்தீப் மறைந்து
ஒன்பது வருடங்களாகின்றன.

சமயம், சமூகம், அரசியல்,
பொருளாதாரம், கலை - இலக்கியம் என
வாழ்வின் பல்வேறு துறைகளிலும் ஓர் அறிவு
ஜீவியின் தீட்சண்யமான, ஆழ ஊடுருவும்
பார்வையைச் செலுத்தி, துருவியாய்ந்த
கருத்துக்களைத் தீர்க்கமுடன் வெளியிடும்
தெளிந்த சிந்தனையாளனாய், நோய் மறந்த
தூக்கத்தில் நொந்தவுடல் சாயும் வறை
எழுதிச் செல்லும் கையாக, இயக்கம்
சாந்தும், தூமே ஓர் இயக்கமாகவும், தம்ரீய
எழுதுகோலுக் கு ஒய் வுகொடாமல்
எழுதிக்குவித்த லத்தீபின் மறைவால்
உண்டான வெற்றிடம் இன் னும்
நிரப் பப்படவில்லை: அது எனிதில்
நிரப்பப்பட்க்கடிய ஒன்றான்று.

லத்தீபின் ஜனாஸா மாத்தனை
கொங்காவனை மையவாழில் நல்லடக்குஞ்
செய்யப்பட்ட மறுதினமே அவரது RABBLE
என்ற கவிதை டெய் லி நியுஸில்
வெளியாயிற்று. பாபாரி மஸ் ஜீத்
இடிக்கப்பட்டதன் எதிரொலியாக கோபால்
காந்தி ‘ஹிந்து’ வில் எழுதிய RUBBLE
உண்டுபண்ணிய உணர்வுத்தாக்கத்தில்
பிரிந் தது RABBLE. இவ் விரு
கவிதைகளையும் AFTER RUBBLE THE
RABBLE என்தலைப்பிட்டுப் பிரகுதித்
திருந்தது டெய் லி நியூஸ்.

“இடபாடுகளும் மனிதக் கும்பலும்”
என்ற தலைப்பில் இவ்விரு கவிதைகளும்,
“ஓடாதே, எசல் நிலாவே” என்ற லத்தீப்:
பின் மற்றொரு கவிதையும் பண்ணாமத்துக்
கவிராயர் மொழியாகக்கத்தில், லத்தீபின்
மறைவுக்கு அங்கலி செலுத்தும் நினைவுக்
குறிப்புகளுடன் ‘குன்றின் குரல்’ 1993
ஜனவரி - மார்ச் இதழில் வெளியாயின.

“ஜூலை 26 (1983) அதிகாலையில்
கொட்டாஞ்சேனையில் எமது அபீசுக்குப்
பின்பூரும் தூவிப் பரவிய தீ ஜூவாலையினால்
நாம் தூக்கத்திலிருந்து தீடுக் குற்று
எழுந்தோம். பொழுது பூலரைகயில் சாம்பல்
பூத்த எசல் நிலா (போயா கழிந்து
இருந்தனங்கள்) அன்றிரவு தீவைக்கப்பட்ட
கிரிவுத்தவ வாலிப் சங்க விடுதி உச்சியில்,
சிலுவையீது வதைப் பட்ட ஷருப்பதைக்
கண்டேன்.

அந்நாட்களின் அறிவீனமான மனித
சங்காரத்தின்போது, இந்நாட்டைக் கவ்விப்
பிடித்திருந்த மானிட அறிவு பற்றிய எனது
வேதனையின் குறிப்பீடாக என்றும்
நிலைத்திருக்கும் அந்திலாக் காட்சி”, என
அஜித் சமரநாயக்க 1983 ஒக்டோபர் 4ல், தீ
ஜூலைப்பட்ட பத்திரிகையில் எழுதியதைக்
குறிப்பாகக் கொண்டு பிறந்ததே லத்தீபின்
“எசல் நிலா”. தாம் காலமாவதற்குப்
பத்துதினங்களுக்கு முன் லத்தீப் எழுதிய,
ENCOUNTERS OF ISLAM AND BUDDHISM - UNDERSTANDING AND CO-OPERATION (இஸ் லாத் துக் கும்
பெளத்தத்திற்குமிடையே சந்திப்புகள் -
பிரிந்துணர்வும் ஒத்துழைப்பும்) என்ற கட்டுரை,
அவர் மறைந்து பத்து தினங்களின் பின்
1993 மார்ச் 24ல் டெய் லி நியூஸில்
பிரகுரமானது.

ச

இலங்கையிலும், தெற்காசியாவிலும்
இரு முக்கிய மதங்களாக விளங்கும்
பெளத்தம், இஸ்லாம் இரண்டுக்குமிடையே
புரிந்துணர்வை வளர்க்கும் நோக்குடன்
எழுதப்பட்ட கட்டுரையிது. இதே நோக்கில்
எழுதப்பட்ட லத்தீபின் மற்றொரு கட்டுரை
1995 மார்ச் 19ல் தினகரன் வாரமஞ்சுரியில்
பிரகுரமான, “முஸ்லிம் சிங்கள உறவுகள் -
அன்றும், இன்றும், நாளையும்”

முஸ்லிம் பெண்கள் ஆய்வுச் செயலனில் செயலமர்வு ஆய்வுரைகளின் தொகுப்பான CHALLENGE FOR CHANGE - PROFILE OF A COMMUNITY என்ற வெளியிட்டில் இடம்பெற்றுள்ள POLITICS OF FUNDAMENTALISM (உலகளாவிய புலக்காட்சிகளாக அடிப்படை வாத அரசியலும், பெண்கள் விவகாரங்களுடன் அதன் உறவும்) என்ற லத்தீ'பின் ஆய்வுரை, மற்றும் 'DISSENT IN ISLAM' (இஸ்லாத்தின் மாற்றுக்கருத்துகள்) போன்ற அவரது கட்டுரைகள் எரியும் சமகாலப் பிரச்சினைகள் மீது அவருக்கிணந்த ஆழ்ந்த கரிசனையையும், அவரது கருத்தியல் நிலைப்பாட்டையும் காட்டுவன.

மாத்தனையில், மர்ஹும்கள் நெடுஞ்செழுமையும் மத் அபுதாவி, உதுமாலெப்பை சஹிதா உம்மா தம்பதியினரின் அருமை புதல்வராய் 1925 ஜூன் லெ பிறந்த வத்தே: ப் மாத்தனை விஜயா கல்லூரியிலும், கொழும்பு ஸாஹிராவிலும் கல்விகற்று மாத்தனை ஸாஹிராவில் ஆசிரியராய்ப் பணியைத் தொடங்கியவர். நாற்பதுக்களின் பிற்பாதியில் வத்தே: பின் சமூகப்பிரக்கண செயல்வடிவங்காண தொடங்குகிறது. அப்போது அரசு சேவையிலிருந்த குணசீல வித்தானகே, கல்வியான் S.H.A வதுாத், முன்னாள் அமைச்சர் மர்ஹும் A.C.S. ஹமீத் முதலானோருடன் இணைந்து மாத்தனை கல்வி வட்டத்தை ஆரம்பிக்கின்றார். இக் கல்வி வட்டக் கூட்டங்களில் கல்வுநூகொண்டு கருத்துறை வழங்கியோயில் காலங்கெசன்று S.W.R.D பண்டரநாயக்க, கலாநிதி N.M. பெரேரா போன்ற அரசியல் தலைவர்களும், கலாநிதி S.A. இமாம், அருட்தந்தை பீட்டர்-பிள்ளை, ஒஸ்மண்ட் ஜயரத்ன போன்ற கல்விமான்களும் அடங்குவர்.

மாத்தனை ஸாஹிராவில் ஆசிரியராகப் பணிபுரியும் காலத்தில் அவரது கவனம் உள்ளூர் அரசியல் பக்கம் திரும்பிற்று. அப்போது சட்டக் கல்லூரி மாணவர்களாயிருந்த

காலஞ்சென்ற வழக்கறிஞர் S.B
விஜேரதன், வழகறிஞர் G.H.A. கூவி
இருவரும் லத்தீபுன் இணைய, மாத்தளை
ஜனநாயக வாலிபர் சங்கம் உருவாக்ன்றது
பள்ளியாசிரியர் லத்தீப் மக்களுக்கு அரசியல்
அறிவு புகட்டும் ஆசானாக மாறுகின்றார்
அன்றைய நகரசபையின் நிர்வாக
ஊழல்களை அம் பலப்படுத்துவதில்
முன்னிற்கின்றார். ஜனநாயக வாலிபர் சங்கத்து
துண்டுப் பிரசரங்கள் நகரைப் பெரும்
பரபரப்பிலாழ்த்துகின்றன. பெரும்பாலும்
ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் வெளியான
இத்துண்டுப் பிரசரங்கள் லத்தீப். பினது
பேணாவின் வலிமையைக் காட்டின.
கிண்டலும், நெயாண்டியும், அங்கதச்
கலையும் வாய்ந்த இப்பிரசரங்கள் அவற்றின்
இலக்கிய நயத் துக்காகவேவனும்
தேடுத்தூகுத்துப் பேண்டப் பேண்டியவை.
அன்று உள்ளார் அரசியலில் பலம்வாய்ந்த
சக்தியாக விளங்கிய மீசான் ஹாஜியாரை
எளித்து மாத்தளை நகரசபைத் தேர்தலில்
ஆராம் வட்டாரத்தில் போட்டியிடவுஞ்
செய்தார் லத்தீப் தேர்தலில் தோல்வியற்ற
போதும் தம் கருத்துக்களை மக்கள் முன்
வைப்பதற்கு இச்சந்தரப்பத்தினையும் நன்கு
பயண்டுத்திக் கொண்டார்.

கல்லூரி நிர்வாகத்துடன் ஏற்பட்ட மோதல் காரணமாய் மாத்தனள் ஸாஹிராவிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு கொழும்பு போய் சேர்ந்ததும் லத்தீஸின் எழுத்து மேலும் தீவிரம் பெறுகிறது. இதுவே லத்தீஸின் ஆக்கங்கள் தாரகையில் வெளிவரத் தொடங்கிய காலப்பகுதி. அத்தல்லா காக்காவின் ‘ஊருபுலாய்’, நெய்னா முஹம்மதின் ‘கிச்சடிப்பானை’, அஸாத் கலம் வரைந்த பேணா சித்திரங்கள்’ யாவும் லத்தீஸ் பின் பேணாவிலிருந்து ஊற்றெடுத்தவை.

ஆங்கி லம், தமிழ் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் ஆலருமை காட்டிய வத்தீபின் பேணவிலிருந்து ஊற்றெடுத்தவை. ஆங்கிலம், தமிழ் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் ஆலருமை காட்டிய வத்தீபின் எழுத்துக்கள்

எழுத்துக்கள் தூரகை, தேசியப்பான் டிரிபியூன், போர்வார்ட் முதலியவற்றிலும் தமிழ் ஆங்கில தேசியபத்திரிகைகளிலும் வெளி வந்தன. முஸ்லிம் களின் வாரப்பத்திரிகையாய் விளங்கிய ‘இன்ஸாகம்’ இலும், அல்-வத்தன் என்ற ஆங்கில பத் திரிகையிலும் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

லത் തോം പരിഞ്ചേ
എമുത്തുക്കലിൾ, 'പിസിറ്റൽ' പത്തിരിക്കൈപിലെ
കടൈചിപക്കമുള്ളതിലെ കുവാജാ മുഖമുഖ്യമായി
അപ്പാൻിൻ ചെല്ലാക്കൈയുമും, തുക്കത്തൈയുമും
അവതാരിക്കുന്ന മുട്ടയുമാണ്. ഇൻഡാനിലെ
തോം വരുമാനം മുന്നൈയിലെ കരുത്തുകൂടുതലാക്കുന്ന
വെലിപിടിപ്പാവുവു കണ്ണുകൂടി ലൈസൻസൈംഗുകൂടുതലാക്കുന്ന
വന്നതു വാസക്കുകളും കുടുങ്കളും പതിലാഭിക്കുന്നതു
വകയിലെ, "മെന്നുമെയ്യാൻ കുരവിലെ
ചൊല്ലുമ്പോതു മക്കലിൻ കാതുകരിൻ വിമുഖതാക്കുന്നതു" എന്നു ഉറുപുണ്ടാക്കുന്നതു
എമുത്താനാർ കുവാജാ അഖ്യാതാ അഹമ്മത് അപ്പാൻ കേരളം
കേരളവിഭാഗത്തുന്നുകൂടിപ്പെട്ട പതിലാഭിക്കുത്തതൈക്കുട്ടിക്കാട്ടി, അതുവേണ്ടി എംഗ്രേഡേ പത്തിലാഭിക്കു
ഒന്നുകൂടി, സൗത്തു തു ഇംഗ്ലാമിയാം ചുരുതായത് തൈത്ത് തോം ട്രിഡിയിരുക്കുന്നതു
സാപക്കേരുകേൻ അരകിയലും, ചമയും, ചുരുക്കപ്പെരാരുണാതാരതു
വിധാനിൽ തുരുക്കിയിന്നുണ്ടു്: തുരുപ്പുകു കുരഞ്ഞു
കൊടുത്തുവും കാതിലിലെ വിമുഖതാക്കുവും ഇല്ലാണു
കണ്ണണ്ണത്തിൽ തീരുന്നതുപുറം പാര്ക്കക്കു ശൊണ്ണാണു
പാര്പ്പതാക്കുവും ഇല്ലാണു. അനുവേണ്ടിയായി
പണിക്കുത്തു തന്നെ അപ്പണിയിൽ തുണാം 'ഇൻഡാൻ' ഓന്കാരകു കുരവിലെ അന്നുകുവലാ
വിടുക്കു നീറപ്പന്തിക്കുപ്പെടുന്നാണ്" എന്നതു തലയാങ്കമുണ്ടാക്കുന്നതുമുണ്ട്.

எண்பதுக்களின் பிற்பாதியில் தினகருங் வாரமஞ் சரியில் ராம்-ரஹ்மீ என்ற புனைப்பெயரில் எழுதி வந்த ‘கலம்-களம்’ பகுதி லத்தி.பின் விசால அறிவையும், விரிந்த பார்வையையும் வெளிப்படுத்துவன்.

இங்கால், நஸ்ரூல் இஸ்லாம், னபைஸ் அஹமத் : .பைஸ் ஆகிய பெருங்கவிஞர்கள் பற்றி மட்டுமே செரிதம் அறியவூப் பட்டிருந்த இலக்கிய வட்டாரங்களில் இக்பாலின் வாரிசாய் உருது இலக்கியத்தில் உதித்த னபைஸ் அஹமத் : .பைஸாம் தாகரின் வாரிசாய் வங்க இலக்கியத்தில் தோன்றிய நஸ்ரூல் இஸ்லாமும் பழக்கணிக்க முடியாத கவிதா ஆரூபமகளாய் அறிமுகமாவதற்கு வத்தீப் பு அங்கிலத்திலும் துறிந்தும் எழுதிய கட்டுரைகள் பெரும் பங்காற்றியுள்ளன. இக்பால், நஸ்ரூல் இஸ்லாம் பற்றிய வானொலிப் பேச்சுக்கள் ‘இன்ஸான்’ வெளியிட்ட இக்பால் மலரிலும், நஸ்ரூல் இஸ்லாம் மலரிலும் இடம் பெற்றுள்ளன. இவ்வகைப் பல்கலைக்கழக ஜெழுப் வளாக முஸ்லிம் மஜ்ஜிலீஸ் 1977ல் வெளியிட்ட நஸ்ரூல் இஸ்லாம் நினைவு மலரில் பிரசுரமான ‘நஸ்ரூல் இஸ்லாம் - சில குறிப்புகள்’ அடுதாலிப் அப்துல் லத்தீபின் காத்திரமான கட்டுரை.

காலத்தை வென்று வாழும் சிறந்த
சிறுக்கதைகளில் ஒன்று கெளில் இளக்கீரணின்
‘ஸ்ரகதும்’ சஞ்சிகையில் பிரசுரமன் அபுதாலிப்
அப் துல் லத் தோ: பின் ‘மய்யத் து’:
இச்சிறுக்கதையைப் பெரிதும் சிலாகித்து
இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்க
ஏடான புதுமை இலக் கியத் தில்
விமர்சனமெழுதினார் ஏ. ஜே. கனகரத்னா.
அங்கிலத்திலும் தமிழிலும் லத்தீப் படைத்த
சிறுக்கதைகள் சிலவேயாயினும் ஒவ்வொன்றும்
அச்சால்சம் பெறும் அருமை வாய்ந்தனவே.
‘இல்லாயிய எழுச்சி’ (ஜூன் 1991),
‘நன்றிக்கடன்’ தினகரன் வாரமஞ்சி (24.11.1991), ‘A CONTEMPORARY TALE
OF THE VILLAGE FAITH AND FERVOUR....’ (DAILY OBSERVER
03.03.1992), CHANNELS என்ற இலக்கிய
சஞ்சிகையில் சாந்தன் எழுதிய “AN END-
LESS JOURNEY” என்ற சிறுக்கதைக்கு
எதிர்விளையாக லத்தீப் எழுதிய “AN
ENDLESS JOURNEY - 2” (முடிவற்ற
பயணம் - 2) முதலியன் அவரது அந்திமக்
கால படைப்புகள்.

லத்தீ'பின் ஆழங்கிலக் கவிதைகள் தனியாகத் தொகுக்கப்படும் தகுதி வாய்ந்தவை. 1964ல் கந்தநுவர தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வேலைவிறுத்தத்தின் போது துப்பாக்கிக் குண்டுகளுக்குப் பலியான தொழிலாளர் தியாகிகள் அழகர், ரெங்கசாமி இருவருக்கும் பொதுவடமைக் கட்சி பதி தீரிகையான 'போர்வாரட்' இல் கவிதாஞ்சலி தீட்டியவர் லத்தீ'ப்.

இனப்பூசல்களுக்குத் தொபமிடும் விஷயிகள் கூட்டம் இஸ்லாத்தின் மீதும் முஸ்லிம்கள் மீதும் அபாண்டம் கக்கமுற் பட்டபோதெல் லாம் தனிமனிதழையக் கமாகவே நின் ரூ பதி லட்ச கொடுத்துவந்தவர் லத்தீ.ப. ஆங்கிலச் செய்தித் தாள்களில் அடிக்கடி பிரசுரமான அவரது கடிதங்கள், பூமி புந் இயக்கத்தின் இனத் துவேச அறிக் கைகளுக் குச் சாட்டையடியாக 'ராவய' பத்திரிகைகளில் வெளிவந்து கொண்டிருந்த அவரது கட்டுரைகள் குறிப்பிடவேண்டியவை.

காலத்தின் தேவையறிந்து, இஸ்லாம் வலியுறுத்தும் உண்ணத விழுமியங்களாக சமத்துவம், சமாதானம், சகிப்புத் தன்மை, சகவாழ்வு போன்ற ஜனாராயகப் பண்டுகளாகும் னெடுப்பதற்காகப் பேனாடித்த “லத் தீஃப்” மத வெறி, இனவெறி,

பெண்ணடிமைத்தனம் முதலியவற்றுக்கு எதிராக இறுதிவரை 'புனிதப்போ' தொடுத்து நின்றவர்.

கடுமையாக நோயுற் றிருந்த
வேளையிலும் மரணத்தில் ஓயவல்லால்
மண்ணுலகில் அது வேண்டாமென, தன்
பேணவுக்கும், தட்டச்சு இயந்திரத்திற்கும்
ஓய்வு கொடாமல் இயங்கிய லத்தீப்,
தன் னை முன் னிறுத் தாமல் தனது
கருத்துக்களை முதனிலைப்படுத்தி நின்றவர்.
பேர் சுமக்கும் போலிகட்டுச் சிம்ம
சொப்பனமாய் விளங்கியவர்.

சமூகத்தின் முன்னேற்றும், வளர்ச்சி, வருங்காலம் பற்றிச் சுதாவும் சிற்றித்த லத்தீ. பின் பார்வைகளும், பதிவுகளுமே அவர் விட்டுச் சென்றுள்ள எழுத்துக்கள். அவை சமூக நலவில் அக்கறை கொண்ட அறிவு ஜீவிகள் மத்தியில் அதிர் வகுளையும், சலணங்களையும் உண்டுபோன்னித் தீவிரக் கருத்தாடல்களுக்கு வழிவழுக்கக் கூடியன.

லத் தீ.பின் எழுத்துக்களை நால்களாகத் தொகுத்து வெளியிடுவது ஒரு சிந்தனையானதுக்கும் சமூகம் செலுத்தும் நன்றிக் கடனாக அமையும்.

ப்ரவாகம் சுஞ்சிகை
சகல தொடர்புகளுக்கும்
எஸ்.எச்.எம். அக்ரம்

ப்ரவாகம்

இலக்கம் 09

மாத்தளை வீதி

ஒக்குவளை

மத்திய மாகாண ஈவித்திய மாத்தளை திறப்பு மற்றும்

அந்த சாலைத் திருப்பத்தில் அவனைக் கண்ட போது குலைஞடுக்கமேற்பட்டது பாரதிக்கு. அவளது சமீகஙல் பிரச்சினை இது. சரியாக சொல்லவே போனால் ஒரு மாதத் திற்கு முன்ட செய்வோடு அவன் கடைக் குப்ப போய்கொண்டிருந்தபோது தான் முதன் முதலாக அவனைக் கண்டான். கடைக்குள் சென்றியும், பாரதியும் நுழைய முற்பட்டபோது அந்த கடையருகில் அமர்ந்திருந்த அவன் திடிரென் எழுந்து வந்து இவர்கள் முன் நின்றான். இப்போதும் கூட அவன் நின்ற தோரணை கண்முன் தோன்றி பாரதியை என்னமோ செய்தது. இடுப்பில் கைக்களை உண்றியபடி கால்களை அகல விரித்து நின்றபடி அவன் பாரதியை தீர்க்குமாக பார்த்தபோது உ.ச் சந் தலை முதல் உள்ளங்கால்வனை அவளுள் ஒரு சிலிர்ப்பு ஓடியது. ஏதோ அசம் பாவிதம் நடக்கப்போகிறது என்கைத் தொழில் அவன் விலக முற்பட்டபோது... “எய்து... எங்க ஓடலாம்து பாக்குறு? இன்னிக்கு நீ எங்கிட்ட அகப்பட்டுகிட்டு..... ஒன்ன நான் சும்மா விடப்போறதில்லை....” என்றபடி இவளுடைய எந்த நடவடிக்கைக்கும் இடம்கொடாமல் அவளது கழுத்தில் கை வைத்தான். ஓரிரு கணங்களில் நடந்த இந்த சம்பவத்துக்குள் தமிழ்மை சுதாரித்துக் கொண்டு சுற்றியிருந்தேர் அவனை விலக்கிவிட்ட போதுதான் பாரதி தான் உயிர் தப்பிவிட்டதை சந் தேகத் தோடு ஊர்ஜி தப்பபடுத் திக் கொண்டாள். இப்போதும் அவனைக் கண்டிரைது தூக்குத் தண்டனைக் கைத்தியின் அவஸ்தையை உணர்ந்தாள் பாரதி.

பாரதி இந்த ஊருக்குத் தொழில் பார்க் கவென் வந்து போகிறவள் தூரத்தேயள்ள ஒரு குக்கிராமத்தில்

வசிக்கின்ற அவள் நகரிலுள்ள காப்புறுத்திக் கூட்டுத்தாபனமொன்றில் பணி புரிகிறாள். எந் நாளும் பஸ் ஸில் எவ் வித மனக் கிலேசமுமின்றி வந்து போய் கெழன் டிருந் தவஞ்சுக்கு இவன் ஒரு தடைக்கல்லானான். அன்று செளமி கூட கேட்டாள் “என்ன பாரதி..... இவன ஒனக்குத் தெரியுமா? ஓன்ன தெரிஞ்சுமாதிரி, ஒனக்கும் அவனுக்கும் ஏதோ இருக்கிற மாதிரி கதைக்கிறானே.....? பாரதி எவ்வளவே யோசித்துப்பயனில்லாமல் போக “ம்ஹாம்,, இவன நா முன்னிப்பின் கண்டதேயில்லை செளமி” என்றாள்.

அதன் பிறகு அவனைக் காணும் போதெல்லாம் பாரதிக்குள் பதற்றும் தொற்றிக் கொள்ளும். பஸ்ஸிலிருந்து இறங்கியதுமே இவள் பார்வை அவனைத் தேடும். அவனில்லை எனில் மனம் நிம்மதி கொள்ளும். அவனைக் கண்டு விட்டாலோ அவனின் பார்வையிலிருந்து எப்படியாவது தழித்து சென்று விட முடிசிப்பாள். ஆனால் தனியே வீதியில் நடக்கும் போதெல்லாம் மனதுக்குள் ஒரு சம்பவம் எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கும்.

அன்னியராகு நாள் காலை வேண்டியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தவருக்கு வெளியே யாரோ பாடும் சத்தும் கேட்டது சீர்காழி பாடிய ஒரு பக்தி பாடலை கண்ண குருவில் தெளிவான உச்ச சரிப் போடு பாடுவதை கேட்டு ஸ்ரக்கப்பட்டவள் ஜனனலோரமாய் சென்று எட்டிப் பார்த்தான். என்ன ஆச்சரியம் அவன்தான் பாடிக் கொண்டிருந்தான். ஒரு கடையின் மூன் சம்மணமிட்டு, ஒரு கைதேர்ந்த பாகவதரின் பாவுத் தோடு அனுபவித்துப் பாடிக் கொண்டிருந்தவனை பைத்தியக் காரணன்று யார் சொல்லுவார்? அட, இயங்கீர ககியோடு நுழாமிற்

പാലരങ്കം ജേയപാല്

‘ಸಂತುರಮ್’

சனக்கூட்டத்தையும் கூட ஒரு நிமிடம் ரசிக்க வைத்து விட்டானே! அவனைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த மாத்திரத்தில் பாரதியினுள்ளும் அந்த அழக்குச் சாரமும், கிழிந்த சேர்ட்டும், பரட்டுத் தலையும் ஆன அவனது உருவும் மறைந்து அந்த குரல் மாத்திரமே வியாபித்தது. “அடா இன்னிக்குத் தாநீ சந்தர்த்து பாட்ட கேக்குற இல்லியா? அதுதான் அசந்து போயிட்ட” என்ற மனைஜரின் குரல் கேட்டுத் திரும்பியவன் “இவன் பேர் சந்தரமா, இவன் ஒங்களுக்குத் தெரியுமா சார்?” என்றாள் பாரதி.

“ம..... தெரியும்மா! இவன் இந்த ஊர்கான் தான். நல்லா ஓழக்சு சம்பாதிச்சு வாழ்ந்துகிட்டிருந்தான். கல்யாணம் பண்ணி குடியும் குடித் தனமுமா சந்தோஷமா இருந்தான். ஒன்றே ஒரு பொண்ணு தான் அவனுக்கு. அவன் சீராட்டி பாராட்டி வந்தான். அவனும் சின்ன வயசிலே படிப்பு, பேச்சு எல்லாத்திலையும் கெட்டிக்காரி, அவன் பெரிய படிப்பெல்லாம் படிப்பிக்கனும்னு கனவு கண்டான் சந்தரம். பஸ் ட்ரைவரா வேல செஞ்சாலும் மகஞருக்காக எவ்வளவுள்ளாலும் செலவழிக்க தயங்க மாட்டான். அந்த பொன்னு வயக்கு வந்து கொஞ்ச நாளிலேயே சந்தர்த்து. மனுதி செத்துப்பா.

அதுக்கு பேரு அவனுக்கு எல்லை அந்த பொன்னு தான். அவ பேரு கூட என்னமோ..ல... ஆ.... ராஜி. ஆசையா அவன் ‘ராஜீன்னு’ கூப்புறப்பாக்கணுமே. படிப்பில மட்டுமல்லாம் அவ பாக்குறத்துக்கும் அசப்பில ஒன்ன மாதிரி அழகா செவப்பா இருப்பா. தன் மகஞரடைய படிப்புக்குனு குடிக்காம வேறு அநாவசிய செலவு வைக்காம காக சேர்த்து வச்சிருந்தான். அவ சந்தோஷமான மூடில இருக்கிறப்ப விடிய விடிய சத்தமா படிக்கிட்டு இருப்பன். அதுவும் “ஒளியமான எதிர்காலம் உன் உள்ளத்தில் தெரிகிறது” என்னு அனுபவிச்சுப் பாடுப்ப கேக்க இனிமையா இருக்கும். ஆனா அந்த பாவி மக அவன்ட ஆசை, கனவு, சந்தோஷம்,

நம்பிக்கை எல்லாத்தையும் குழி தோண்டி பொதுச்சுட்டு, அவன் சேத்து வச்சிருந்த நகை நட்டு, காக எல்லாத்தையும் எடுத்துகிட்டு எவ்வேண்டோ ஓடிப் போயிட்டா. விடையும் தெரிஞ்சு, கல்லா சமைஞ்சு ஒக்காந்தவன் தான் சந்தரம் ஒரு கெழுமையா சோறு தன் னி எதுவும் இல் லாம யாருகிட்டும் எதுவும் பேசாம மொழுங்கால கட்டிக்கிட்டு மோட்டுவேய பார்த்துக்கிட்டே கெடந் தான். எல்லாரும் சொல்லிப் பார்த்துபோம். அவன் அலையாவின்னை ஒரு நா பின்னேரம் பக்கத்து வீட்டு பேரியோவில் ‘ஒளியமான எதிர்காலம்’ பாட்டுப் போக்கு. திமருன்னு எழுப்பி நின்னு இவன் ஒரு சிரிப்பு சிரிச்சான் பாரு. இப்ப நென்க்காலும் பக்கருங்குது அன்னிக்கு ஆரும்பிச்ச பைத்தியம் தாம்மா இவனுக்கு. ஒரு நாள் தன் மகள் மாதிரி இருந்த பொண்ணு ஜோட்டு போருத பார்த்தவனுக்கு வெறியே வந்திருச்சு. அவன் தொரத் து ஆரும்பிச்சான். எல்லோருமா சேந்து அவன் பைத்தியமிக்கார ஆஸ்பத்திரியில சேதோம். ஒரிரு வருஷத்துல திரும்பி வந்துப்பான். நல்லா இருப்பான். எப் அவன் குணம் மாறும்னு சொல்ல முடியாது”

அவர் சொல்லி முடிக்க பாரதிக்கு ஏற்பட்ட உணர்வை என்னவென்று விபரிக்க முடியாமலிருந்தது. சந்தர்த்துக்கு ஏற்பட்ட துக்கம், அவன் நிலையினால் உண்டான அனுதாபம் அவனின் மகளின் சாயவில் இருக்கிற தன்னை ஏதேனும் செய்து விடுவானோ என்ற பயம் எல்லாமுமாக அவனை அழிப்ப படைத்தது. ஆனால் அந்த அன்னதைப் பொய்யாக்கி விட்டு மீண்டும் அதே பைத்தியக்கார சுந்தரமாக, பாரதியை கண்டால் தன் மகள் ஞாபகத் தில் வெறித்தனமாய் பாய்கின்ற சுந்தரமாக தன்னை அவன் மீண்டுமொருமுறை நிருபித்தான் சுந்தரம்.

ஒரு நாள் இவன் வந்த பஸ்ஸிலிருந்து இருங்கும்போதே அவனைக் கண்டு விட்டாள். ஸ்டார்ட் பண்ணி வைத்திருந்த பஸ் ஒன்றினுள் ஏறி சுந்தரம் ட்ரைவரின் இருக்கையில் அரிவுவதை கண்டு அங்கிருந்த அனைவருமே திகைத்துப் போயினர். நிலைமையை உணர்ந்து அந்து பஸ்ஸின் ட்ரைவர் ஓடி வருமானமே சுந்தரம் பஸ் ஸை மிக வேகமாய் ஓட்டத் தொடங்கினான். தறிகெட்டு ஓடிய அந்த பஸ்ஸாக்கு பயந்து எல்லோரும் கூச்சலிட அந்த இடமே திமிலோகப் பட்டது. பஸ்ஸ்டாண்டின் நுழைவாயிலருகில் மிக விரைவாக ஓடித்து பஸ்ஸை திருப்பியபோது பக்கத்து மதிலில் மோதி பஸ் பலத்த சுத்தத்தாடன் நின்றது. பஸ்ஸை கூற்றி கூட்டம் கூடியது. ஸ்டியரிங்கிளின் மேல் மயங்கிக் கீட்டு அவனுது தலையில் ஆஸ்டு இத்தம் வந்துக் கொண்டு இருந்தது. அந்த காலைப் பொழுது சுந்தரத்தின் செயலால் அல்லோல கல்லோலப்பட்டது.

மீண்டும் அவன் நடமாடத் தொடங்கிவிட்டான். தலையில் அடிப்பதால் இவன் பைத்தியம் தெளிந்திருக்காதா என்ற சினிமாத்தனமான நப்பாசை பாரதி மனதில் எழுந்தது. ஆனால் அந்த அன்னதைப் பொய்யாக்கி விட்டு மீண்டும் அதே பைத்தியக்கார சுந்தரமாக, பாரதியை கண்டால் தன் மகள் ஞாபகத் தில் வெறித்தனமாய் பாய்கின்ற சுந்தரமாக தன்னை அவன் மீண்டுமொருமுறை நிருபித்தான் சுந்தரம்.

அன்று மாலை பாரதி வேலை விட்டு கீழிறங் கவும் எதிர்க்கடை வாசலில் அமர்ந்திருந்த சுந்தரம் இவனை காணவும் சரியாக இருந்தது. என்ன செய்வது என பாரதி முடிவெடுக்குமுன் கண்களில் கொலை வெறி கூத்தாட, “எய்....” என பெரிதாக கத்தியாக வீதியில் வாகனங்கள் பற்றிய அக்கரை ஏதுமின்றி வீதியைக் கடந்து அவன் வந்த வேகம் இருக்கிறதே அதிர்ச்சியில் சிலையாகிப் போன பாரதியின் கால்கள்

இதழ் 7 செப்டம்பர் 2001

அசைய மறுத்தன. அதற்குள் அவளாருகில் வந்துவிட்ட சுந்தரம் பாரதி எங்குமே நகர முடியாதபடி கவரோடு அழுத்திப் பிடித்துக் கொண்டான். “ஓன்ன எவ்வளவு கவுட்பட்டு படிக்க வச்சேன்? எவ்வளவு நம்பிக்கை வச்சிருந்த தேன், எல்லாத்தையும் அதுவருமே திகைத்துப் போயினர். நிலைமையை உணர்ந்து அந்து பஸ்ஸின் ட்ரைவர் ஓடி வருமானமே சுந்தரம் பஸ் ஸை மிக வேகமாய் ஓட்டத் தொடங்கினான். தறிகெட்டு ஓடிய அந்த பஸ்ஸாக்கு பயந்து எல்லோரும் கூச்சலிட அந்த இடமே திமிலோகப் பட்டது. பஸ்ஸ்டாண்டின் நுழைவாயிலருகில் மிக விரைவாக ஓடித்து பஸ்ஸை திருப்பியபோது பக்கத்து மதிலில் மோதி பஸ் பலத்த சுத்தத்தாடன் நின்றது. பஸ்ஸை கூற்றி மூச்சே வந்தது. “பய்பாதேயம்மா! ஒன்றகு ஒன்னும் ஆகல். நல்ல வேல நாள் அந்த நேரம் பார்த்து கீழ் வந்தது. இல்லன்னா..... இனி பயமில்லைமா, அவன் நாம் ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பிட்டோம்.” என்றார்.

வேறு ஓர் உலகில் சுஞ்சிப்பது போல உணர்ந்து கண்விழித்த பாரதியை கண்டதும் தான் மனேஜருக்கு மூச்சே வந்தது. “பய்பாதேயம்மா! ஒன்றகு ஒன்னும் ஆகல். நல்ல வேல நாள் அந்த நேரம் பார்த்து கீழ் வந்தது. இல்லன்னா..... இனி பயமில்லைமா, அவன் நாம் ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பிட்டோம்.” என்றார்.

காலத்தின் நகரவில் பாரதி பயமின்றி வேலைக்கு வரத் தொடங்கினாள் சுந்தரத்தை மறுக்க ஆருமித்து இருந்தவளை ஒரு நாள் மனேஜர் கூப்பிட்டு நுப்பினார். “என்ன சார்?” என்றுபடி வந்தமர்ந்தவளை வாட்சையோடு பார்த்தவர் சொன்னார் “நீ எம்க மாதிரி பாரதி. இனியும் ஒன்றகு ஒரு கவுட்பட்டு வந்தா அதுக்கு நாந்தாம் பொழுப்பு சொல்லியாகனும். வேறு ஒன்னுமில்ல.... அந்த சுந்தரம் குணமாகி விட்டதா ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து அனுப்பிட்டாக்களாம். அவங்க சொல்லிவிட்டாலும் கூட ஒன்ன பாரதத் தைக்கான கூந்தரத்தை மறைக்க வேறு அநாவசிய செலவு வைக்காம காக சேர்த்து வச்சிருந்தான். அவ சந்தோஷமான மூடில இருக்கிறப்ப விடிய விடிய சத்தமா பாடுக்கிட்டு இருப்பன். அதுவும் “ஒளியமான எதிர்காலம் உன் உள்ளத்தில் தெரிகிறது” என்னு அனுபவிச்சுப் பாடுப்ப கேக்க இனிமையா இருக்கும். ஆனா அந்த பாவி மக அவன்ட ஆசை, கனவு, சந்தோஷம்,

“என்ன சார் நீங்க இன்னொரு தடவை சுந்தரத்துக்கிட்ட அகப்பட்டா நா பயத்துவேயே செத்துடுவேன் நீங்க சொல்லுத்

கேக்கிறப்பவே எனக்கு நடுநடுங்குது. நா வேலையிலிருந்து நின்னுக்கிறேன். சார்! எந்த நாளும் பயந்து பயந்து சாகிற விட இது மேல்!"

"சேச்சே..... அவசரப்பட்டு வேலை விட்டுவிடாத. ஒன்னு செய்யலாம். இந்த மாசம் முடிய இன்னும் மூன்று நாள் தானே இருக்கு. அது மட்டும் வேலைக்கு வா. அப்பறம் ஒரு ரெண்டு மாசத்துக்கு ஒன்கு வீவு தாறேன். பிறகு நடக்கிறத அப்பறம் பார்க்கலாம்."

மனேஜரின் முடிவுபடி இந்த மாதம் மட்டும் வருவது என பாரதி தீர்மானித்துக் கொண்டாள். இந்த மூன்று நாட்களுக்குள் அவனைக் கண்டுவிடக் கூடாதே என்ற பதபதைப்படி அவனிடம் தொற்றிக் கொண்டது. "அவனை கண்டு விடுவேணோ" என்ற அவனை நினைவுத்த மாத்திரத்தில் தேவர்கள் 'தாஸ்து' சொன்னார்களோ என்னமோ அடுத்த நாளே சுந்தரத்தை அவன் காண நேர்ந்தது.

அன்று வேலை முடிந்து வீடு திரும்ப பஸ்ஸில் அமர்ந்திருந்தவர் அவனை கண்டதும் திகைத்து போனாள். கடையோரம் நின்று கொண்டிருந்த சுந்தரம் அவனைக் காணவில்லை. சட்டென்று திரும்பிய பாரதி பஸ்ஸைக்குள் நோட்டம் விட்டாள் பஸ் ட்ரைவரும் கண்டக்கட்டும் தேநீர் குடிக்க சென்று விட்டதையும் பஸ்ஸைக்குள் தானும் ஒரு வயதான கிழவியும் மாத்திரமே இருப்பதையும் தெரிந்து கொண்டவருக்கு குலை நடுக்கமேற்பட்டது. அவன் இன்னும் தன்னைக் காணவில்லை என்பது சற்று நிம்மிடியைத் தந்தாலும் அவன் வந்துவிட்டால் தன்னைக் காப்பாற்ற யாருமில்லை என்ற உணர்வு அவளுள் சிலிப்பை ஏற்படுத்தியது. அவன் தன்னை காணவிழுக்குள் பஸ் பிரப்பட்டு விட்டதா என்ற ஆதங்கத்தில் டிரைவர் வருகிறாரா என எட்டிப் பார்க்கவும் பயமாக இருந்தது. சற்றே கடைக் கண் ணால் பார்த்தபோது அவன் வீதியைக் கடக்க தயாராகி வீதியின் இருப்பும் பார்த்துக்

கொண்டிருந்தான். அவன் தன்னைப் பார்த்துவிட்டுத்தான் வருகிறானா அல்லது தற் செயலாக கடக்கிறானா என்பது தெரியாமல் தவித்தான் பாரதி. என்ன செய்வது என யோசித்தவள் இவை நடப்பது நடக்கட்டும் என "சக்கால பிரக்ஞை" கொண்டவளாய் அவனை நேர்ப்பார்வையாய் நோக்கினாள். வீதியை கடந்தவன் சுந்தரம் பஸ்ஸின் அருகில் வந்து நின்று குற்றமுற்றம் பார்த்தான். பஸ்ஸின் பக்கமாய் திரும்பினான். மனசு படபடக்க உடல் குளிர்ந்துகொண்டு வர தன் வீதியை நொந்தபடி பலியாடாய் அவனைப் பார்த்தபடி நின்றாள் பாரதி. பஸ்ஸின் பக்கமாகத் திரும்பிய சுந்தரம் ஒரு கணம் பாரதியை ஆழமாய்ப் பார்த்தான். சாகத் தயாரான நிலையில் இருக்கையின் நூனிக்கு வந்த பாரதிக்கு முச்சே நின்று விடும் போலிருந்தது. சுந்தரம், பாரதியைப் பார்த்த அந்த சுந்தரம் தன் பார்வையை விளக்கி, நிதானமாய் நடந்து பஸ்ஸை கடந்து போகத் தொடங்கினான். பாரதியின் மனதில் இருந்த படபடப்பு, பயாம், சுஞ்சலம் எல்லாம் மறைய எல்லாவற்றையும் மீறி அவளுள் ஒரு ஏக்கம் படர்ந்தது.

தொடர்ச்சி.....

தான் ஆற்றிய சைவசமயப் பணிகளுக்காக நாடெங்கிலும் புகழ்ப் பெற்றுள்ள மாரிமுத்து செட்டியார், அறங்காவலர் தலைவர் சந்திரசேகரம், ஹாஜி ஏ.ஏ.ம்.வை.மரிக்கார், ஹாஜி எம்.ஏ.எஸ்.எஸ். ஹமீத், மாகாண சபை உறுப்பினர் எம்.சிவநானம், ஹாஜி ஏ.ஆர்.எம். இக்கால், ஹாஜி ஏ.எஸ்.எம். வளைபோன்ற பல தனவந்தர்களும் இப்பிரதேச இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உதவிக் கொண்டு இருப்பது குறிப்பிடபட வேண்டியதாகும். கோயில் உற்சவ காலங்களில் தமிழ் நாட்டிலிருக்கும் இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளிலிருந்தும் தமிழ் அறிஞர்களை வரவழைத்து சொற்பொழிவுகள் ஏற்பாடு செய்து, இலக்கிய ரசனையையும் இலக்கிய உணர்வினையும் வளர்ப்பதற்கு மாத்தனை முத்துமாரியம்மன் அறங்காவலர் சபையின் வழங்கும் பங்களிப்பு போற்றப்பட வேண்டியதாகும்.

மத்திய மாகாண சாகித்திய மாத்தனை சிறப்பு மஸ்

சுகாப்தநங்கள் தோறும்

வாழ்வின் விஷயமாகுந்திப் பாடவிசைத்தோம்

வாழ்வுக்காய்

காதலர் சுந்திப்பின் வைபோகத்துக்காய் உயிர் துறந்தோம்.

சுருகலச் செல்வங்களைப் பாழாக்கிப் பட்டினியின், சுய மறுப்பின் ஆடையைப் போர்த்துக் கொண்டோம்.

தேர்ந்தெடுத்த பாதையில் தடம் பதித்து நடந்தோம்.

கனதனவான்கள்

வெறுப்புமிழும் பார்வையுடன் கை பிசைந்து நிற்கையில் உண்மையின் கற்களை அவர் மீ தெரிந்தோம்.

பயங்கொண்டு நடுங்கிற்று பூமி.

அழுவதற்கு நாதியற்றேயாரின் அவலம் கண்டு கண்ணீர் உகுத்தோம்.

அனுணரின் ஆணை அடைத்த தெமைச் சிறையில் சாட்டை விசிற்றல்கள் விளையாடின நமதுடல்களில்.

இரும்புக் கம்பிகளுடு வெளியேன பாடல்கள் இதய இசையைச் செவிமடுத்தனர் மக்கள்.

கவிஞர்கள்

பைஸ் அஹமத் : பைஸ் தமிழில் : பண்ணாமத்துக் கவிராய்.

நம்-

இரத்தம் படிந்த வாழ்வின் விம்பம் காட்டும் கண்ணாடி துன்புற்று வாடு வோருக்காய்த் துடிக்கும் இதயம்

நீதியும் அநீதியும் மோதும் குருகேஷுத்திரம் கவிஞன் ஆண்மா.

நன்மைக்கும் தீமைக்கு மிடையே நீதிக்கும் அநீதிக்கு மிடையே தீப்பு வழங்குவோ நாமே.

நன்றிகள்

ப்ரவாகம் மத்திய மாகாண தமிழ் மாத்தனை சாகித்திய விழா சிறப்பு மலருக்காக பல விதங்களிலும்

ஆலோசனைகளும், ஊக்கமும் நல்கிய

ஏ.பி.எம். அஸ்லம் மற்றும்

எம்.எம்.யூ. அஸாட் எ.பி.எம். அரபாத்

அவர்களுக்கு ப்ரவாகம் ஆசிரியர்கள் தம் மனம் நிறைந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றது.

நற்றுமிழ் பயிலூம் நம்மவர் மத்தியில் செந்தமிழ் நாடகத்துறையை விரிசுசெய்வோம்

“நேற்றுய அரும்புகள் இன்றும் மொட்டுகள் இன்றும் மொட்டுகள் நானையை விரிமலர்கள் நாறு நாறு மல்கள் மறந்தும், விரியட்டும். நாடகக்கலையை வளர்ப்போம்”

தமிழ் நாடக உலகு மிகவும் பழையம் வாய்ந்தது. பெருமை மிக்கது. நல்ல வருங்காலத்தையுடையது. நம்முன்னோர்கள் இப்பல் இசை, நாடகம் என்று தூய்மொழியோடு ஒட்டிய நாடகக்கலையைப் பினைத்திருக்கின்றார்கள். எனவே நாடககலையென்பது எங்கு ஒரு பிரதானமான கலையாகும்.

எமது இந்திய வம்சாவழி மக்கள் தமிழகத்திலிருந்து இலங்கைக்கு வரும் பொழுது தனது ஏற்றுமொழி கலையென்று கலையைப் பழங்குதிருக்கின்றார்கள். எனவே நாடககலையென்பது எங்கு ஒரு பிரதானமான கலையாகும்.

எமது நாடகக் கலைக்கும் ஒவியக்கலைக்கும் மிகவும் நெருங்கிய உறவுண்டு. நாடகம் ஒரு தாய்க்கலை. பல்வேறு கலைகளை நாடகக் கலை வளர்க்கின்றது. நடனம், இசை, காவியம், ஒவியம், சிற்பம் முதலிய அருங்கலைகள் அனைத்தும் மேற்குறிய தாய்க்கலையாகிய நாடகக் கலையோடு சேர்ந்து வளர்ந்தனவோகும். நாடகக்கலையிலே இசைக்கலை முன்னவில் நின்று ஆதிகம் செலுத்திய காலமும் உண்டு. இப்பொழுது எல்லாக் கலைகளும் திரைப்படக் கலையைத் தஞ்சம் புகுந்திக்கின்றது. வினா நானத் துணையோடு வந்த திரைப்படக்கலை நடக்கக்கலையிலிருந்த மரபுகளை அபகிரித்துக்கொண்டது. இருந்த போதிலும் திரைப்படக் கலை நாடகக்கலையிலிருந்து தத்தெடுத்த குழந்தெயன்ற பெருமை நாடகக் கலைக்கே உரியது. எது எப்படி இருந்த போதிலும் திரைப்பட நபக்கள், திரைப்பட ஓவியர்கள் அனைவரும் நாடகத் துறையிலிருந்தே வந்துள்ளனர் என்பதை யாராலும் மறுக்கவோ முடியாது.

மலையக ஜோட்டிப்பகுதிகளிலே காமன் கூத்து, கரகாட்டம், கோமாலி ஆட்டம் என்று பலவகையான பாரம்பரிய கலைகள் பிரபலமாக அடைந்திருந்ததுடன், பூராண சரித்திர நாடகங்கள், கும்பி, கோலாட்டம்,

மாத்தனை ராஜ்சிவாக்காட்டம், நாட்டுக்கூத்து போன்ற தமிழ் கலாசார பாரம்பரிய கலை நிகழ்ச்சிகளை எமது மக்கள் மேடையேற்றிய மக்களினையே நல்ல பாராட்டுதல்களையும் பெற்றதோடு தமிழ்பால் கொண்ட பக்தியினையும் தங்களது கலைத்திறமையையும் வெளிப்பட்டது. தீவிர நாடகங்கள் மேடையேற்றுவது குறைவு. குறிப்பாக 1983ம் வருடத்திற்கு பின் தமிழ் நாடக உலகு மிகவும் பின்துங்கியுள்ளது. முக்கியமாக அதற்கான வசதி வாய்ப்புகள் சரியான முறையில் அமைவது இல்லை என்றாம்.

சிறந்த நாடகங்களை மேடையேற்றி மக்கள் உள்ளாக்களில் சிறந்த கருத்துக்களை விடைத்து சமூகப்பின்யாற்றுவதுடன், நாடகக்கலைக்கு புத்துயிர் அளிக்க எமது கலைஞர்கள் அனைவரும் அனித்ரள வேண்டும். அத்துடன் கலைஞர்களின் ஆக்க சக்திக்கு தமிழ் பேசும் மக்கள் அனைவரும் ஊக்கத்தை ஊட்ட வேண்டியது தலையாய்க்கடமையில் ஒன்றாகும்.

மக்களின் அறிவும் வாழ்வும் உயர்ந்து விளங்க இலக்கிய கலைவிழாக்கள் மாவட்டம் தோறும் நடாத்தப்பட்டு மக்களிடையே நாடகக்கலை விழிப்புணர்ச்சியையும், புதிய எழுச் சியையைம் ஏற்படுத்துவதோடு, கலைஞர்களையும் ஊக்குவிக்க வேண்டும். இதில் மலையக கலைஞர்களுக்கு முக்கியத் துவம் கொடுக்கப்படல் வேண்டும். கலைஞர்கள் என்று சொல்லும்போது எழுத்தாளர்கள், நாடக, ஆசிரியர்கள், நடிகர்கள், கவிஞர்கள், ஒவியக் கலைஞர்கள் போன்றோருடைய உள்ளக்கியதூக் கிருக்க வேண்டும். மேற்குறிப்பிட ஒரு பகுதி அவர்களுக்கு பக்க பலமாக இருக்குமாகில் எமது பாரம்பரிய கலைகள் அழிந்து போகா வண்ணம் நிலைத்திருக்க செய்ய முடியும் என்பது தின்னாம்.

எழுத்து ஒரு சமுதாயத்தை ஒரு மனிதனை உயர்த்தக் கூடியது. நிலத்தை உழுது பயன்படுத்துவதுபோல் மனதை உழுது பயன்படுத்தக்கூடிய முறையில் எழுதுகோல் சக்தி வாய்ந்தது. ஆகையினால் சமூகங்களுக்கிடையே காணப்படும் குறை நிறைகளை எழுத்தின் மூலம், நடிப்பின் மூலம், சீர்திருத்தங்களைச் செய்யக் கூடிய நாடகங்களை மேடையேற்ற வேண்டும். அதே போன்று கலைத்துறையில் இயல், இசை, நாடகம், சிறப்பம் போன்றவற்றுள் ஆய்வும் உள்ளாவர்களுக்கு பயிற்சியளிப்பதற்கான ஒழுங்குகளை கவனாத அமைச்சர்கள் கூடிய அக்கரை காட்ட வேண்டும்.

நாடகங்களில் பல அங்கங்களாக, பிரிவுகளாக எத் தனையோ வகை இருக்கின்றது. மேடை நாடகங்களில் ஓரங்க நாடகம், சரித்திரி பூராண நாடகம், சமூக சமய நாடகங்கள் இன்னும் பல காவிய நாடகங்கள் மேடையேற்றப்படுகின்றன. இவைகளை முறையாக மேடையேற்றி இளைய தலைமுறை கலைஞர்களுக்கு அழும்பத்தலம் அமைக்கப்படல் வேண்டும். அறிவு நிறை புகுடி இயல், இசை, நாடகம் எனும் முத்துமிழையும் இளைத்து துபாரிக்க வழி சமைத்து கொடுக்க வேண்டும். இவைகளை முறையிட கறிப்பதற்கு நாடக சபாக்கள் அமைத்து நாடக பயிற்சி பட்டறைகள் நடாத்தப்படல் வேண்டும். இப்பயிற்சிப் பட்டறையில் நாடகக்கலை அமைப்புகள் தயாரிக்கும் விதம், காட்சிகள் அமைப்பு, பேசுச் சுற்றுமை, நடிப்பின் ஆற்ற ஆகியவற்றை எப்படி பின்பற்ற வேண்டும் என்பதை அவசியம் போதிக்க வேண்டும்.

சிறுவர்களுக்கு கென்று தனியான நலைநிகழ்ச்சிகள் நடாத்தப்பட வேண்டும். சிறுவர்களின் உள்ளத்தில் பதியக்கூடியவாறு சிறுவர் நாடகங்களையும் தயாரிக்கப்பட வேண்டும். அனேகமாக சிங்கள பொழுதிகளில் சிறுவர் நாடகங்கள், குருந் திரைப்படங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு சின்னத்திரைகளில் காணப்படுவதை நாம் அறிவோம் இதற்கு அரசு நிறுவனமும் போதுமான நிதி உதவிகளையும் செய்து வருவதையும் நாம் அறிவோம்.

ஆனால் எமது சிறுவர்களுக்கு ஏற்றவாறு தமிழ்த் திரைப்படங்களை நாடகங்களோ நம் நாட்டில் தயாரியது மிகவும் அரிது. குழந்தைகளுக்கு ஏற்றவாறும் அவர்களது மனதில் பதியக்கூடியவாறும், நல்ல அறிவை வளர்க்கக்கூடியதாகவும் சிறு நாடகங்களையும், குருந்திரைப்படங்களையும் அவசியம் தயாரித்தலிக்கப்படல் வேண்டும்.

தற்போதய நாடகங்களில் குறிப்பிட்ட அளவிற்கு விரல்லிட்டு எண்ணக்கூடிய ஒரு சில நாடகங்களைத்தான் எமது சிறுவர்கள் பார்க்க கூடியதாக .இருக்கின்றது. பெரும்பாலான நாடகங்களை சிறுவர்கள் பார்க்கக்கூடிய அளவிற்கு உகந்தது அல்லதுவழியாகும். அப்படியான தரமற்ற நாடகங்களைப் பார்ப்பதினால் கெடுதிகளும் ஏற்பட இடமுண்டு.

நம் நாட்டில் குறிப்பாக சிறுவர்களுக்கேற்றவாறு நாடகங்கள் தயாரிக்கும் பழக்கம் இன்னும் ஏற்படவில்லை. கலாசார அமைச்சர் இதற்கு முன்வருமேயானால் நடைமுறைப் படுத்த எதுவாக இருக்கும். இதற்கு தகுதிவாய்ந்த நாடக ஆசிரியர்களைக் கொண்டு நாடகப்பட்டரைகள் நடாத்தவும், நாடகம் தயாரிப்பதற்கு வசதி வாம்ப்பாக்களை ஏற்படுத்தி ஊக்குவிக்கப்படல் வேண்டும் ஒரு வட்டத்தில் இருந்துக்கொண்டு கலைஞர் களிடையே ஒரேபக்கம் பார்வையை செலுத்தாமல் புதிய கலைஞர்களையும் இனங்கண்டு அவர்களையும் ஊக்குவிக்க அமைச்ச முன்வர வேண்டும். அப்படி பாரபட்சம் இன்றி மேற்கொண்டால் நாடக வளர்ச் சி யையும், எமது பாரம்பரிய கலைகளையும் கலாசாரத்தையும் வளர்த் தெடுக்க எதுவாக அமைவது மட்டுமல்லாமல் சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்கும் உறுதுணைக் அமையும்.

இன்று எமக்கு கிடைக்கப்பெற்ற வரப்பிரசாதமாக, மத்தியமாகாணத்தில் ஒரு தனியான அமைச்சு கிணக்கப்பெற்றுள்ளது. சமயத்திற்கும் சமய வளர்ச்சிக்கும் தமிழ் கலாசாரத்தையும் வளர்க்கும் முகமாக பல செயல்திட்டங்களை மேற்கொள்வதுடன், ஆண்மீகப்பணிக்கும், கலை இலக்கிய சுலாசலரத்தையும் வளர்க்கும் நோக்கத்துடன் செயல் பட்டு வருவது மிகவும் போற்றக்கூடது.

முன்னாக சூரப்பட்டது போன்று நாடக சபாக்களுடன் இணைந்து நாடகப் பயிற்சிப் பட்டங்கள் நடாத்துவதற்கு அமைச்சு வசதி வழிப்பக்கப்பை ஏற்படுத்தி கொடுக்குமாகல் அது மலையக கலைஞர்களுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாகவும், மறுவிவரங்ம் நாடகக்

கலைஞர்களுக்கு புத்துப்பிள் கொடுப்பதாகவும் இருக்கும். தமிழ் நாடக மேடை எல்லா வகையிலும் தலைநிமிர்ந்து நிறக் வேண்டும் என்பதே எமது விருப்பமாகும்.

நிச்சயிக்கப்பட்ட முடிவு

நி - என்னைக் கொல்வது
நித்தியமாயிற்று.

உன் மரணக் கரங்கள்
என் பிடரியை கவ்வுகின்ற வரை
இயந்திதமாட்டாய்.

விடுதலையின் பெயரால்
மண்ணில் பெயரால்

நீ - கொன்றோழித்த
பச்சிளம் குடுத்துவரை
நான்றிவேன் உன் வீக்ஞ

பின் தொடரும் என் நிழலிடை
உண் ஆயுத முச்சு
என் மகாகில் உ னைகிறகு

என்னுடைன் கைகுலுக்கிச் சிரிப்போர்,
 ஒரு புன்னகையில் நட்பை பகிரவோர்,
 என் தெருக்காரன்,
 விருத்தினான்,
 சகலரிலும் ஒன்காரக்கு கண்கள் பற்றின்னன்

ଓলিম্পিক লি প্রাই

மத்தைக்களைத் தொடரும்
வேல்ப்பான் போல்

உன் சைன்யம் என்னில் தவிழ்கிறது என்னும்

କାନ୍ତିମାର୍ଗ,
ଶବ୍ଦାଳୁପଂଜି ଏଟାମ୍

ஒரு சொட்டு சிந்தனையைக்கூட
இன்ஜால் ஹெப்பாரி வியாபார

ಪಂಚಾಂಗ ರೂಪಿತವಾಗಿ

ஏன்பதை தொழில்துறையும்
நீ என்னைத் தொடர்வதுதான்
விசப் பூசிய வசிராய்முன்றோ

யகப அபாய அதசுயமயினாலோடு
எனக்கு.

-அறபாத்-
இட்டமாவடி

மாத்தளை மாவட்ட தமிழ் இலக்கிய பாரம்பரியம்

ஏ.ஏ.எம்.புவாஜி

ஆய்வுகள் எனும் அத்தனைத் துறைகளிலும் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குக் காத்திரமான பங்களிட்டுக்களை வழங்கி இருக்கிறது என்பது பொதுவாக இலக்கியவாதிகளால் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது.

எந்த ஒரு சமூகத்திலும் முதன் முதலாக வளர்ச்சி பெறும் இலக்கிய வடிவம் கவிதையே இவ்வண்மைக்கு மாத்தனை புதங்கு அன்று மாத்தனையில் தழிந்து கூறிடு பார்ம்பியத்திற்கு வித்திட்டவர்கள், அல்லது பிள்ளையர் சுழி போட்டவர்கள், கே. முருகேச்சப்பிள்ளை, தென்கு கலைமானுல் காதிரி எனும் இரு பெரியார்களாவர். இவர்களுள் பின்தியவர் மற்றுவரை விட காலத்தால் சற்று முந்தியவர் என்ற போதிலும், கற்பனை, கவித்துவம், சொல்லாட்சி போன்ற அம்சங்களில் முந்தியவர் பின்தியவரை விட மேம்பட்டவரே.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம், மூன்றாம் தசாப்தங்களில் கவிதை படைப்பதில் மும் முரமாக ஈடுபட்ட முழுகேசப்பிள்ளையின் கவிதைகள் பெரும்பாலும் சமயச் சார்பானவையே அக்கால இலக்கியப் பண்பும் அதுவே. முன்னர் பண்ணாமல் என்றும் அறைக்கப்பட்ட மாத்தளையில் கோயில் கொண்டிருக்கும் அருள் மிகு அன்னை ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் மீது பதிகம், அந்தாதி, ஊஞ்சல் எனும் பாமாலைகளை, பூமாலைகளாக குடிக் களித்த முழுகேசப்பிள்ளையின் கவிதை ஆற்றலை, அவர் முத்துமாரியம்மை மீது பாடிய வினைவிடந்தாதியில் வரும்

“மயில் போலுங் சாயல்வடி
வாகியன்பர் மனங்கசிய

வயில் போல் விழிந்யங்காட்டிடு
மாண்ய யஞ்சக் விதக்

குயிலாகி ஆடல் குலாவ
வைவேர்குதக் தொற்றுவனை

மயில் மேல் வளர்த்தவனே
தில்லையானும் மனோன் மணியே".
எனும் பா நன்கு வெளிப்படுக்குறிஞர்.

முருகேசர் மாத்தளை முத்துமாரி அம் மன் பேரில் பாடிய பதிகம், அந்தாதிஹாஞ்சல் ஆழிய பிரபந்தங்கள் யாவும் 1922 ஆம் ஆண்டாலில் நூலுருப்பெற்றன. ஆனால் அவர் பாடிய ஏத் தனை நற்கவிதைகள் அச்சு வாகனம் ஏறாது மறைந்தனவோ, யாரறிவார்? ஏறத்தாழ சமகாலத்தில் வாழ்ந்து, யாழ்ப்பான் கவிதை உலகிலே கொடி கட்டிப் பறந்து கொண்டிருந்த உருப்பிடிச் சிவசம்பு புலவர் பெருமக்களோடு ஒரே தட்டில் வைத்துப் பார்க்க வேண்டியவர் மாத்தளை நந்த நந்த புலவர் முருகேசுப்பிள்ளை என உறுதியாகக் கூறலாம்.

மற்றவரான வெய்கு சுலைமானுல் காதிரி சமயப் பணிக்காக, இஸ்லாமிய அறிவுக்கும் தமிழப் புலமைக்கும் பெயர் பெற்றிருந்த கோட்டாறு எனும் தென்னிந்திய ஊரிலிருந்து இங்கு வந்து, மாத்தளைக்கு அருகாமையில் இருக்கும் கும் உள்பொத்தபிடிய எனும் கிராமத்தில் வாழ்ந்தவராவர். இவர் எப்போது இலக்கை வந்தார் என கூறமுடியாது ஆனால் 1903 ஆம் ஆண்டில் இவர் இங்கு வாழ்ந்தார் என்பதற்கும் 1946 ஆம் ஆண்டில் உள்பொத்தபிடியில் மறைந்தார் என்பதற்கும் உறுதியான ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன.

இவர் இயற்றிய மெய்ஞ்ஞானத் தங்கப்பட்டு மாலை, வீதா மாலை, வேஷப்பு பள்ளி திருக்காரணபாப் பதிகம், பாவா காசிம் ஒலியுல்லாப் பதிகம், பக்கர் மன்னான் முகம்மதொலிப் பதிகம், நெஞ்சொளிவு மாலை, தூய் மகனேசல் அந்தாதி, திருமணி நடனவங்கார புஞ்சம், பஞ்சரத்தின மாலை, அஹாத்தது மாலை, வாஹிதியா மாலை, ஞானக்கண் மாலை, ஞானப்பெண் மாலை, மனோன்மணிக் கண்ணி போன்ற அத்தனை நால்களும் மூஸ்லிம் கள் மத்தியில் இஸ்லாமிய அறிவையும் உணர்வையும் ஊட்டுவதற்கு உதவும் ஒரு கருவியாக கவிதை எனும் வடிவத்தைக் கருதிய அவர், தமது கவிதைகளிலே கருப்பொருளுக்குக் கொடுத்த முங்கியக்குத்துவத்தை, கவிதா இலக்கணங்களுக்கு வழங்கவில்லை என்றே கூற வேண்டும். இஸ்லாமியங்களுக்காகவே அவர் எழுதினார் என்றபடியால், மூஸ்லிம்களுக்கு விளங்கும் அரபு, உருது, பார்சீக் சொக்காலை அளவுக்கு திகம் பயன்படுத்துவதைத் தவறானது எனவும் அவர் கருதவில்லை. இவை நாம் காதிரியின் கவிதைகளில் காணும் குறைகளாகும். மு.வேஜீவரத்தினம் என்பவர் ஜம்பதுகளில் துமின் புதை பொருள் எனும் தலைப்பில் ஒரு சிறு நூலை வெளியிட்டார்

எனவே எமக்கு கிடைத்துள்ள ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் பார்க்கும் போது, அச்சு வாகனம் ஏறிய மாத்தளை மாவட்ட முதல் துமிழ்க் கவிதை நூல் என்று நாம் காதிரியின் பெய்ஞ்சூனத் தங்கப்பாட்டு எனும் நூலைபை கருதவேண்டியிருக்கின்றது.

சுலைமான் காதிரி அவர்களின் நூல்களுக்குச் சாத்துக்கவி, சிறுப்பு பாயிரம் போன்ற நை பாடி, அவரைக் கண்ணியப்படுத்தியவர்கள் வரிசையில் வித்துவத்தியம் அருள்வாக்கி அப்துல் காதர் புலவர், மகாவித்துவான் சதாவதானி கோட்டாறு செய்குத் தம்பிப் பாவலர், காயற்பட்டணம் செ.டி. செய்யது மூஸ்தபா புலவர், மதுரை துமிழ்க் கங்க வித்துவான் மேலச் செவல் பாவா முறையத்தீன் புலவர், ஜௌகவீராமமங்கலம் உ.ம். ஹஸன் நயினா புலவர் போன்ற பலரும் அடங்குவர். இவ்வகையில் மாத்தளை தமிழ் இலக்கியத்திற்கு வெளிநாட்டு அங்கோரத்தை முதன் முதலாக பெற்றுக் கொடுத்தவர் சுலைமானுல் காதிரியே என கூறலாம்

காதிரியின் இலக்கிய பங்களிப்பு பரப்பில் அகலமானது என்ற போதிலும் அவரது கவிதைகளிலை குறைபாடுகள் தென்படுவதையும் அவதானிக்கலாம். தம் மக்கள் மத்தியில் இஸ்லாமிய அறிவையும் உணர்வையும் ஊட்டுவதற்கு உதவும் ஒரு கருவியாக கவிதை எனும் வடிவத்தைக் கருதிய அவர், தமது கவிதைகளிலே கருப்பொருளுக்குக் கொடுத்த முங்கியக்குத்துவத்தை, கவிதா இலக்கணங்களுக்கு வழங்கவில்லை என்றே கூற வேண்டும். இஸ்லாமியங்களுக்காகவே அவர் எழுதினார் என்றபடியால், மூஸ்லிம்களுக்கு விளங்கும் அரபு, உருது, பார்சீக் சொக்காலை அளவுக்கு திகம் பயன்படுத்துவதைத் தவறானது எனவும் அவர் கருதவில்லை. இவை நாம் காதிரியின் கவிதைகளில் காணும் குறைகளாகும். மு.வேஜீவரத்தினம் என்பவர் ஜம்பதுகளில் துமின் புதை பொருள் எனும் தலைப்பில் ஒரு சிறு நூலை வெளியிட்டார்

மாத்தளை கவிதை இலக்கிய வரலாற்றிலே பழையையும் புதையையும் ஒரளுக்க காவது இணைப்பவராக செயற்பட்டவர், மாத்தளை மூஸ்லிம் மக்களால் புலவர் என அன்போடு அழைக்கப்பட்ட எஸ்ரி.எம். சதக்குத்தம்பிப் பாவலர் என்பவராவர். இளமையிலேயே கீழக் கரையிலிருந்து வந்து மாத்தளையிலேயே வெளியிட்டு அவர்களை ஆப்கானத்து அரிக்கன் படைக்க ஆரம்பித்த இலக்கியங்கள் இப்புதிய போக்கினை பிரதிபலித்தன.

இக் காலகட்டத்தில் துமிழ்க் கவிதை உலகில் பிரவேசித்த கந்தவனம், சொக்கநாதன், ஸழவாணன், பண்ணாமத்துக் கவிராயர், சிறிகாந்தன், பூபாலன் போன்ற மாத்தளை தமிழ்க் கவிஞர் களின் படைப்பக்களிலே இப்புதிய போக்கினை நாம் துரிசிக்கின்றோம். கந்தவனம், சொக்கநாதன், ஸழவாணன் எனும் மூவரும் மாத்தளையில் பிறந்தவர்கள்லர் ஆனால் நெடுங்காலம் இங்கு வாழ்ந்தவர்கள். ஸழத்துத் தமிழ் இலக்கிய உலகிலே வீசிக் கொண்டிருந்த புதிய காற்று இங்கும் வீசுவதற்கு மாத்தளை துமிழ் இலக்கியத்தின் ஈளாங்களைத் திறந்து விட்டவர்கள் இம்மூவருமே என கூறலாம். மரதன் ஒட்ட மணி ஒலியில் வரும்

“தேசத்தைத் தேசங்கள்
ஆளவிடோம் எங்கள்
தேவியின் மேனியைத் தீண்ட
விடோம்
நேசக்கரம் நீட்டி நின்றிடுவோம்
நீச் பாசக்காரர் நெருங்க விடோம்.”

எனும் அடிகள் சதக்குத்தம்பியின் நாட்டுப்பற்றினை உணர்த்துவதற்குத் தேவையாக கணபதிப்பின்னளை, கவியோகி சத்தானந்த பாந்தியார், புலவர் பெரியதம்பி, அறிஞர் ஏ.எம்.ஏ. அஸீஸ் போன்ற சான் நேரார் களால் நற்கவிஞர் என போற்றப்பட்டவர் இவர்.

ஆயிரத் துத் தொளாயிரத் து ஜம் பதுகளில் ஏற்பட்ட அரசியல், பொருளாதார, சமுக மற்றும்கள் ஸழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியிலும் பாரிய பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தின.

புதிய நோக்குகள், புதிய சிந்தனைகள் உடைய இலக்கியவாதிகள் தோன்றினர். தேவைக்கு அதிகமாக பழையைத் தூக்கிப் பிடிக்கும் பண்பு ஆட்டம் கண்டது. நிகழ் காலத்தின் அவளங்களைச் சித்தரிப்பதற்குத் துணிவு ஏற்பட்டது. ஒரு புதிய உலகத்தைப் படைக்க வேண்டும் என்ற வெறி அவர்களை ஆப்கானத்து அரிக்கன் படைக்க ஆரம்பித்த இலக்கியங்கள் இப்புதிய போக்கினை பிரதிபலித்தன.

மாத்தளை வாழ் தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் மத்தியில் வாசிப்பாவர்கள் இருக்கலாம் எழுதுபவர்கள் கூட இருக்கலாம்

ஆனால் நம் எழுதுக்களை நூலாக வெளியிடும் தகுதியும் துணிவும் உடையோர் யார் இருக்கிறார்? என்ற தாழ் வு மனப்பான்மையோடு வாழ்ந்த மாத்தளை மக்கள் மத்தியில் வசித்த போதும், இம்மூவரும் ஒன்றியட்டு, தம் கவிதைகளில் சிலவற்றை “சிட்டுக்கருவி” எனும் பெயரிலே வெளியிட்டது. ஒரு சாதனையாகவே கணிக்கப்பட வேண்டும். 1963 ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்ட இச்சிறு நூலுக்கு காத்திரமன் ஒரு முன்னுரை எழுதி அந்தக் கணம் சேந்ததிருந்தார், தரமான ஓர் இலக்கிய விரிச்சகர் என தன்னை இனம் காட்ட ஆரம்பித்துத் தொண்டிருந்த இளம் கொண்டிருந்து நூலைச் சொல்ல வேண்டும். இது புதிய உலகத்தைப் படைக்க வேண்டும் என்ற வெறி அவர்களை ஆப்கானத்து அரிக்கன் படைக்க ஆரம்பித்த இலக்கியங்கள் இப்புதிய போக்கினை பிரதிபலித்தன.

சிட்டுக்குருவி ஒரு சிறு தொகுதி ஆணால் அத்தொகுதி மாத்தனை தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு மைல் கல்.

சிட்டுக்குருவி சொடுத்த ஊக்களோ, என் னவோ, அடுத்த ஆண் டிலேயே இம் முக் கவிஞர் களில் முத்தவரான சொக்கநாதன் பக்தி கலை நனி சொட்டும் மாத்தனை முத்துமாரி அம்மன் குறவுஞ்சி எனும் சிறு கவிதை நூலை வெளியிட்டார்.

ஜங்குகளின் இறுதிப் பகுதியில் எழுத ஆரம்பித்து, இன்று வரை சலிக்காது, அதே நேரத்தில் சற்றேனும் தரம் குறையாது கவிதைகள் எழுதுவரும் பண்ணாமத்துக் கவிராயர் எஸ்.எம்.பாருக், மாத்தனை மன் சந்த தலை சிறந்த கவிஞராவார். நாற்றுக்கணக்கான இவரது கவிதைகள் இலங்கை, இந்திய பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் வெளியாகியுள்ளன. மல்லிகை தனது அட்டையில் இவரது புகைப்படத்தை வெளியிட்டு இவரைக் கெளரவப்படுத்தியுள்ளது ஆட்சிப்பீட்டு பல விருதுகளை வழங்கி இவரைக் கண்ணியப்படுத்தியுள்ளது.

நஸ்ருல் இஸ்லாம் எனும் மாபெரும் வங்கக் கவிஞருடையும், ம'.முத் தாவேஷ், ஸமி அல் காலிம், ஹரீயன் மர்வான் போன்ற பாலஸ்தீனக் கவிஞர்களையும், கஸ்பிக்கார் ஆரிப், பைஸ் அஹமத் பைஸ் போன்ற உருது கவிஞர் களையும் உயிரித்துப் புயிக்க தனது மொழி பெயர்ப்புகள் ஊடாக தமிழ் வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தியவர் இவர். இவர் மொழிபெயர்த்த முப்பது கவிதைகள் “காற்றின் மொளனம்” என்ற பெயரில் 1996 ஆம் ஆண் டில் நாலுகுப் பெற்றன. இந்நாலுக்கு நீண்ட, காத்திரமான ஒரு முன்னுறையை எழுதி பண்ணாமத்துக் கவிராயரைப் பெருமை படுத்தியுள்ளார் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி. மேலும் பல தொகுதிகள் பண்ணாமத்தாரிடமிருந்து வரவேண்டுமென்பதே தமிழ் இலக்கிய உலகின் எதிர்பார்ப்பாகும்.

இக்காலப்பகுதியில் பிறமொழிக் கவிதைகளைத் தமிழில் தந்து, தமிழ் இலக்கியத்தை விசாலப்படுத்திய மற்றுமொரு மாத்தனை எழுத்துள்ள மர்ஹாம் ஏ.ஏ.லத்தீப் ஆவர். சிறிகாந்தன், பூபாலன், குவைலித், (1968 இல் “தத் துவச் சாறு” கவிதைத்தொகுப்பை வெளியிட்டுள்ளார்) வேலாயுதம் போன்ற மாத்தனை மாவட்ட கவிஞர் களும் இக்காலகட்டத் தில் கவிதைத்துறையில் தம் முத்திருக்களை ஆழ பதித்துள்ளனர் எனக் கூறலாம்.

இப்போது கொழும்பில் வசிக்கின்ற போதிலும், மாத்தனையில் பிறந்து, வளர்ந்து மாத்தனை இலக்கிய நீரோட்டத்தில் பெரும் சலனத்தை ஏற்படுத்தியவர் அல் அஸுமத். ‘மலைக்குயில்’ எனும் பெயரில் கவிதைத் தொகுதியை இவர் வெளியிட்டுள்ளார். “மலையகக் கவிதை வரலாற்றில் மலைக்குயிலுக்குத் தனியிடமுண்டு” என்பதில் ஜயமில்லை. அஸுமத்தின் மலைக்குயிலைப் பற்றி பேராசிரியர் அருணாசலத் தின் கணிப்பு இது. தொண்ணுரூபுகளின் முதல் பாதியில் நாலேப்பற்று ‘கவிதைச்சுரம்’ எனும் வாணைலி நிகழ்ச்சியில் பங்குபற்றிய ஜங்நாருக்கும் மேற்பட்ட இளங்கவிஞர்களின் கவிதா ஆக்கங்களை ஒரு பெருந் தொகுதியாக வெளியிட்டது அஸுமத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு ஆற்றிய ஒரு பெருஞ்சேவையாகும்.

கொழும்பில் பிறந்து, நீண்ட காலமாக மாத்தனையில் வாழும் வைத்திய கலாநிதி மக்சுத்திராஜா ஓர் அற்துமான மனிதர், மனித நேயபிக்கவர் சிந்தனைவாதி பிறவிக் கவிஞர். தன் ஆத்ம திருப்திக்காக எழுதுபவர் தனது மன உளைச்சல்களைக் கவிதைகளாக்கி விட்டு பின்னர் அவற்றை ஒரு புறத்தே போட்டுவிடுபவர். இவர் வெளியிட்டுள்ள ‘கண்ணர்துநிகள்’ எனும் கவிதைத் தொகுதி இவரது திறமைக்குச் சான்று.

கவியரங்கவளில், நூல் வெளியிட்டு விழாக்களில் ஜனரஞ்சகமான முறையில் கவிதைகள் பாடி அவையோரைக் கவர்பவர் கவிஞர் மடவணை கலீல் இவரது கவிதைகள் பல இலங்கைப் பத்திரிகைகளிலும் ஒரு சில இந்திய சஞ்சிகைகளிலும் பிரசுரமாகியுள்ளன. ‘துயரக் கொழுந்துகள்’, ‘கைதிப் பறாக்கள்’, அபிய பிம தியமு (ஆயுதத்தை கீழே வைப்போம்) என்பன கலீல் வெளியிட்டுள்ள கவிதைத் தொகுதிகளாகும்.

இந் நூற்றாண் டின் இறுதி தசாப்தங்களில் கவிதைத் துறையில் ஒளி வீசிய ஏனைப் மாத்தனைத் தாரகைகளாக நாம், ஏ.பி.வி. கோமஸ், மலைமதி சந்திரசேகரன், அப்துல் ரவந்மான், ரபிக்கா ரபாய் தீன், மாத் தனைக் கமல், இரா.சிவாலிங்கம், மலரங்பன் போன்றோருக் குறிப்பிடலாம்.

பெருந் தொகையான இளங்கவிஞர்கள் முகிழ்ந்துமுந்து தமிழ்க் கவிதை துறையில் ஆர் வம் காட்டிக் கொண் டிருப் பது மாத்தனையின் அதிர் வட்டமே. தமிழ்க் செலவன், நிக் கெகால் பர் ஸான், எஸ்.எம்.ரியாஸ், ராஜன் நகுர் தீன், எம்.எஸ்.எம்ராஸிக், தவ சஜீதரன், பல்லினா அன் சார், முரளிதரன், கிருபாகரன், கே.எம்.சமது, எம்.எஸ்.எம். இல்மாயில், சக்ளா தாஜுதீன், ரியாஸா, பவானி, பாலரஞ்சனி, சர்மா, நிதா, மொனிக்கா கோமஸ் என பட்டியல் நீண்டு கொண்டே போகும்.

பாலரஞ்சனியின் கவிதைகள் சில இங்கிலாந்து, கவிர்ச்சலாந்து, ஜெர்மனி போன்ற நாடுகளில் வெளிவரும் சஞ்சிகைகளிலும் வெளியாகியிருப்பது குறிப்பிடப்பட வேண்டியதாகும். அவ்வாறே இளம் பல்மினா அன்சாரின் கவிதைத் தொகுதி ஒன்று வெளிவந்திருப்பதும் குறிப்பிடப்படவேண்டிய ஒன்றே.

மாத்தனை அருணேசர் தன எழுத்தினால் மாத்தனைக்குப் பகும் சேந்ததவர் ஆனால் இப்பகும்

அவரது சிறுக்கதைகளால் வந்த தொன்றிலை, இருப்பினும் மாத்தனை மாவட்ட முதல் சிறுக்கதை இவரால் எழுதப்பட்டது என்பது நினைவில் நிறுத்தப்படவேண்டியதாகும். ‘தந்தையின் உபதேசம்’ என்ற தலைப்பில் எழுதப்பட்ட இச்சிறு கதை கலைக்களில் 1947 ஆம் ஆண்டில் வெளியாயிற்று. அறுபதுகளில் மர்ஹாம் ஏ.ஏ.லத்தீப் மைய்யத்து, நன்றிக் கடன் போன்ற சில தறமான சிறுக்கதைகளை எழுதினார்.

1959 ஆம் ஆண்டில் ‘கல்கி’ நடத்திய சிறுக்கதைப் போட்டியில் மாத்தனை பாடானை ஒன்றில் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்த திருச்செந்தூரன் ‘உரிமை எங்கே’ என்ற தனது சிறுக்கதை மூலம் வெற்றி ஈட்டியது மாத்தனைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு திருப்பு முனை என்று கருதப்படலாம். தம் மத்தியில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த ஒருவருக்குக் கிடைத்த இந்த உயர் அங்கீராம் மாத்தனைத் தமிழ் இளைஞர் பலருக்கு ஆசை, ஆர் வத்தையும் நம்பிக்கையையும் ஊட்டியது. ஈழத்து துமிழ்ச் சிறுக்கதை வரலாற்றில் தம் பெயர்களை அழுத்தமாகப் பதித்திருக்கும் சோமு, மலரங்பன், வடிவேலன் போன்ற மாத்தனை இளைஞர் கள் திருச்செந்தூரனின் வெற்றி யினால் நம் பிக் கை ஊட்டப்பட்டவர்களே.

அறுபதுகளின் பிந்திய பகுதியில் தமிழ் எழுத்துலகில் நுழைந்த ‘மலரங்பன்’ ஆழமுகம் மாத்தனை வழங்கியுள்ள மிகச் சிறந்த சிறுக்கதை எழுத்தாளர் களில் ஒருவராவர். வீரகேசரி, போன்ற செய்தி பத்திரிகைகள் நடத்திய பல சிறுக்கதைப் போட்டிகளில் வெற்றி பெற்றுள்ள இவர், இலங்கை கலாசார திணைக்களம் நடத்திய சிறுக்கதைப் போட்டியிலும் பிக் பெற்றுள்ளார். இவரது ஆக்கங்கள் பல வீரகேசரி, தினபதி, சிந்தாமணி போன்ற பத்திரிகைகளில் நிறுத்தப்படவேண்டிய ஒன்றே. வீரகேசரி, தினபதி, சிந்தாமணி போன்ற சஞ்சிகைகளிலும் பிரசுரமாகியுள்ளன. 1980 ஆம் ஆண்டில் மாத்தனை தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியம்

வெளியிட்ட 'தோட்டக்காட்டினிலே' என்ற தொகுதியிலே மலர்ப்பன் எழுதிய பார்வதி, தார்மீகம், உறவுகள் எனும் மூன்று சிறுகதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இவரது சிறுகதைகளில் பன் னிரண் டை 'கோடிசேலே' எனும் பெயரிலே இலக்கிய ஓர்வலர் மாத்தனை சிவஞானம் ஒரு தொகுதியாக வெளியிட்டார். இத்தொகுதி சிறுகதைக்கான சாகித்திய விருதினை மலர்ப்பனுக்குப் பெற்றுக் கொடுத்தது.

மலர்ன் பனோடு சமகாலத் தில் எழுத்துலசில் நுழைந்து, அவனுப் போலவே ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்கு மிக காத்திரமான பங்களிப்பினை வழங்கிக் கொண்டிருப்பவர் மாத்தனை சோழ. மலையக மக்களின் வாழ்வின் யதார்த்தங்களைத் தம் படைப்புக்களின் மூலம் படம் பிடித்துக் காட்டி, அவர்களின் வாழ்வினையே மேம்படுத்துவதையே தன் குறிக்கோளாக கொண்டு எழுதும் சோழ, தன் இலட்சியத்தில் பெருமளவு வெற்றி பெற்றிருக்கிறார் என்று கற்றாம். ஈழத்து, இந்திய பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் வெளிவந்துள்ள சோழவின் சிறுகதைகளின் தொகை கணிசமானது. வீரகேசரி நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியோன்றில் முதல் பரிசு பெற்ற 'எல்லை தாண்டா அகதிகள்' எனும் சிறுகதையினை தமிழகப் பத்திரிகையான கணையாழியும் தமிழ் புஸ்ம் பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளில் இருந்து வெளிவரும் தேடல், தாயகம் போன்ற இதழ்களும் மறுபிரசரம் செய்துள்ளன. 'தோட்டக்காட்டினிலே' எனும் தொகுதியில் இடம் பெற்றுள்ள ஒன்பது கதைகளில் மூன்று இவருடையவாகும். நமக்கென்றொரு பூமி, அவன் ஒருவனல்ல, அவர்களின் தேசம் என்ற மூன்றும் இவருடைய கதைகளை மாத்திரம் தாங்கி வெளிவந்துள்ள தொகுதிகளாகும். இவற்றுள், அவர்களின் தேசம் எனும் தொகுதிக்கு தமிழ்நாடு லில்லி தேவசிகாமணி நினைவுப் பரிசு வழங்கப்பட்டிருப்பது சோழவின் எழுத் தின் தரத் தை உணர்த் த ஹோதுமானதாகும்.

இலக்கையில் நடக்கும் எந்தவொரு சிறுகதைப் போட்டி முடிவும் வெளிவரும் போது, அதில் மாத்தனை வடிவேலன் பரிசு பெற்றிருக்கின்றாரா என்று கேட்கும் அளவுக்குப் பல சிறுகதைப் போட்டிகளில் வெற்றி பெற்றுள்ள மாத்தனை வடிவேலன் மலர்ப்பனுக்கும் சோழவுக்கும் வயதில் இளையவர் என்ற போதிலும் ஆற்றலில் அவர்களுக்குச் சற்றும் குறைந்தவர்கள். 'தோட்டக்காட்டினிலே' எனும் தொகுதியில் இடம் பெற்றுள்ள புத்தாண்டு புதிதல்ல, வெட்டுமரங்கள், கறிவேப்பிலைகள் என்ற மூன்று சிறுகதைகளும் இவருடையனவே. 'ஹமையன் கோட்டை' இவரது மற்றொரு சிறந்த படைப்பாகும். பல தொகுதிகளை அமைக்கக்கூடிய அளவிற்குத் தரமான சிறுகதைகளை இவர் படைத் துள்ள போதிலும், இவரது கதைகள் ஒரு தனித் தொகுதியாக இதுவரை வெளிவராதிருப்பது ஒரு குறையே.

இலக்கையின் மிக சிறந்த சிறுகதைப் படைப்பாளிகளில் ஒருவராக கருதப்படும் அல் அஸாமத் மாத்தனையைச் சேர்ந்தவர் என்பது பலருக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். மாத்தனையில் வாழ்ந்த இவர் இப்போது வடமாகாணத்தில் வசிக்கின்ற போதிலும், மாத்தனையில் வாழும் போதே தரமான எழுத்துளர் என்ற பெயரினைச் சம்பாதித்து விட்டவர். 1993 ஆம் ஆண்டில் நடாத்தப்பட்ட கலை ஓளி முத்தையா பிள்ளை நினைவுச் சிறுகதைப் போட்டியில் 'வீரக்தி' எனும் தனது சிறுகதை மூலம் முதல் பரிசினைப் பெற்ற இவர், வெள்ளை மரம், பஞ்சத்து ஆண்டி, வான் கோழி போன்ற தரமான சிறுகதைகளையும் இலக்கிய உலகுக்கு வழங்கியுள்ளார். 'வீரக்தி' தமிழகத்து லில்லி தேவசிகாமணி நினைவு இலக்கியப் பரிசினைப் பெற்ற சிறுகதை என்பது நினைவில் நிறுத்தப்பட வேண்டியதாகும்.

தன்னுடைய சௌந்த பெயரிலும் கங்குலன் என்ற புனைப் பெயரிலும் பிரபலமாகியுள்ள கே.கோவிந்தராஜாம் மாத்தனையைச் சேர்ந்தவர்.

மத்திய மாகாண சாகித்திய மாத்தனை சிறப்பு மலர்

தான் அனுபதுகளின் இறுதியில் இருந்து தமிழ் இலக்கியத்தின் பல்வேறு துணைகளிலும் தன் ஆப்ரைலைக் காட்டிவரும் இவர், காத்திரமிக்க பல சிறுகதைகளைப் படைத்துள்ளவர். மலையக மக்களின் அவலங் களைப் பற்றி உலகுக்கு எடுத்துக்காட்டி, அவர்களின் வாழ்விலும் வசந்தம் வீச வேண்டுமென்று குறிக்கொள்ளுன எழுதிவரும் கோவிந்தராஜன் சிறுகதைகள் சிந்தாமணி, தினகரன், வீரகேசரி, கதம்பம், தினபதி, சுமதி போன்ற பத்திரிகைகளில் வெளியாகியுள்ளன. 'கப்பல் என்கே?' என்ற இவரது சிறுகதை முத்தையா பிள்ளை சிறுகதைப் போட்டியில் இரண்டாம் பரிசினைப் பெற்ற நதாகும். இவரது சிறுகதைத் தொகுதியான பசியா வரத்தில் சமூக அந்திகளுக்கு எதிரான ஒரு ஆலோசத்தை மனித நேயமிக்க ஒரு படைப்பாளியின் ஆத்திரத்தை இக்கதைகளில் நாம் காண்கிறோம் என்பது தெளிவத்தை ஜோசப்பின் கணிப்பிடாகும்.

கல்விமான், பிரபலமான எழுத்தாளர் என்ற பெயரோடு சப் பிரகுமாவ மாகாணத்திலிருந்து கல்விப் பணிக்காக மாத்தனை வந்து இப்பொழுது மாத்தனை வாசியாகவே மாறிவிட்ட ஏ.பி.வி.கோமஸ் பல நல்ல சிறுகதைகளைப் படைத்துள்ளவர். 'வாழ்க்கை ஒரு புதிர்' எனும் தலைப்பில் இவரது சிறுகதைத் தொகுதி ஒன்று 1992 இல் வெளியாயிற்று. கோட்டகொடை எனும் கிராமத்தில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றும் அப்துல் ரஹ்மானின் கதைகள் பல சிந் தாமணி, வீரகேசரி போன்ற பத்திரிகைகளில் வெளிவந்துள்ளன. தனது கதைகளை ஒரு தொகுதியாக வெளியிடும் முயற் சியில் அவர் இப்போது கூடுத்திருக்கிறார். தினகரன், தினமுரச போன்ற பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த தனது சிறுகதைகள் ஜாந்தினை இதயக் கதவுகள் எனும் பெயரில் ஒரு சிறு தொகுதியாக உக்குவளையில் வசிக்கும் மடவளை கலீஸ் வெளியிட்டுள்ளார்.

மக்கள் எம். சக்கீஸ், உக்குவளை ரக்கீஸ், ரினோஸா நலீஸ், சம்பியா இஸ்மைல் உக்குவளை ரிசாட், பஹ்மிதா ரவஸ்தீன், ரிஸ்னா ரஹீஸ், வரக்காழூ ஜூவைதியா பர்வீஸ் வரக்காழூ, ரிகாஸா நயீஸ், ஆசீப் ர பஹாரி, விஜயமலர் ஆறுமுகம், மாத்தனைக் கமால், எம்.எஸ்.எம்.ராசீக், பாலாஞ்சினி, மாத்தனை பார்வீஸ், லீனா ஏ.ஹக், உக்குவளை அக்ரம் என மாத்தனை மாவட்ட இளைஞர் பரம்பரையினரிடையே தரமான சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் பலர் உருவாகிவருவது மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும். இவர்களுள் சிறுகதைத் துறையில் இருவர் தம்மை மிக தெளிவாக இனம் காட்டிக் கொண்டிருக்கின்றனர் ஒருவர் பாலாஞ்சினி மற்றவர் அக்ரம், ரஞ்சினியின் கதைகள் ஈழத்துப் பத்திரிகைகளில் மாத்திரமன்றி, ஜூரோப்பிய நாடுகளிலிருந்து வெளிவரும் சில தமிழ்ச் சஞ்சிகைகளிலும் பிரசரமாகியுள்ளன. சிறுகதைகளுக்காக பரிசுகள் பல பெற்றிருக்கும் உக்குவளை அக்ரம், ஆசீப் ர பஹாரி நண்பர்கள் இணைந்து ப்ரவாகம் எனும் தரமான சஞ்சிகை ஒன்றினை வெளியிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர். அக்ரமின் அயரா உறைப்பு, மனித நேயம், சுமுகமான பொதுசனத் தொட்டு, அவரிடம் காணப்படும் இலக்கியத் தேடல் இவை எதிர்காலத்தில் மத்திய மாகாணத்தில் ஒரு சிறந்த எழுத்தாளராக இவர் பரிணாரிக்களாம் என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

கவிதை, சிறுகதை போன்ற துறைகளில் பங்களிப்பு தங்கியுள்ள மாத்தனை தமிழ் எழுத்தாளர்களின் எண்ணிக்கைப்படன் போட்டியில் செய்யப்படும் சுமுகமான கதைகளை என்று தொகுதியாக வெளிவரும் இதுவே நிலை என்பதைச் சீக்கிரத்தில் உணர்ந்து விடுவோம். "மனையகத்தில் நாவல் இலக்கிய முயற்சிகள் மிகவும் குறைவானது என்பதை ஒட்டுக்கொள்ளுதல் வேண்டும். பிரசர வசதிக் குறைவே அதற்கு முக்கிய

காரணம்” என மாத்தளை கார்த்திகேசு ‘வழி பிறந்தது’ என்ற தனது நாவலின் முன்னுரையில் கூறியிருப்பது இதனை உணர்த்துகிறது.

மாத்தளை சோழ எழுதிய ‘அந்த உலகத்தில் இந்த மனிதர்கள்’ என்பதே மாத்தளை மாவட்டத்தின் முதல் தமிழ் நாவலாகும். இது வெளிவந்த மூன்றின் மிகச் சிறந்த நாவலுக்கான சாகித்திய விருதினை இது பெற்றது என்பது குறிப்பிடப் பேண்டிய ஒன்றாகும். இதனைத் தொடர்ந்து எல்லைத் தாண்டா அகதிகள், அவள் வாழ்த்தான் போகிறாள் என சோழவின் இரண்டு நாவல்கள் வெளிவந்துள்ளன இதில் எல்லைத் தாண்டா அகதிகள் சிறந்த நாவலுக்கான விபலி பரிசினைப் பெற்றுக் கொண்டது. சோழ எழுதிய மூன்று நாவல்களில் இரண்டுதுக்கு உயர் பரிசுகள் வழங்கப்பட்டிருப்பது அவரின் எழுத்தின் உயர் தரத்தினைக் காட்டுகின்றது.

மாத்தளை கார்த்திகேசு ‘வழி பிறந்தது’ எனும் தனது நாவலை 1993 இல் வெளியிட்டார். “ஒரு நாவல் எழுத வேண்டும் அதில் நான் பிறந்த மனவைக் காசுணையைப் பின்னி எழுத வேண்டும் என்று நீண்ட நாட்களாகவே எனக்கோர் ஆசை. அந்த ஆசையில் பிறந்தது தான் வழி பிறந்தது நாவல்” இது கார்த்திகேசு தனது நாவலின் முன்னுரையில் செய்துள்ள கொள்கைப் பிரகடனம். “நாடகங்கள் பல எழுதி, மேடை ஏற்றியும் குணசித்திர பாத்திரங்களில் நடித்தும் பாராட்டுக்களும் பரிசுகளும் பெற்றுள்ள மாத்தளை ஸ்பார் தியேட்டரில் ஒரு நாடக விழாவை ஏற்படு செய்திருந்தன். பல தோட்டங்களிலிருந்து ஏராளமானவர்கள் கலந்து கொண்டனர் என்று இந்த முயற்சிகளுக்கு ஆதரவாக இருந்த தோட்டநிலாகி ஒருவர் கூறியிருப்பதைக் கண்ணால்” இது மலையக் இலக்கிய, சமூக ஆய்வாளர் சாரல் நாடன் மாத்தளைத் தமிழ் மக்கள் நாடகக்கணவின் பால் காட்டிய அங்கணத்தையே எடுத்துக்காட்ட தரும் தகவல். மீனாஷனி நாடக சபா போன்ற தென்னிந்திய நாடக சபாக்கள் பல மாத்தளையில் நாடகங்கள் மேடை ஏற்றும் பின்னர் சினிமா மூலம் பிரபலமான எஸ்.எஸ்.கொக்கோ போன்ற பல தென்னிந்திய நாடக கலைஞர்கள் இங்கு வந்து மாதக்கணக்கில்

தொடர்க்கதைகளாக வர்த்துள்ளன. ஜயாக்தனு அவர்கள் ‘மாத்தளை ரோகினி’ என்ற பெயரில் சில நாவல்கள் எழுதியுள்ளார். இவற்றில் ஒன்று ‘துயரம் வந்தபோது’ என்ற தலைப்பில் என்பதுகளில் தினகரனில் தொடர்க்கதையாக வெளிவந்தது மற்றும் தகவல்கள்.

மாத்தளைப் பர்வீன் என்ற புனைப் பெயரில் எழுதும் பெளகல் வரினாயா பத்திரிகைத் தொடர் கதைகள் மூலம் நாவல் துறையில் கால் பதித்து, தனக்கென்று ஒரு பெரிய வாசகர் வட்டத்தை உருவாக்கிக் கொண்டார். இனுபுதுக்கும் மேற்பட்ட இவரது நாவல் கள் பத் திரிகைகளில் தொடர்க்கதைகளாக வெளிவந்துள்ளன என ஓர் ஆய்வு கூறுகின்றது. ‘மெளனம் கலைந்தபோது’ எனும் இவரது நாவலெண்டு ஒரு வருத்ததுக்கு மேல் வாரமல்ல எனும் பத்திரிகையில் தொடர்ந்து வெளிவந்தது. ‘அந்த இனிய நாட்கள்’ இவரின் மற்றொரு தொடர்க்கதையாகும். பர்வீனின் ஒரு படைப்பாவது இதுவரை நாலூரு பெறாது இருப்பது வேதனைக்குரியித்தாகும்.

“இரண்டாம் மகாயுத்தம் நடைபெற்ற காலகட்டத்தில் கூட மாத்தளைப் பகுதியில் வாழ்ந்தவர்கள் மாத்தளை ஸ்பார் தியேட்டரில் ஒரு நாடக விழாவை ஏற்படு செய்திருந்தன். பல தோட்டங்களிலிருந்து ஏராளமானவர்கள் கலந்து கொண்டனர் என்று இந்த முயற்சிகளுக்கு ஆதரவாக இருந்த தோட்டநிலாகி ஒருவர் கூறியிருப்பதைக் கண்ணால்” இது மலையக் இலக்கிய, சமூக ஆய்வாளர் சாரல் நாடன் மாத்தளைத் தமிழ் மக்கள் நாடகக்கணவின் பால் காட்டிய அங்கணத்தையே எடுத்துக்காட்ட தரும் தகவல். மீனாஷனி நாடக சபா போன்ற தென்னிந்திய நாடக சபாக்கள் பல மாத்தளையில் நாடகங்கள் மேடை ஏற்றும் பின்னர் சினிமா மூலம் பிரபலமான எஸ்.எஸ்.கொக்கோ போன்ற பல தென்னிந்திய நாடக கலைஞர்கள் இங்கு வந்து மாதக்கணக்கில்

தங்கி நாடகங்களை மேடை ஏற்றுவர் இவை எந்ததனையில் வாழும் வயது முதிர்ந்தோ வழங்கும் தகவல்கள்.

இந்த பாரம்பரியமே தேசிய மட்டத்தில் உயர் அங்கோரம் பெற்றிருக்கும் கார்த்திகேசு, கோவிந்தராஜ் போன்ற நாடகவியலாளர்கள் மாத்தளையில் தோன்றுவதற்கு அடித்தளையாக இருந்தது என கருதலாம். மாத்தளை கார்த்திகேசு ஈழத்து நாடக உலகின் ஜாம்பவான்களில் ஒருவராக விமர்சக்களால் மதிக்கப்படுவார். முப்பது நாடகங்களுக்கு மேல் மேடை ஏற்றியிருக்கும் இவரின் களங்கம், போராட்டம், ஒரு சக்கரம் சுழல்கின்றது போன்ற நாடக படைப்புகள் தேசிய நாடக விழாக்களில் பரிக்களையும் பாராட்டுக் களையும் பெற்றுள்ளன. கலைசபதி, சிவனாண்டி என்பவரே என்ற முடிவுக்கே வருவோம். உடுபிவீலில்ல சச்சிதான்த பேரினப் மாதவர் சங்கம், உடுபிவீலில் செந்தமிழ்ச் சங்கம் எனும் மன்றங்களை நிறுவி சமய, இலக்கியப் பணிகளில் ஈடுபட்ட இப்பெரியர் 1931 ஆம் ஆண்டில் பஞ்சா பாதக விளக்க விளாவை எனும் வசனநாலையும் வெளியிட்டார்.

மலையக் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு வழிச் சமைத்தவர்களில் ஒருவர் என கலாநிதி க.அருணாசலம் அவர்களால் இனம் காட்டப்படும் அருணேசர் மிக எளிமையாக, அமைதியாக மாத்தளையில் வாழ்ந்து, மறைந்த ஒரு கண்ணியமிகு எழுத்தாளர். இந்து மதம், வரலாறு, முந்துவம், அரசியல், இலக்கியம், வின்குளம் என பலவேற்றப்பட்ட துறைகளைப் பற்றியும் நாற்றுக்கணக்கான கட்டுரைகளை இவர் எழுதியுள்ளார். விண்ணானம் பிறந்த கதை, பண நாணயங் களின் வரலாறு, தபால் முத்திரைகளின் வரலாறு, தமிழ் மொழியும் தமிழ் நாற்களும் தோன்றிய வரலாறு என பல சிறு நூல்களையும் அவர் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். வீரகேசரி, தினகரன், சிந் தாமணி போன்ற எழுத்துப் பத் திரிகைகளில் மாத் திரிகைகளில் மாதக்கணக்கள் இருந்தபோதினி, ஆணந்தபோதினி, மஞ்சரி, கலைக்கதீர், கலைமகள் போன்ற தென்னிந்திய சஞ்சிகைகளிலும் இவரது கட்டுரைகள் வெளிவந்துள்ளன. பல மன்றங்களாலும், பல அமைப்புகளினாலும் கெளரவப்படுத்தப்பட்டுள்ள அருணேசர் மாத்தளை மண்ணுக்குப் புகழ் சேர்த்த பெருமக்களில் ஒருவர்.

மாப்பிளை வந்தார், அரும்பு, மலையோரம் வீசுக் காற்று, புதுக்குடும்பம் போன்றவை கோவிந்தராஜ் எழுதி, ரூபவூரினியில் ஒனிப்பப்பட்டு ரசிகர்களின் அமோக ஆதரவினைப் பெற்றுக் கொண்ட நாடகங்களாகும். 1994 ஆம் ஆண்டில் இந்து கலாசார அலுவல்கள் தினைக்களத்தினால் நடத்தப்பட மேடை நாடகப்போட்டியில் இவர் எழுதிய தோட்டத்து ராஜாக்கள் பரிசையும் பாராட்டையும் பெற்றது. கலாபூஷணம் ரைத்தளைவளை அலீஸ் எழுதிய பல நாடகங்கள் வா னொலி யில் ஒலிபரப்பப்பட்டுள்ளன.கவிதை, சிறுகதை, நாவல், நாடகம் போன்ற துறைகளில் போலவே கட்டுநேர.

இதழ் 7 செப்டம்பர் 2001

அவர்கள்

கவிதை
மேமண்கவி

மு.வே.ஜீ.வரத்துனம் என்பவர் ஜூப்பதுகளில் தமிழன் புதைப்பொருள் எனும் தலைப்பில் ஒரு சிறு நூலை வெளியிட்டார். 1951 ஆம் ஆண்டில் வட்டுக்கோட்டையில் நடந்த காத்திய சேவா சங்க மகநாட்டில் இவர் நிகழ்த்திய உரையே இச்சிறு நூலாக வெளியிடப்பட்டது.

ஒவியம், சிற்பம் முதலிய நூண் கலைகளைப் பற்றி ஆய்வு பூர்வமான பல கட்டுரைகளை மாஹாம் மதார் சாகிபு எழுதியுள்ளார். கட்டுரைகள் பல எழுதி, தமிழ் வளர்த்த மற்ற நோரு பெருமகன் ஏ.பி.வி.கோமஸ் ஆவார்.

ஏ.ஏ.ம்.புவாஜி மாத்தனை மாவட்ட மூஸ்லிம்களின் வரலாறும் பாரம்பரியமும், கவிமணி எம்.சி.எம்.ஸௌபர் பேராசிரியர் அல்லாமா உடவைல் எனும் முன்று நூல் கடன் வெளியிட்டுள்ளார். ஏ.ம்.நஜீமுத்தீன் கண்டி இராச்சிய மூஸ்லிம்களின் வம்சாவழிப் பெயர்கள், கசாவத்தை ஆலிம் புலவர் எனும் இரு நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். மலையக மக்களின் பாரம்பரிய கலைகளில் ஈடுபாடு மிக்க மாத்தனை வடிவேலன் இவற்றைப் பற்றி பல கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளதோடு ஒரு நூலும் வெளியிட்டுள்ளார். அல்ஹாஜ் எஸ்.எச்.ஏ.வதுஅத் அவர்கள் மாத்தனை மூஸ்லிம்கள் பற்றி ஒரு வரலாற்று நூலை எழுதியுள்ளார்கள்.

ஆயிப் ஏப்பாறாரி உக்குவளை அங்கும் இணைந்து ப்ரவாகம் எனும் சஞ்சிகையை ஒழுங்காக வெளியிட்டுக் கொண்டிருப்பது இப்பிரதேச இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாக விளங்குகிறது என கூறவேண்டும். என்.பொன்னுத்துரையும் காயல் மொழி தீன் என் பவரும் ஒன்றிணைந்து உரிமைக்குரல் எனும் பத்திரிகையை ஜம்பதுகளின் இறுதி பகுதியிலே வெளியிட்டனர். ஆனால் இரண்டு இதழ்களுக்கு மேல் அதனை வெளிக்கொண்டு அவர்களால் முடியாது போயிற்று. இலக்கிய ஆர்வம் மிக்க வேளாயுதம் சாந்தி எனும்

சஞ்சிகை ஒன்றிணைவெளியிட்டார் இருப்பினும் அவரது முயற்சியும் வெற்றி பெறவில்லை. உக்குவளையிலிருந்து மொலவி அமானுல்லாவை ஓசிரியராகக் கொண்டு கலைமுரசு சஞ்சிகையும் பிறைக் கவசம் சிறுபத் திரிகையும் வெளியிடப் பட்டு அதுவும் வெற்றிபெறவில்லை. இந்த பின்னணியிலே ப்ரவாகம் எனும் சஞ்சிகையின் வெற்றியைப் பார்க்கும் போது, மாத்தனைப் பிரதேசத்தில் இலக்கியதாகம் வளர்ந்திருக்கிறது என்று கருதுவதற்கு இடமுண்டு.

தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஆகக் கூடிய பங்களிப்பு வழங்கியவர் துரை விஸ்வநாதன். “மலையக நூல்கள் நிறைய வெளிவரத் தொடங்கினால்தான் மலையக இலக்கியம் புத்துயிர்ப்புப் பெறும்” எனும் எதிர்பார்ப்புடன் மலையகச் சிறுகதைகள், உழைக்கப் பிறந்தவர்கள், பாலாயி, மலையகம் வளர்த்த தமிழ், சக்தி பாலையாவின் கவிதைகள், தோட்டத்து கதாநாயகர்கள், மலையக மாணிக்கங்கள், ஒரு வித்தியாசமான விளம்பரம் என காத்திரமான பல நூல்களை வெளியிட்டதன் மூலம் வீஸ்வநாதன் அவர்கள் ஆய்வியுள்ள சேவை மக்கத்தான்தாகும்.

நூல் வெளியிட்டு விழாக்கள், இலக்கிய சொற்பொழிவுகள் போன்றவற்றை மிக அழகான முறையில் இலக்கிய ஆர்வள் எம்.எம்.பீர் முகம்மது அவர்கள் கடந்த சில வருடங்களாக மாத்தனைப் பிரதேச இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு மிக காத்திரமான பங்களிப்பினை வழங்கி வருகின்றார். 1999 ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மல்லிகை இதற்கு மாத்தனைச் சிறப்பிதழாக வெளிவர்த்து, மாத்தனையின் வாசகர் களுக்கு இனம் காட்டியது இச்சிறப்பிதழ் வெளிவருவதற்கு டொமினிக் ஐவா அவர்களுக்கு உறுதுவணையாக நிற்றவர் எம்.எம்.பீர் முகம்மது அவர்களே.

தொடர்ச்சி.....14ம் பக்கம்

அவர்களின் முகங்கள்தான் வெவ்வேறாய் இருந்தன.

அவர்கள்தான் எம்மை ஆண்டார்கள் அவர்கள்தான் எம்மை அழித்தார்கள் அவர்கள்தான் எமக்காக உயிர் தழந்தார்கள்.

அவர்களின் ஆதிக்கம் எங்களின் எல்லா அசைவுகளிலும் இருந்தது.

எங்களின் பண்பாட்டை அவர்கள்தான் வடிவமைத்தார்கள்.

எங்கள் பெண்களின் பண்பாட்டை அவர்கள்தான் வடிவமைத்தார்கள்.

எங்கள் பெண்களின் கற்பை அவர்கள்தான் சோதித்து பார்த்தார்கள்.

எங்கள் குழந்தைகளின் எதிராலுக்குத் துறை அவர்கள்தான் முடிவு செய்தார்கள்.

எங்கள் நா அசைவின் கடிவாளம் கூட அவர்கள் கைவசம்தான்.

எங்கள் கவாச காற்றின் துய்மையினை அவர்கள்தான் தீயானித்தார்கள்.

அவர்கள் கச்ப்பானவர்களாகவே காட்சி தழந்தார்கள் அதனால் உன்னத உண்மையாக சிலரால் உணரப்பட்டார்கள்.

காலகட்டம் ஒவ்வொன்றிலும் அவர்கள்

புதிய விருட்சங்களாய் புதிய அடையாளங்களுடன் தங்களை புதுப்பித்து கொண்டார்கள்

அவர்களின் அவதாரங்கள் எங்கள் இருப்பையும் மரணத்தையும் நிச்சயம் செய்தன.

அவர்களை அழிக்கப் போதாய்ச்சொல்லி பல தத்துவங்களை கூறந்து வந்த பலர் அவர்களாகவே மாறி போனார்கள்

அவர்களே நவீன கடவுள்களாய் மாயைகளை விதைத்தது எல்லாவற்றையும் இயக்கிக் கொண்டு இருந்தார்கள்

பல்லாயிரம் நூற்றாண்டுகளாய் அதிகாரம் எனும் அரிதாரம் பூசிபடியே அவர்கள் பிறந்து கொண்டிட இருக்கிறார்கள் அவர்கள் வாழ்வதற்காகவும் நாங்கள் அழிவதற்காகவும்.

சாது யிரண்டால்

சிறுக்கை

நயிமா சித்தக்

மதும்

கவிஞர் பெனி

மதங்களை

மதங்களாய் பாராதே
மார்க்கங்களாய் பார்

உனக்கொரு கடவுள்
எனக்கொரு கடவுள்
எவன் சொன்னான்?

பறம் போருள் ஒன்றுதான்
பாதைகள் தான் வெவ்வேறு
தெரிந்தோ தெரியாமலோ
நீயும் நானும்
வெவ்வேறு பாதைகளில்...

நீ - ஏன்
இலக்கை மறந்து
பாதைகளைப்
பற்றிப் பிடிக்கிறாய்?

பாதித்துரம்
பயணப் பட்டவனே/னே
வந்தப் பாதை - உன்
சொந்தப் பாதையா - இல்லை யாரோ
தந்தப் பாதை

நீயும் நானும்
வெவ்வேறு பாதைகளில்
பாதைதான் வெவ்வேறு
பயணம் ஒன்றுதான்

ஒவ்வொரு கிரகத்திற்கும்
ஒவ்வொரு பாதை
என்றாலும்
குரியனை மையமாய்தான்
கற்றுகின்றன.

நீ - பயணத்தை மறந்து
பாதையைப் பற்றுவதால்
மதத்தால்
மதம் பிடிக்கிறது

விளைவு...
அமோத்தியில்
ராமருக்கு கோயில் கட்ட
பாபர்களைக் கொலைச் செய்தாய்

ஆட்கானிஸ்தானில்
நூற்றாண்டு சின்னங்களை
நொடிபில் வெடிப்பித்தாய்.

நாடுகள்
பிரரைகளின்
உறைவிடங்கள்

நீ பக்தர்களைக் கொன்றுவிட்டு
நாடுகளை
கடவுளுக்கு காணிக்கையாக்குகிறாய்.

பொத்த இலங்கை
இல்லாம் பாகிஸ்தான்
கிறிஸ்தவ ஜூரோப்பா

இப்போது
எத்தனீக்கிறாய்
இந்து
இந்தியா

இந்தியனே
மதச்சார்பின்மைதான் - உன்
மகோன்னதம்
பெருமை கொள்

மதச்சார்பின்மை
ஒரு வரம்
நீ - ஏன் - அதை
சாபமாக்குகிறாய்?

நல்லது
மாநிலக் கட்சிகள்
சபைக்கு வருகின்றன.
தனிப்பெரும் கட்சியெனில்...

'இந்து இந்தியா'
'அகண்ட பாரதம்' - எனப்
பெருமைப் படுவதாய்
சிறுமைப் படுவாய்.

மதத்தால்
மதம் பிடித்தவனே
நீ - எப்போது
வானத்தைப் பார்த்து
வழிபடுவதை விட்டு
பூமியில் மனிதர்களிடம்
புன்னகைப்பாய்!

எந்தனை நிமிடத்துளிகளை காலம்
விழுங்கியதோ?

மெளனம் மெளனம்
மெளனம்.....!

மெளனம் சம்மதத்திற்கு அறிகுறி
என்று மாத்திரம் ஹால்லிவைத்தவர்களை
தேடிப்பிடிக்க வேண்டும் போல் இருக்கிறது.

பைஸால் தன் நைறையிலிருந்த
கட்டிலிலே மல்லாக்கப் படுத்து.... கைகளைக்
கட்டியவனாய், அறை கூரையையே
வைத்தகண் வாங்காமல் பார்த்துக் கொண்டே
இருந்தான்.

சற்று முன் நடந்த காரசாரமான
பேச்சு வார்த்தைக்குப் பின்னர் தான் இந்த
“மெளன ஏற்பாடு” எல்லாத்தரப்பினராலும்
தாமாகவே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு
நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது.

ம்..... என்ற நெடுமூச்சு பைஸலின்
உள்ளத்தின் அடியிலிருந்து வெளிவந்தது.
மனி தனி உடம் பினுள் ஞம் ம்
உலைக்கலங்கள் இயங்க முடியுமா என்ன?

பெனியன் மட்டும் அணிந்திருந்த
பைஸலின் மார்பு மயிர்கள் வெள்ளை நிறங்
காட்டி நின்றன.

ஒருக்கழித்துச் சாத்தப்பட்டிருந்த
கதவில் சிறிய ஒலி எழுப்பப்பட்டது.

“வாங்க.....” சுரத்தில் லாமல்
வெளிவந்தது பைஸலின் வார்த்தை.

“யார் வந்தால் என்ன?” என்ற
நினைப்பில் எந்த விதச்சலனமும் இல்லாமல்
ஏவன் அப்படியே இருந்தான்.

“தம்பி....” குரல் காட்டியது யார்
என்று “ம....” என்ற ஒலி கிணற்றுக்குள்
இருந்து ஓலித்தது.

“த...ம...பி�....” அவன் படுத்திருந்த
கட்டிலில் ஒரு ஒருத்தில் பட்டும் படாமல்
உட்கார்ந்தால் பெரோஸா.
பைஸலின் மூத்த சகோதரி. இடம் விட்டுக்
கொடுக்கவோ, முன் போல பதற எழுந்து
உட்கார்ந்துக் கொள்ளவோ, பார்வையைத்
தானும் திருப்பிக் கொள்ளவோ இல்லை
பைஸல்.

பெரோஸா பைஸலின் மாற்றத்தை
உணர்ந்து கொண்டாள்.

“தம் பி... எல் லாம் உங் கட
நன்மைக்குத் தான் சொல்லோம்.... கொஞ்சம்
யோசிக்கப் பாருங்க.....”

“தா...த...தா....” பிறந்து இத்தனை
வருடத்திலும் பைஸலின் குரல் இப்படிக்
கேட்டதில்லை. நீருக்குள் நெருப்பா?

“தா...த...தா.... என்ன தனிய இருக்க
விடுங்க..... தயவு செஞ்ச போயிடுங்க.....”
அவளை வெளியே விட்டுத் தன் அறைக்
கதவை முடிக்கொண்டான். இயந்திரத்தை
இயக்கிவிட்டது போல் குப்பர் படுக்கையில்
விழுந்து குழநிக் குழநி அழுதான்.

பைஸல் தன் பிரயாணப் பையைத்
தூக்கிக் கொண்டு மத்திய கிழக்கு
நாடுகளுக்குப் பயணப்பட்டபோது இருபது
வயது கூட முழுந்திருக்கவில்லை. யாரோ
ஒரு பிரயாண ஏஜன்ஸியின் தற்கையால்
அவனது வயது திமிரென அதிகரிக்கப்பட்டே
பாஸ்போட் எடுக்கப்பட்டது.

பைஸலுக்கு முத்த ஒரு சகோதரி.....அவனுக் குப் பின் னால் இரண் டு சகோதரிகள்.... அடுத்து ஒரு தம்பி.....கடைசியாக ஒரு சகோதரி.....

பைஸலின் வாப்பா என்ன தொழில் வெய்துறை என்று பின்னொக்களுக்குத் தெரியாது. காற்றும் குவர் எதிர்பார்ந்த செய்ய மாட்டார். ஸ்பிரோதாவது “ப்ரோக்கன்” வேலை செய்து ஜான்தோ பத்தோ கூங்கு வருவார். அப்படி அவர் கூங்கு வராமல் இருந்திருந்தால் நந்தாக இருந்திருக்கும் என்று நினைக்கக் காடியதாக பெரிய “தீபார்” நடத்திவோர். சமைத்தவற்றில் குறைகண்டு, சுப்பிட்டு, உணவை சீசி ஏற்கந்து..... ஒ..... அவை எந்தனை கசப்பான நினைவுகள்?

பைஸல் தலையை ஜட்டிக் கொண்டான்.

திடிரே பைஸலின் வாப்பாவுக்கு ஞானோதயம் ஏற்பட்டது. புதிதாக வெளியிலிருந்து அந்த ஊருக்கு வந்த இவற்பனிக் குழுவென்றின் போதனை அவர்த் திசை திருப்பியது. அந்திருப்பமாவது நல்ல திருப்பமாக அமைப்க்கப்பாது?

பைஸலின் வாப்பா இறைவழியில் செல்வதற்காக மனவளி, மக்களையே மறந்துவிட்டமைத்தான் நம்ப (முடியாமற் போன சம்பவம் விட்டுப் பக்கம் வருவதையீ மற்றார். எந்த ஊரில் எப்படி இருக்கின்றார் என்பதையே அறிந்து கொள் வாய்மாலையே ரில் ஒன்று குடன் கழியும்போது விட்டில் முன்று பருவப் பெண் கள் வரிசையாக நில் நன். அப்போதுதான் புரிந்தும் புரியாததுமான வயதில் பைஸல் அழுத கண்களோடு, அழுத் தும் மனப் பயத் தோடு..... விளங்குமேற்கினான்.

அந்த குடும்பத்தின் வாப்க்கையோட்டத்தில் மீண்டுமோர் பெருந்திருப்பம்.....

நிகழ்கால மழையில் நலைந்து இந்தகால வரட்சியை மறக்கத் தொற்றினாக்கள்.... அந்த மழை..... பைஸல் என்ற தனிமனிதனின் வியர்வைதான் என்பதை அவர்கள் புரிந்து கொள்ள முயலவில்லை.

வேலைநேரம்..... அதன் பின் “பார்ட்டைம்” வேலை என்று அவனது வளமான இளைய முறைத்தும் வரண்ட பாலைக்கு வியர்வை நியாய்க் கலைந்தது.

முத்த சகோதரியின் தட்டுவனான திருமணம்..... நகைந்து..... சீதனங்கள் சங்கிலித் தொராய்க் குழந்தைப்போறு....

“தம்பி பைஸல் நீங்க சவுதியில் இருக்கிறதால் புள்ளைக்கு என்ன செய்தின்கள்கு எல்லோரும் பார்ப்பாம்க... கேட்பாங்க..... நல்ல பொறுமையாதங்களிலேயே ஏதாவது அனுப்பங்க...” என்று பெரிராஸலாவின் கடிதம்....

தொடர்ந்து..... தொடர்ந்து..... ஒ..... எந்தனைப் பிரச்சினைகளை அவனும் காந்து வந்திருக்கின்றார்கள்....

நான்காக்கள் மூலமு பேரைக் கரைச் சோக்க முன்பு பட்டாடு.....

“புள்ளை நானா சவுதியில் இருக்கிறாரு என்று “ப்ரோக்கன்” சொல்ல வேண்டியது.... அப்பறு என்ன? மாப்பின்னை விட்டுக்கூர்க்களின் தோட்டங்களுக்கு நல்ல மழைதான். திருமணங்கு கணோடு முடிந்துவிட்டால் பரவாயில் வையே. தொடர்ந்து பின்னைப் பேருகள்.... வீடுகட்டும் பிரச்சினைகள்.... நிழுமணம் செய்தவர்களின் பக்கத்தில் வரும் நிருமணப்பக்கள் என்று எத்தனைபோ..... எத்தனைபோ.....?

இடையில் உம்மாவுக்கு வந்த பணக்கார சோய்கள்.... பிள்ட் பிரஸரும், ஸக்ருமும் சேர்ந்து....

பைஸலால் நிமியவோ முடியவில்லை.

இரண் டான் டு காஞ்சுக் கோ முன்றாண்டுகளுக்கோ ஒருமுறை

நாம்பாட்டுக்கு வருவான் பைஸல். வந்த கடைசி இருமுறைகளும் அவனது குடும்பத்தினர் அவனுக்குப் பேண்பார்க்கத் தொங்கும்.

தட்டுவனாகப் பெண் பார்க்கச் செய்வார்கள். கேக்கும் ஹ்ரால்கும் வட்டிலப்பறும் வயிறு நிறைய இருந்தும். விட்டுக்கு வந்த பின் பைஸலைத் தலிரம்பறய அனைவருக்கும் பெண் வணப் பிடித்திருக்காது.

இல்லை குறையெல்லாம் இருந்துப் பிடித்துக் காண்பார்கள்.

பைஸலுக்கு இப்போது வயது ஸாப்தநாட்டு தாண்டிலிட்டதை ஸ்ரீநகர்கள் போல் இருபத்தைந்து பெண்ணின் வயது காட என்று கூறுவார்கள்.

“கம்மாவா..... எங்கட புள்ளைகள் எப்படி சீதனத்தோட கொடுத்தோம்... சீதனமில்லை வேண்டாம்” என்று குமாகக் குரல் தருவார்கள்.

குடும்பம் சரியில்லை; கோத்திறம் சரியில்லை.... என்று சரியில்லை பட்டியல் வழும்.

இவற்றிற்கெல்லாம் அடிப்படை.... காலைகளின் உழைப்பை இன்னமும் அவர்கள் உதின்ச வேண்டும் என்பதே தான்.

நேரும் ஒரு பெண் பார்த்தாயிற்று. பக்கத்து கிராமம். நடுத்தரக் குடும்பம். பெண்ணுக்கு வயது முப்பத்திப்பிரண்டு. பார்வைக்கு இருந்ததைந்து சொல்லலாம்.

ஜி. சி. ச. கற்றபின் ஒரு ஜினத்துபாப்புத் தெரு 7 செப்டம்பர் 2001

தொழிற்சாலையில் வேலைசெய்கிறார். அவனது கைவண்ணத்தான் அந்தச் சிறிய விடை அழுகாகக் காணப்பட்டது. அழகும் நடுத்தரம்தான்.

ஒன்றால் பைஸலின் குடும்பத்தினர் அந்தப் பெண் வோண்டவே வோண்டாம் என்று அழிரம் வாதம் செய்கின்றனர்.

அல்ல நொழுகைக்காக பாங்கோஸ கேட்டது.

“ ஒரு முடிவுக்கு வந்தவையைப் பைஸல் எழுந்து குளித்தான். பள்ளிவாசலை ஹோம்ஸிர் சென்றான். தொழுதபின், ஹூராக நேர்று பெண் பார்த்தவர்களின் விட்டுக்குச் சென்றான்.

அந்த ஹூரத்தில் அங்கு அவனை யாரும் எதிர்பார்க்காததால் பெரும் பற்பற்டு....

பெண்ணின் அதாவது வள்ளைவின் தந்தைப்படன் அவன் மனம் விட்டுக் கைதைத்தான். சிறிது ஹூரத்தில் வள்ளைவின் தாய், சகோதரன் எல்லோருமாப்பர் சேர்ந்து கைதைத்தார்.

நல்ல முடிவோடும் தெளிந்த மனமிருந்தும் அவன் விட்டிருப்பு வழுப்போது இவராவையும் பள்ளியில் தொழுதுவிட்டே வந்தான்.

விட்டில் நேர்று வந்த சகோதரிகளின் குடும்பத்தினர்.”

இரவு சாப்பாட் டிற்குப் பிறகு குழந்தைகள் நிதித்திருந்தான்.

ஹூலி வீல் எல் லொருமாய் தொலைக்காரரியில் முன் இருக்கும்போது வைஸல் அனைத்தியாய் பேசுத் தொடர்களை

“உம்மா, எனக்கு இருவது வயது கூட முடியாத காலத்தில் தொடங்கி,

இப்ப நாப்பத்தைக் குழந்தையின்னும் ஒழைச் சிட்டேன்..... எல்லாத் துக்கும் எல்லாத்தையும் என்னால் முழுஞச் சுட்டும் சரியாவே செய்திட்டேன்....."

"நம் பி....." பெரோஸா இணநுழைந்தாள்.

"நாத்தா கொஞ்சம் என்னை பேசவிடுங்க. ஒங்கட கலியானைய் மட்டுமல்ல..... ஒங்கட புள்ளாகன் தேவைகளையும் செய்திட்டேன்..... இப்படித்தான் மத்தாங்களுக்கும்..... ஒங்கட எல்லோட் நேவைகளும் ஒரு நாளும் முடியப்போற்றில்ல.... அதுவரைக்கும் எனக்கென்டு ஒரு வாழ்க்கையை எனக்கு நீங்க அமைக்க விட்டிடுங்க....."

"மலேன் பைஸால்..... அதுக ஒங்கட கூடப் பொறந்துகள்..... ஒங்களுக்குத் தீம் நெனைக்குமா?" தாப் சுநினாள்.

"உம் மா....." இவங்க இந்தத்தைப்பேரூம் எனக்குக் கடிதம் அனுப்பிப்போது என்னாவது கேட்காம் அனுப்பி இரிக்கிறாங்களா..... இந்த ஏன்கைகளைப் பாருங்க.... எப்படி கரு முட்டா இருக்கி..... இத்தனை வருஷம் நான் ஒன்றிரத்துக்கு சாட்சிதான் இது..... ஜுனா....."

பைஸால் நன்னையே வியப்போடு பார்ந்துக் கொண்டிருக்கும் மச்சாஸ்மாரைப் பார்த்தான்.

"பெரிய மச்சான், காசிம் மச்சான், சின்ன மச்சான்..... உங்கட முன்டு பேரது வெற்றாங்க நான் சவுப்பில கிக் பைஸலின் கஜானாவுக்கே சொந்தக்காரனா இருக்கிறது நெனைச் சித்தான் சீதங்ப் பேரத்தை உய்யித்தினாங்க..... அப்பொ..... அங்கு பிர்ண்ட்ஸ்கிட்ட கடன உடன வாங்கிறதான் இவங்களா சீதங்க சந்தையில் வித்தேன்..... மூனா.....?"

வாய்க்காலத்துப் போய் குடும்பம்

கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. பைஸால் என்ற நீருக்குள் இத்தனை வெப்பமா?

"இந்து சுங்க பாந்த பொண்ண நான் கலியானை மெய்யப் போறேன்..... யாரும் நடுக்க வேண்டாம்..... இந் விட்டில் இதுவனு நட்த ஒரு கலியானத்தையும் கண்ணால் பேரில் பாக்குற சந்தோஷம் எனக்குக் கிடைச்சாதில்ல..... என் கலியானத்துப் பார்க்குற சந்தர்ப்பமும் ஒங்களுக்கில்ல...."

"மலேன்..... ஏனிப்படி அனாதமாதிரி பேசுந்தான்....." தாப் பத்ரினாள்.

"உம்மா..... அப்படி நான் அவனதுயா போவிட்ட கூடாது என்பதற்காகத் தான் இந்த முடிவு எடுத்தேன்..... எனக்குத் தெரியும் உம்மா..... நான் கலியானை செய்துகிட்டா எனக்கிட்ட இருந்து மேலும் ஒன்டையும் எடுக்க முடியாது என் தாலதான் இவங்களைப் பார்க்கும் போன்னுக்கிள்ளைப் போன்ற செந்தான் சொல்லிக் கூட்டுறையில் நாளன்கே எனக்கு ஏலாமப் போவா இவங்களா என்னைப் பார்க்கப் போறாக்க....."

சகோதரிகள்..... அவர்களது அருமைத் துணைகள் அவனவரது தலைகளும் தொங்கின; தாயும் நேருக்கு நேர் பார்க்க சக்திபிழிந்தான்.

"நாளைக்கு அஸருக்குப் பின்னர் எனக்கும் வளைசௌக்கும் கண்ணியில் ரிக்காஸ் நடக்கும்..... எனது சக்திக்கு ஏந்த மாதிரி நான் இருபந்தைந்தாயிற்க ரூபா மற்று மொடுக்கப் போறேன்..... இநுபது பலன் நங்க போடப் போறேன்..... வசதிப்படி வலீரா சாப்பட்டை வைப்போன்....."

பதிலுக்குக் காத் திராமல் தன்னரைக்குப் போய் கதவைத் தாளிட்டுக் கொண்டான்.

விக்கிந்துப் போய் விக்கிரகங்களைப் பின்றனர் குடும்பத்தினர்.

(யாவும் கற்பனையே)

வாடகைச் சுவாசம்

நிபந்தனைகள்

-வைரமுத்து-

ஒ விநாயகா!

உன் இள்ளெராரு தந்தத்தையும் இருவிடாப் படைத்து இந்தியர் எல்லாக்கும் எழுத்தறிவித்தால்...

நூரே கிருஷ்ணா!

வான் கிழித்து தலையில்லிழும் மழை மாதாத்தில் கூனிலிருந்த குடிசைக்கெல்லைம் உன் நோவந்தகவிரி குடைபிழுத்தால்...

ஒம் முருகா!

குருணை ஏறிந்த உன் சுந்தவேல் சாழை புதந்தின் உயிர்த்தவில் முடித்தால்...

அங்கா ஆண்டாள்!

முப்பத்தைந்து வயது முதிர்கள்விபர்க்கொல்லை நீ மாப்பிள்ளை அடைந்த மகத்துவம் சொன்னால்...

காமி நிருந்தைண்டா!

பூமியை விட்டுவுனம் கடைந்தபொழுது எந்திரம் துப்பிய விவித்தையெல்லை அடுக்கொரு மட்டு அள்ளிக் குடித்தால்....

நூரோ நாராயணா!

பணமுதலை வாய்ப்பட்ட பாசு சுமுகத்தைக்கு பிடித்துந்து நீ மோட்டித்தால்...

அய்யா முக்கண்ணா!

தயமிழைக்கும் தமிழக்குத் தாமே பிழைசெய்யும் தமிழரெல்லை இனிமேலும் வழாதபடிக்கு உன் நூர்பிக்கண் நெருப்பால் கீடுநித்தால்....

ஹே ராம்!

மிதிலைச் சிறையில் மீனாழிருக்கும் மைறிலிகளை நி மீட்டு முடிந்தால்....

ஹே சுங்காதரா!

யரணத்தை அன்காக்கும் அனு அழுதங்களை உன் அகாப கங்கை அணைத்து முடித்தால்....

ஒ ஆழ்செயா!

மன்மத அஸ்திரந்தில் மயங்கிப்போன எப்பல் நோயாளி எல்லேருக்கும் முழுக்குணம் காட்டும் மூலிகைதேடி ஏதேனும் ஒருமலை வந்திவீந்தால்...

தாபே மாகாளி!

குழும் கயநல்லென்றும் பாழும் அரக்களை உன் தீரிதுவம் கொண்டு தீக்கு முடித்தால்....

நான்கூடக் கோவிலுக்குப் போவேன்.

நன்றி - தமிழகு நீரமுண்டு

சமூக தமிழ் மக்களுக்கினாத் தனித்துவமான ஆடல் வடிவம் முனைவர் காரை செசந்தரம்மின்னை

ஆய் ஹும் பாடலும் தொன்மையான கலை வாழ்வீகள், மனிநூட்டன் கூட்டுறைந்த இயல்கள் இவை, எனிலும் சிலரிடம் இவை மேலோங்கியும், வேறு சிலரிடம் மறைந்து கி ந்தும் செபற்படுவன. இவ்வாழ்வீக்களைப் பேணிக் காப்பதில் இன்று ஒவ்வொரு இனமும் உயிர்த்தும்படிடன் ஈடுபட்டு வருக்காணலாம்.

உலகில் வாழும் ஒவ்வொரு இனமும் நனக்கெனத் தனித்துவமான ஆடல் வடிவத்தைக் கண்டிருக்கிறது. இந்த இனம் நாகரிகம் அடைந்த இனமாகவிருக்கலாம்; அல்லது நாகரிகம் அடையாத இனாக இருக்கலாம். நாகரிகமைந்தவர்கள் சில சமயம் தமது முதாதைப்பகல் பேணி வந்த ஆடல் வடிவத்தை நாகரிகமற்றதெனக் கருதிக் கூவிட்டு, ஏனைபோருடைய ஆடல் வடிவங்களை ஏற்க முற்பட்ட வரலாறும் உண்டு. இது ஒரளவு சமூதமிழர்களுக்கும் போருந்தும்.

இலக்கையைப் பொறுத்த வருயில் சிங்கள மக்கள் தமக்கெனச் சிறப்பாகக் கண்டிய நடந்ததைக் கொண்டுள்ளனர். இவர்களுடைய நடந்ததின் ணாற்றுக் கால்களை அவர்கள் இன்றும் பேணிவரும் கரண ஆய்வுகளில் (Ritual Dances) காணக் கூடியதாக உள்ளடந்திலும், அதை (கண்டிய நடந்ததை) உற்று நேர்க்கொள் இன்மூலம் ஏரளவு கேள்வ நட்டு கதகளிக்கும் கடவுள் பட்டிருக்கிறதென்பதை மறுக்க முடியாது. இதை எந்தச் சிங்களக் கலைஞரும் இப்பொழுது ஏற்பதாயில்லை என்பதும் உண்மையே. ஆனால் உண்மையை மறைக்க முடியாது. மேலும் நாயக்க மன்னர்களின் செல்வாக்கினால் கண்டியிராக்கியதில் தென்னிந்தியச் செல்வாக்கு நிலவியது. கண்டியைக் கட்டியாக ஆட்சி புரிந்த மன்னாகிய ஸ்ரீ விள்கிரும் இராஜ சிங்களின் இயற்பெயர் முத்துஶாரி. இவன் நாயக் க வாம் சத தினன் என்பது

குறிப்பிடத்தக்கது. அதனால் கண்டியிராக்கானியில் பயில் முறையிலிருந்த ஆடல் வடிவங்களின் தென்னிந்தியச் செல்வாக்குக் கணப்பட்டதில் வியப்பில்லை. இதை நான் கறுவதற்கு ஒரு காரணமுக்கு இரு காரணமுக்கு.

சமூக தமிழர்கள் இன்றும் பரத நாட்டியம், கதகளி, குச்சப்புடி, மனிப்புரி எனத் தென்னிந்திய, வட இந்திய ஆகிய இடங்களுக்குச் சென்று நடந்ததைப் பயில்கிறார்களேயோயிய தமக்கென ஒரு ஆடல் வடிவமுண்டா? அப்படியானால் அது யாது? எனச் சிற்றிப்பதாக இல்லை என்றே சொல்வேன். (நான் மேற்படி கலைகளைப் பயில வேண்டாம் என்றோ, அல்லது அவற்றைக் கலைத்துவம் அற்றவை என்றோ கறுவில்லை).

1982ம் துண்டு அமுந்துக்கலைஞர் வேல் அனந்தன் தன்னுடைய நடந்துக்குழுவுடன் ஜோர்ப்பிய நாடுகளுக்குச் சென்று கதகளி ஆடல்களை மேமடையேற்றினார். இதைப் பார்த்த ஜஜோப்பிய பத்திரிகையாளர்கள் சிலை, “கதகளியை வேண்டுமோனால் நாம் கேரளத்துக் கலைஞர்களை வரவழைத்துப் பார்க்கலோம் பரத நடந்துப்படி உங்களுடைய நாட்டு நடனால்ல. சமூக தமிழர்களுடைய ஆடல் வடிவம் வது? அதனை அடுத்த தடவை வரும்போது மேடையேற்றிக் காட்டுங்கள்” எனக் கேட்டுக்கொண்டன.

இன்று, இலக்கையின் வடக்கு-கிழக்கு மாகாணங்களில் உயிர்த்தாடிப்பட்டனவேன் கூத்து வடிவை ஏன் மைது தேசிய வடிவமாக அங்கீரிக்கப்படக் கூடாது? இலக்கையின் செந்தெறி ஆடல் வடிவங்களை விடவேண்டுமென்கூடியும் குறையும் தவைவல்லவே. இவற்றைப் பேணிவரும்பகள் பொருவாதர அடிப்படையில் குறைந்தவர்களாகவும் சில இடங்களில் சமூக அந்தஸ்தில் குறைந்தவர்களாகவும் இருப்பதனால், மேலத்துடும் மக்களால் இவற்றை ஏற்படுத்துவது முந்திய மாகாண சமூகம் மாத்தொ சிறப்பு மை

சங்கடமாக இருக்கலாம்; இருக்கிறது. ஆனால், அடுத்த நாட்டு ஆடல் வடிவங்களைப் போற்றுவதையே தமிழ்களைய சொந்த நாட்டு/சொந்த இன மக்களுடைய ஆடல் வடிவங்களைப் புறக்கனிப்பது, பெற்ற பின்னையைத் தெருவில் விட்டு அடுத்துவன் பின்னையைப் பேணுவதையொக்குமல்லவா?

சமூக தமிழ் தேசிய ஆடல் வடிவம் பற்றிச் சிற்றிப்பவர்களுள் பின்வரும் கருத்துடையோ உள்ளன:

1. கூத்து வடிவத்தை அப்படியே பேண வேண்டும் என்பவர்கள். ஏனைனில் இதுதான் மைது மன்னுக்குரிய தனித்துவமான கலை வடிவம்

2. கூத்து வடிவத்தில் உள்ள சில அம்சங்களை மட்டும் ஏற்றுப் புது வடிவத்தை அமைக்க வேண்டும் என்பவர்கள்.

3. கூத்து மட்டுமெல்ல; வசந்தன், கோலாட்டம், காவடி, கரகம், கும்பி என்பவற்றிலிருந்தும் ஆடல் அம்சங்களை ஏற்றுப் புது வடிவத்தை அமைக்க வேண்டும் என்பவர்கள்.

4. பரதம், கதகளி, குச்சப்புடி, கூத்து என்பவற்றிலிருப்பார்களை கலைஞர் ஆடல் வடிவம் வது? அதனை அடுத்த தடவை வரும்போது மேடையேற்றிக் காட்டுங்கள்.

5. கூத்தை ஏர்க விரும்பாதவர்கள்.

6. பரதத்தை மட்டும் ஏற்கவேண்டும் என்பவர்கள்.

கடந்தி இரண்டு கருத்துகளையும் கோரை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளும்படியாது. இவர்கள் ஈழத் தமிழ் மக்களுடைய அபிலாஷைகளையோ, துல்லது கலை களையோ பற்றிக் கவலைப் படாதவர்கள். கண்டபாவனையிற் கொண்ட முழுப்பவர்கள்

கூத்து வடிவத்தை அப்படியே பேண வேண்டும் என்பவர்களுடைய கருத்தை நாம் இது 7 செப்டம்பர் 2001

புறக்கணிக்க முடியாதனிலும், இவ் வடிவத்தைச் செந்தெறித் தன்மையடைய வைப்பதுக்காகச் சில மாற்றுக்களை, அதன் அடிப்படையில் மாற்ற மெதுவும் ஏற்படாவன்னாம் செய்ய வேண்டும். உதாரணமாக, ஒன்றை மட்டும் கூறுவாம். ஆடுகின்றபோது, நாளப்பிரமாணத்தில் இவர்கள் (கூத்துகள்) பின்ற விரதபோதும், பரதம் கதகளி என்பவர் நிறுவன் எனக் கொட்டான அளவுப் பிரமாணம் இவர்களிடமில்லை. இது தவிர, இன்றாம் சிற்சில மாற்றுகள் செய்யப்பட வேண்டும். இவற்றால் கூத்தின் தனித்துவம் மாற்ற மடையாது.

தமிழகத்தில் உய்ப்பும் தெருக்காத்து தான் துபிழர்களுடைய வீயம் மிக்க ஆடல் வடிவம் எனக் கறும் நடுத்துசாமியின் கருத்தும், தெருக்காத்தை அங்கீரிக்கும் செல்லி பதுமாப்பிரமணியத்தில் கருத்தும் இவ்விடத்தில் நோக்குதற்குரியன.

கூத்து வடிவத்தில் உள்ள சில அம்சங்களை மட்டும் ஏற்று புது வடிவத்தை அமைக்க வேண்டும் என்பவர்களுடைய பாகுத்தையும் பூறுவதையோ கூத்து வடிவம் என்பவற்றிலிருந்தும் கூத்து வடிவத்தையோ கூத்து வடிவம் என்பவர்கள் முடியாது. ஏனைனில், கூத்து வடிவம் தான் எம்முடைய தேசிய ஆடல் வடிவம் என்பதை இவர்கள் ஏற்படுத்தாயில்லை. இக்கருத்துடையவர்கள் எவ்வாறு எமது மன்வாசனை யிலிரும் ஆடல் வடிவ உருவாக்கத்துக்கு உதவ முடியும். அது மட்டுமின்றி, -கூத்து வடிவத்தை சில அம் சங்களை எத் தகைய ஆடல் வடிவங்களுடன் இணைப்பது என்பது பற்றிய பிரக்கணுயும் இவர்களுக்கு ஒல்லை. ஏனைனில் அரங்கில் இருங்காத அறையில் இருந்த தபா ஆய்வு வீப் வி செய் பவர்கள் இவர்களாவர்.

கூத்து வடிவங்களிலிருந்து மட்டுமல்ல, வந்துநாள், கோலாட்டம், கும்பி ஆயிய கலை வடிவங்களிலிருந்தும் சில அம்சங்களை ஏற்றுப்படுவதையொக்குமல்லவா.

என்பவர்களுடைய கருத்தும் ஏற்றுடையதே மூலினும் காவடி, குகம், கும்மி என்பன ஈழத் தமிழ் மக்களுடைய ஆட்டங்கள் மட்டுமல்ல; இவை தென்னிந்தியத் தமிழர்களுக்கும் உயிரினால் எனச் சிலர் கூறுகின்றனர். எனினும், இவை தமிழ்களுடைய/ திராவிடர்களுடைய கலை வடிவங்கள் என் படைத்தும் மனதிற் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

பறதும், கதகளி, குக்கப்படி, கூத்து என்பனவற்றுடன் திராவிட மக்களுடைய ஏவைய கலை வடிவங்களையும் இனைத்து அத்து நமிழ் மக்களுடைய கூத்து வடிவத்துக்கு முதன்மை கொடுத்து, புதியதோரு ஆடல் வடிவத்தை உருவாக்க வேண்டும் எனச் சில அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். இக் கருத்தையும் ஒதுக்கக் குழுயாதென்பது உண்மையே. ஏனெனில் எல்லா ஆடல் வடிவங்களிடையேயும் அடிப்படையில் நெருங்கிய ஒர்றுமையிருக்கக் காணலாம். இவ்வாறே வேற்றுமையுடன் எனினும் ஒற்றுமையைப் பயன்படுத்திப் புதியதோர் ஆடல் வடிவத்தை உருவாக்கலாம் என்பது.

மூத் தறிந் மக்களுக்கென் புதியதோர் ஆடல் வடிவம் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் இரண்டு கருத்துக்களுக்கு இடமேயில்லை. ஆனால் அதை எவ்வாறு உருவாக்குவது என்பதில் மட்டுமல்ல அதையான் செய்வது என்பதில் மட்டுமல்ல அதை வந்திருக்கின்றன. மூலினும் மூத் தறிந் மக்களுடைய ஊனிலும் உத்திரத்திலும் இரண்டு கலந்து விளங்கும் கூத்தின் மன்மக்கமும் தேவீப ஆடல் வடிவம் ஒன்று கண்டுபிடிக்கப்பட வேண்டும் என்பதைப் பலரும் இன்று உரைத்தொடர்ச்சியுள்ளனர்.

இப்பொழுது, இப்பணிகையைச் செய்ய இலங்கைப்பிலுள்ள வடக்கு - கிழக்கு மாகாணத்தின் கல்வி, விளையாட்டு, பண்பாடு அலுவல்கள் அமைச்சர் முன் நெற்றிருக்கிறது. கடந்த வருட முற்பகுதியில் (பெரு 2000) இதற்கென ஒரு பட்டாறை (Workshop) இந்துவைசார் கலைஞர்களைக் கொண்டு

நடத்தப்பட்டு, இதன் சோக்கம், முதலில் இதன் அடையாளங்களை இனங்காணப்படேயாகும் இது முதலாது பிஸர்த்த முயற்சி, இதன் ஆரம்பமே நம்பிக்கையூட்டுவதற்காக அனைத்துவர்களுது. இனி நடக்கவிருக்கும் பட்டாறைகளில் மேறும் பல கலைஞர்கள் பங்குபெற்ற ஏற்பாடுகள் செய்யப் படுகின்றன. எல்லோரும் நல்லிலைங்களித்துடனும், நமிற் தேசிய உணர்வு-னும் ஒத்துறைப்பு நல்குவார்களோனால் இம் முயற்சி எதிர்பார்க்கப்படும் நாஸ்பலகை அளிக்கும் என்பதில் ஜூபமேயில்லை.

இத் துறைசார் அறிஞர்கள் தங்களுடைய ஆலோசனைகளையும், கருத்துக்களையும், வழங்குவர்கள், இப்பணி வெற்றிபெற மேறும் வாய்ப்புண்டு.

(நன்றி-தாயகரு)

எல்லை கடத்தல்

இட்டமாவடி அறைபாத்

ஈருக்குள்
இன்னொரு விதி செய்தன
கடியான் போல்
கும்பிருடில் கூடிந்து

சாவிகளின்றி பூட்டுக்கள் கழுந்தன.
வாடிக்கையாளர் வெருபிலை.
"பாக்கிய நாகை கொண்டுவா"
என்ற உத்தரவுமில்லை
எனிலும்

கடுகள் சட்டென காலியாயிரு.

எல்லையோர் "பங்களில்"
ஒரு "போகைத்தி" மலைந்து குடித்தன
பொடியானார் கட்டுக்கொன்ற
புருஷவின் குமை ஏற்ற
இரவு கேரு மேழுருவத்தி அவன்,

எனினும்
அந்த பங்களின் முன்
அவர்கள் ஊந்து வந்து
தோராயின்றி திரும்பிச் சென்றனர்.
இனி நாளையான்
இப்பாதை வழி வர்க்காடு.
இந்தச் சிப்பாய்களால்
என்னான் செய்யுமுடியும்?

"மன்னிக்கவும்"
'நாவுறி'
'நேரமில்லை'
'வருந்துகிறேன்'
என்றெல்லாம் பிதற்ற
மறுத்து விடுகிறது மனம்

நட்பின் தூத்பரியம்
உணர்ந்திருப்பின்
நிபுங் நாலூம்
ஏழதிபிரிப்போம்.

வழுதாதது குற்றமல்ல
மன்னிக்கவும்
நேரமில்லை
வருந்துகிறேன் - என
'தெற்றுவதுதான்'
உள்ளையும் என்னையும்
கொச்சைப்படுத்துகிறது.

காலம் நீந்துப்போன
நினக் காலன்டின்
பின் பக்கத்தில்
ரூலம் பற்றி குறிப்பு வருந்து
பழைய கடித உறையைப்
புறப்பித்து

இட்டாமல்
உத்துவு வீட்டு கையளிடம்
இரண்டு ரூபய் கொடுத்து
அஞ்சலில் கேர்க்க
கையாலாகத் தூம்
கொல்லிக் கொள்வது
"நேரமில்லை"

இந்த
கிணக் சின்னப் பொய்கள்
முபை
பிருமைப் படுந்துவதை விட
முக்கை
முறித்து கொள்வது நலம்.

தெருந்தி கணபதிக்கு
பூரண கொழுங்கல்லை...
குவன்னிக் காதலதூங்கு
பஞ்சாமிருதம்.
நூமதாரி வெங்கட்டுக்கு
வட்டுருண்ணை...
அன்னை மணையாலுக்கு
பொரி வெல்லம்.
ஆலிலைப் போடு நாலுக்கு
வெண்ணெய்த் தாழி.
மனியாத்தாஞ்கு
மாவிளக்கு
சங்கோப்பிரானுக்கு
சக்கரைப் பொங்கல்
வால்கவானுக்கு
வைடாமாலை
ஊருக்கு வெளியே
கூப்பாடு போடுகிறார்கள்
கடவைணாலும்
அப்பணாரும்
ஆடுக்கிடாவுக்கும்
சாராயக்குப்பிக்கும்
சுந்துவாசத்துக்கும்.

கானக்கீட் காடு
விழுங்கியது போக
மீதுபிழுதலீல்
வெபளான் கவிஞரின்
தொகுதி வாங்கியிருக்கலாம்
இரவின் குஞ்சமையில்
மனைர வருடும்
இரை நாடுக்களும்
வாங்கியிருக்கலாம்
தூந்து
முளி மரக்காட்டல்
விறகு தேடி அலையும் அம்மா
விரல்கள் நடுங்க
மணியார்ப் படுவத்தில்
பேரை உருட்டி நின்தும்
புன்னைகை கூட
உள்ளது கவிதைதான்
மனைர வருடும்
இசைத் தொகுப்புறான்.
நன்றி -கணையாழி-

கிளிஞ்சல்கள்

ப்ரவாகம் இதழ்களை படித்தேன். 1988 ஆண்டு விகடன் தீபாவளி ஸ்பெஷலில் வெளியான ‘பிரவாகம்’ என்ற என் சிறுகதையை நினைவிடுத்தியது.

ப்ரவாகம் இதழ் காத்திரமானதாக இருப்பதையும் அறிகிறேன். கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரைகள் ஆயுந்த மனித நோயுள்ளவராக உள்ளன.

-எஸ். தனுவிஜேஷ ராமசாமி
சாத்தார் - இந்தியா

! ! !

ப்ரவாகம் இதழ்கள் அசத்துகின்றன. உனது இலக்கியப் பணி மேறும் தொடர எனது வாழ்த்துக்கள்.

-மாஸா மங்குட்-
கல்வின்னை

! ! !

ப்ரவாகம் இலக்கியம் தேடும் நெஞ்சங்களுக்கு இதழ் கொடுப்பதை போன்று அழக்தின் நேருக்கூடிமிக்க காலைட்டத்திலும் இவ்வாறான சஞ்சிகையில் வரவு மனதுக்கு ஆறுதலாக இருக்கிறது.

அழக்திலிருந்து தற்போது சொற்ப எண்ணிக்கையான சிற்றிருக்கே வெளிவந்த போதிலும், அவைகளின் உள்ளடக்கமும், படைப்பாளிகளின் காத்திரமான பங்களிப்பும் சேர்வதனால் தெள்விந்திய சஞ்சிகைகளின் தரத்துக்கே அழத்து உங்சிகைகளையும் வைத்து மதிப்பிடவேண்டிய அவையியம் என்பதை ப்ரவாகம் சிற்றோடு முன்னேற்றும் எங்கு உறுதியளிக்கின்றது.

-ஏ.எ.எ.ம். ஜிபி-
ஒட்டமாவடி

ப்ரவாகம் இதழ்களை படித்தேன். நம்பிக்கை தருவதாக இருக்கிறது. அச்சு, வடிவமைப்பு, நலைப்புகள் என்னை பேரிதழ் என்றன.

ரிற்றிதழ்களுக்கு அப்புள் மிகவும் குறைவு என்று வரவழு. அதனையும் மிரி ஓரிரு சஞ்சி சிகைகள் வருகின்றன. மலைபாகத் திலிருந்து சஞ்சி சிகைகள் வெளிவருவது மிகவும் குறைவு. ப்ரவாகம் உக்குவளையிலிருந்து வருவது கண்டு பெருமளிச்சியடைகிறேன்.

-அந்தனி ஜீவா-
கன்டி

! ! !

‘ப்ரவாகம்’ சிறப்பாக உள்ளது. ‘பிரவாகம்’ என்றே இருங்கலுமோ? சாகிந்திய விழா பற்றிய செய்திகள் விரிவாக உள்ளது. இங்கே மலேசியாவில் உள்ளதை விட அங்கே (இலங்கை) இலக்கியம் குறித்த உரத்த சிந்தனை என்னைக் கவன்றுள்ளது.

- எஸ்பி முஹம்மத் -
மலேசியா

! ! !

உங்களுடைய பெருமயற்சியான ‘ப்ரவாகம்’ என்ற சஞ்சிகை சமூகத்தின் எழுச்சிக்காவும், முன்னேற்றத்துக்காகவும் செய்யும் பாரிய பங்களிப்பு என்றால் அது மிகைத்த ஒன்றல்ல...

தாங்கிக் கிட்டந் சமுதாயத்தின் இலக்கிய உணர்வுகளை தட்டி எழுப்பி வெளிச்சத்துக்கு கொண்டு வரும் பொறுப்பை முன்னேற்றுக் கொள்கிறேன். சமுதாயத்தின் விடிவுக்கு உங்களது பங்களிப்பு குறுமிய காலத்தில் வெற்றியடைந்து விட்டதாக

நினைக்கத் தோன்றுகிறது.

- ஏ.எல்.எம்.நாங்காத் -
வாழூச்சேனை

! ! !

‘ப்ரவாகத்தில்’ நலைங்கேள், திரண்டு வரும் வேகம், வரண்டு போன மனைகளை நலைக்கும் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிக்கிறது.

“திறந்த ப்ரவாகம்
சிறந்த ப்ரவேசம்
தூந்து ப்ரவாகிக்குக்!

வாழ்த்துக்களுடன்
மடவளை வியாம்

! ! !

இலங்கை மன்னில் உன் பிறப்பைக் கண்டு நான் பெருமகிழ்ச் சியடைந்தேன். வளர்ந்து வருகிறைய எழுத்தாளர்களோ? நம் நாட்டில் ஓழிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் அனைவருயையும் வெளிக்கொண்டு வர உன் போன்ற ஒருவளின் நேரை இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. இன்று அது நிறைவேற்றில்லை.

அழத்து மன்னில் ந் என்றும் பிரவாகத்திற்கு ஒடிக்கொண்டி இருப்பாய் என்று நான் நம்புகிறேன். அநன்ன வளர்ச்சிக்காக இளைஞர் களாகிய நாம் என்றும் உறுதனையாயிருப்போம்.

ப்ரவாக வாசகன்
துரிக் வெறுமை-
சிலாபம்

! ! !

ப்ரவாகத்திற்கு...

கல்வி, இலக்கிய கலைச்சார, பல்துறை அம்சங்கள் பற்றிப் பேசும் முழு பயறுவளை கட்டுக்கூரகள், கருத்துறைகள், கலெக்டரியால்கள், மொழிபொய்க்களை இடம்பெற செய்வதோடு...

நல்ல கலைத்தகளை நல்ல பல முறைகளின்பிருந்து பெறுவது குற்றாத கலீந்துவத் தங்கமோடு மொழியாக்கம்

செய்வது, சீஸ்பதிப் புச் செய்வது, கவிதைகளை விளை அந்தப்பங்களைத் தோற்றுவிப் பதுடன்... தரமானதும் தேவையானதுமான சிறுகதைகளையும், தூந்துக்களையும் இடம்பெற செய்வதும்

வாசகர் களிலும், புதிய எழுத்தாளர்களிலும் கருத்துக்களையும் ஆச்சுக் காலையும் அச்சேற்றும் கடமைப்பளவில் மிகைத்து. ப்ரவாகத்தில் தாந்தகை குறைக்கும் படியாக இறுப்பங்களைத் தண்ட்டு வெளிப் படும் முதிர்ச் சியாம் பக்குவமற்றதையும் இடம்பெறாதிருக்கச் செய்வதில் கண்டிப்படுவிட இருப்பதும்,

நால் விமர்சன, மதிப்பீடுகள், மற்றும் வரவுக்குறிப்புகள் என்பவையுறுப்புக்காலும் பக்கங்கள் ஒழுக்கப்படுவதுபடி வெற்றுக்கூல் பக்கங்கள் பயனுள்ளவற்றால் நிறுப்புவது குறித்து ப்ரவாகம் முயற்சி எடுப்பது சிறந்து.

ப்ரவாகம் வெறும் மூன்றுடன் இன்னுமொன்றாக வெளிவருமானால் உங்கள் இலக்குகளையடய காலம் செல்லும்.

-விழானா முஸ்தா-
புத்தனம்

இலக்கிய கர்த்தாக்களிடம்

இருந்து தரமான கவிதை,

கட்டுரை, சிறுகதைகள்,

மொழிபெயர்ப்புக் கவிதை

சிறுகதைகள் மற்றும்

இலக்கிய தகவல்களை

ப்ரவாகம் வரவேற்கின்றது.

ஆசிரியர்

கோட்டிக்காம்புகள்

சிறுகதை
-கெக்கிறாவ ஸஹானா-

வரவுப் புத்தகத் தில் கையெழுத்திட்டுத் திரும்பினேன். திருப்பெர்னான்டோ நின்றிருந்தான் மல்ச்சியுடன். "Good morning sir"

"Good morning"

நான் வெளியேறத் திரும்புகையில் இனிய குரவில் அங்கிலத்தில் சொன்னார்.

"மில் ஹினாயா. நான் உங்களுடன் கொஞ்சம் தனியே பேசுவதும்....."

"Yes sir....."

"இங் கேயில் ஸல. மாலை அழுமணிக்கு என் வீட்டுக்கு வரமுடியா?"

சட்டென மனம் தணுக்குற்று முகம் கலவரங்கூந்து தெவிவதைத் தவிப்பதற்காக தலையைக் குனிந்து கொண்டேன். ஒரு விளாடி மௌனத்தின் பின் "ஓகே" என்று சொல்லி காரியாலயத்தை விட்டு வெளியேறினேன்.:

உள்ளியல் விரிவுரை கள் தொடங்கிவிட்டிருந்தன. இன் ரூசெவ்வாய்க்கிழமை. ஏற்றதாம் அனைத்து ஆசிரிய மாணவர் களும் சமூகமித்திருந்தனர். விரிவுரை மன்றபாம் நிற்பிப் பழிந்தது. பின்திருமாக முலையில் ஒரு ஆசந்தில் அமர்ந்துகொண்டேன்.

ஏதும் புரியாமலும், விளங்காமலும் இருள் குந்தது போன்ற பிரமை. தலை கவத்தது. தன்னிற் போத்தலைத் திறந்து மாம்புவென்று தன்னிறைக் குடித்தேன்.

பெர்னான்டோ sir பெண்களைக் கவர்ந் திழுக் கின்ற ஏந்த விதமான சாமுத்திரிகா லட்சஸ்ராம் கொண்டவர் அல்ல. கரிய நிறம். நெடுநெடுவென்று உயரம். சுருள் கேசம். கண்கள் மட்டும் உயிர்ந்தும்புன் நூலை மூழ்க சுழலும் அது ஒன்றே அவில் என்னைக் கவர்ந்த அம்சம்

இவ்வளவுக்கும் சத்தியில் அவரது மூக்கில இலக்கியாற் புலமை அனைவராலும் மெச்சப்பட்டும் ஓன்று. மாலை வேளைகளில் அவரது இலக்கிய வகுப்புகளுக்குப் பென்று தமிழ்மையே பறிகொடுத்துத் திரும்பிய எந்தனையோ ஆசிரிய மாணவிகளின் கதைகளை முன்னும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்

"ஏனோ தெரியவல். அவர் கூப்பிட்டால் மறுக்க முடியாமல் இருக்கு, அப்படி ஒரு கவர்ச்சி அவரிடம்....."

என்று மாணவிகள் அவனுப்பற்றி அடிக்கடி பேசிக்கொள்வதுண்டு. அந்த பெர்னான்டோ sir இப்போ என்னை அழைப்பது?

எங்காவது தலையைச் சாய்த்து சிறிது தாங்களும் போவிருந்தது. விடுகாவையில் ஊயிலிருந்து பழப்பட்ட அசுதி வேறு. எழுந்து வெளியே நடந்தேன்.

இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால் ஆசிரியர் பயிற்சி சிக் கல் ஹாரி யே அதிரும்பியாக அந்தச் சம்பவம்!

மாலை விரிவுரையின்போது நிலையை இருந்துவில் எழுந்து பேராதனை ரயில் நிலையத்திற்குச் சென்று ஒடும் ரயிலில் முன்னால் பாய்ந்து தந்தொலை செய்து கொண்ட நிலமியி.... அவள் கூட காதல் நோல்லி காரணமாகத்தான் தந்தொலை செய்துகொண்டதாக பின்னால் கூரிய வந்தது. அவளது யர்ணத்தால் பெணிதெனிய மட்டுமல்ல முழு பேராதனையுமே அதிருந்து நின்றது.

எமது மாதாந்த கல் ஹாரி சக்கிளையில் அடுத்த இதுவில் பெர்னான்டோ sir ஒரு கவிஷை எழுதியிருந்தான். 'The Feet' என்பது தலையை.

முழு உடம்புமே சிதைத்து போனாலும், தன்டவாளத்தின் இடுக்கில் சிக்கியதால் அதிர்வட்டவசமாய் தப்பிய நில்மினியின் நகப்புர்க்கத்திலை சுத்திய மக்களை சுத்திய மக்களை சிறப்பு மற

பின்னும் கால் பாதுக்களை வர்கிற்று அவர் வழுதிய அங்கவிலை கல்லூரியில் பலத்த விசாலப்பை ஏற்படுத்தியது. மாணவர்கள் நூக்குவென்று பேசிக்கொண்டார்கள்.

எமது டோயை அடைந்து வரண்டாலில் நடந்து மாநிப்புகளில் ஏறி வந்து அனுபவம் வந்தவைட்டதேன். கதவைத் திறந்து ஶேஷன் பேக்கை மேஜையும் விசிறி எந்து விட்டு பாதுகூக்குச் சென்று குளிர்ந்த நில் முகம் அலும்பினேன் கக்காக இருந்தது.

ஒ குடிக்கனும் போவிருந்தது. மண்ணெண்ணெய் அடுப்பை எரித்து உபாரிந்துக் கொண்டேன். கட்டிலில் அமர்ந்து மைய உறிஞ்சத் தொடர்கினேன். மீண்டும் மனது அதேபோதையில் தரிகெட்டு உடத்தொடங்கிற்று.

அழுமாதந்களுக்கு முன்னால் ரயிலின் முன் பாய்ந்து தற்கொலை செய்துகொண்ட ப்ரியாதுன் இந்த சங்கிலிந் தொடரை முதலில் மூம்பிட்டுத் தவத்தவர். அவன் நேரடியாகவே ஒரு கடிதந்தில் தன் காவுக்குக் காரணம் தன் காதலன் தன்னை ஏமாற் றியமைத் தான் என்று கூறிப்பிட்டிருந்தன். பின்னால் நிலமினி.... இப்படி எந்தனையோ பெண்கள்! கல்லிக்காக இந்தக் கல்லூரியை நாடுவந்து காதலில் நாம்மைப் பறிகொடுத்து, விரக்தியின் விரிவிப்பில் உயிரைப் பணைய் வைத்த ஏத் தனைப் பெண் கள்! இவர்கள் அறியாவையில் இருப்பவர்கள் அல்லர். அறிந்தும் அறியாதவர்கள் என்றுதான் என்னைத் தோன்றிற்று.

இந்த இரண்டு தற்கொலைகளும் காரணமாக முழு பேராதனையுமே எமது மூங்கில் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியை ஏற்க மாநிப்பாகத்தான் பார்த்தது. இதைப் பிரதுமையாக அதிர்ந்து நாணாசங்கர பல கடுமையான செயல்திட்டங்களை வருத்தார். "காதல்..... தோல்வி..... ராப்காலை..... இவை ஒருக்காலும் இவி இந்தக் கல்லூரியில் நிகழ்க்கூடாது" என்று நிற்க 7 செப்டம்பர் 2001

நுவர் மாணவர் மத்தியில் அடித்துப் பேசிய போது சில மாணவிகளுக்குக் கசப்பாகத் தான் இருந்தது என்னும் பல்ல அவரது திட்டங்களை வரவேற்ற ஆதாரவித்தனர்.

மொடம் நாணயக் கார ஒரு பெண்ணெப்பாறி. எங்கே பெண்களுக்கு வரிச்சை ஏற்பட்டாலும் தமங்காமல் குரல் கொடுக்கக் கூடியவர். கண்டிப்பானவர். அவரிடம் சொன்னால் என்ன?

க கயிலிருந்த நேரீர் மூறிவிட்டிருந்தது. மனம் இன்னுமே கொதித்துக் கொண்டிருந்தது. தேவீன ஒரே மூச்சில் குடித்து முடித்தேன். உடையாறிக் கொண்டு அப்பா என்று கட்டிலில் சாப்ரந்து கொண்டேன். கண்கள் தாமாகவே இருக்கும்கூல்களை கொண்டன.

இருவுச் சாப்பாட்டின் பின்னர் வெளிமுற் றத் தில் அமர்ந்து பேசிக்கொண்டிருந்தோம். தூரத் தே ஆண்மாலை விடுதி மங்கிய ஒளியுடன் தெரிந்தது. திடுமென காலையில் பெரி sir உடன் நடந்த உரையாடல் நூபகம் ஏர். விளையாட்டுப்போல எல்லோரிடமும் கூறினேன்.

"அடா.... இப்போ உனக்கும் வலை விசிட்டாரா?" மாணவிகள் கேவி செய்தனர்.

"ஏப் ஹினாயா..... அப்புறம் உன்னைச் சிக்கை க்கு என் ணடி சொல் வைப்போல் போகிறாய்ப்பதா?"

"எங் களைப் போல உனக்கு தெவனிக்கை இல்லைத் தானே.... அந்தால் பிரச்சினையும் இல்லை.... எங்களைப்போல பயப்படவும் தேவையில்லை...."

அவர்களது கிண்டிலில் நாலும் என்னை மறந்து சிரிக்கத் தொடங்கினேன். எல்லாப் பெண்களும் கல்லைத்து உரத்துச் சிரிக்கிறார். ஒருத் தி மட்டும் அழற்செய்துக்கினார். அவள் துமிகா!

இயற்பாண்டுக் தேவு நெருங்கி விட்டது. நான் திரு. பெர்னான் டோவின் வேண்டுகொள்ள முற்றாக மறந்தபோய் படிப்பில் மூழ்கிலிட்டிருந்தேன். எப்போதும் அவரைத் தனியே ஏதிர்கொள்வதைத் தவிர்த்தேன். அன்வப்போது என்னைக் கடந்துச் செல்ல நேர்கையில்லையாம் துவர் என்னை முறைத் துப் பார்ப் பதை அவதானிக்கத் தவறுவில்லை. இன்னும் கொஞ்சநான் தூணே! பரிசை முழுந்ததும் ஊரோடு போய்விடலாம் என்ற தையியம். எதையும் கண்டுகொள்ளவில்லை.

கதவு லோகத் தட்டப்பட்டது. நள் ஸிரி. அனேகமாக யாவரும் தூங்கிலிட்டிருந்தனர். நான் மட்டும் சக்தி F.M. இல் பாடல் கேட்டபார் பழைய கொப்பியோன்றைப் படித்துக்கொண்டிருந்தேன்.

கதவைத் திறந்தபோது விங்கிச் சிவந்த கண்களுடன் தமிகா!

“என்ன நம்பிகா இந்தப் பக்கம்....? பொறுவாக கல்லூரியில் ஆங்கிலத்தில்லூால் பேசுவது முங்கை அவசரமான வேளைகளில் அச் சொட்டாக உணர்ச் சிக்கவை வெளிப்படுத்துவதற்கு நாய்யொறிதான் கைகொடுப்பதுண்டு. எனக்கு சிப்களும் தாய்மொழிக்கு நிகுருவிட்டிருந்து இங்கே.

மைது டோமின் கடைசி அறையில் இருப்பன் தமிகா. நான் முதல் அறையில் அங்கூடி சுற்றித்துக் கொள்ளும் வாய்த்தகை குறைவு.

அன்றைய அவளின் அழுகைக்கு காரணம் என்ன என்பதை காற்றுவாக்கில் அறிந்திருந்தேன். எனினும் அதுபற்றி நான் அலட்டிக் கொள்ளவில்லை. காதலும், தோல்வியும், தற்கொலையும் இங்கு கூழும்தானே!

அவள் பதில் சொல்லாது என் தேவீனில் சாய்ந்து விழித் தொடங்கினாள். எனக்கு எரிச் சலாக இருந்தது. இந்த நடுநிசியில் என்ன தொல்லை இது?

கதவை மூடித் தாளிட்டுவிட்டு அவளை அவைத்தவானே அழுத்து வந்து கட்டிலில் உட்கார வைத்தேன்.

“சொல்லு சீக்கிரும், நான் நினைய படிக்கலூம்”

“உள்ளைத் தவிர எனக்கு உதவிசெய்ய யாரும் இல்லை ஏன்னாயா....”

“என்ன உதவி? சீக்கிரும் சொல்லு....”

“நான் இப்போ நாலு மாச காப்பாம். பெரி சர்தான் காரணம்”

சுப்தநாடும் ஒடுங்கிப்போக தனியாக அவளைப் பார்த்தேன். என்ன இந்தப் பெண்கள்....? ஆட்டபுவெற்று எந்தத் தகுதியும், ஆனாலையும் இல்லைத் தூ மனிதனிடம் வரிசையாகத் தோற்றுப் போகிறார்களோ.... இல்லைக்குப் பெற்றியான?

குணிந்து அழுதுகொண்டிருந்தவளது முகத்தை நிரிருத்தி கடுமையான குரலில் கேட்டேன்.

‘இதையெல்லாம் ஏன் என்னிடம் சொல்லியாய்? நான் பார்க்கலும் பீட்சைக்கு இன்னும் ஒரு ஸாரங்கூட இல்லை. உண்க்குத் தெரியாதா....?’

அவள் சடாரேன்று கட்டிலிலிருந்து எழுந்து கீழு உட்கார்ந்து என் கால்களைக் கட்டிக்கொண்டாள்.

“நீதான் நான் நம்பத்தகுந்த ஒரே ஆள்.... உண்ணிடம் எல்லாவற்றையும் சொல்லிவிட்டால் நான் நிம்மதியாகச் சாவேன்....”

என்னையரியாமலேயே அவள் கண்ணத்தில் பள்ளிவாய்ந்து அறைந்தேன். தலைழுடையப் பற்றியிழுத்து முகத்தை பிமித்தினேன்.

“உனக்கென்ன பைத்தியமா? நயம் தந்கொலை செய்துகொள்ளப் போகிறுயா? உள் பெற்றியூர் நிவைத்துப் பார்த்தாயா....? அவள் என் காள்களைக் கட்டிக்கொண்டு நீண் நேரம் அழுதுகொண்டிருந்தாள்.

தம் மிகாவும் ஏனைய பல மணவிக்களைப் போல பெர்னான்டோ ஸ் இன் மாலைநேர ஆங்கில இலக்கிய வகுப்புக்களுக்கு ஒழுங்காக சென்று வந்தவள். ப்படியோ அரவது கடைக்கண் பார்வையில் விழுந்து விட்டாள்.

ஆங்கில இலக்கியக் காதல் கொண்டே அவளை விழுத்திவிட்டார் பெர்னான்டோ. விளைவாக அவருடன் பல இருவகுளை அவள் கழித்திருந்தாள்.

அவரது மனைவி இல்லாத பாருதுகளில் அவரது குவாட்டெலிலே யாவும் நிகுந்து முடிந்தன.

சீக்கிருமே தன் மனைவியை விவாகர்த்து செய்து விடுவதாகவும், தம் மிகாவை நிருமணம் செய்து கொள்வதுக்கும் வாக்களித்திருக்கிறார் : பெரி சர், இவங்கும் பரிபூரணமாக யுபிவிட்டாள்.

தான் காப்பழுற் றிருக்கும் செய்தியைத் தெரிவித்தபோது : பெரி சர் அதிர்ந்து விட்டாராம். காப்பத்தை கலைத்துவிட்ச் சொல்லி வற்புத்தினாராம். இவன் பிடிவாதாக மழுக்கவே அவளைச் சுதிப்பதை சீற்று சீற்றாகத் தவிர்த்த விட்டாராம். இப்போது தன்னை முற்றாக மாந்த நிவையில் என்னையும் விட்டுக்கு அழுந்திருக்கிறார் என்றும் துபினா பொறி கலங்கிப் போய்விட்டாள்.

மற்ற பெண்களைப் போல அவரது வலையில் நாலும் விழுந்துவிடவில்லை என்ற காரணத்தினால் அவள் என் மீது மற்றுவூன்டு அவ்வளவு விஷயத்தைப் பற்றிவித்து விட்டாள்.

தலையில் பேரிய பராமரிகல்லைத் தாக்கி வைத்தது போன்ற நிலை எனக்கு. பரிசை பற்றிய யை.... தம்மி பற்றிய குழக்குறுப்பு என்ன செய்வது?

என்ன செய்வது? அதிபிடம் சென்று முறையிடுவது? பேசாமல் விட்டுவிடுவது? பேசாமல் விட்டு விடலாம் என்றால் தமிகாவின் நிலை பரிசாயாக இருந்தது. முன் பெல்லாம் என்னைக் கண்டால் குத்தலாகப் பேசுவதென். எனது மத உணர்வுகளைப் பல வேளைகளில் புன் படுத் தியவள். ஏதாவது ஒரு பிரச்சினைக்கு இல்லாததின் நிலையாடு என்று அவர்களே கேட்டு நான் விளக்கம் அளித்த பின்னர் “உங்கள் அல்லாத்துக்கு வேறு கோலை இல்லையா?” என்று கேவி செய்கின்ற ஒரு பெரும்பங்கை இனத்தைச் சேர்ந்த இளம்பெண் என்னிடம் தனது அவைத் தைச் சொல்லத் துணிந்திருக்கிறான் என்றால் என்னை அவள் அந்தளவுக்கு நம்புகிறான் என்றுதான் அந்தம்? அவளைக் கைவிடுவது சரியா?

பல குழப்பான சிந்தனைகளுடன் அதிபிடம் சென்று முறையிடுவதுப் பற்றிய எந்தத் தகளிலும் இல்லாதபோதும். மாலை மங்கி இருந்த கலிந்திருந்த ஒரு பொழுதில் நிருமதி துணியைக்காருவின் குவாட்டெலிஸ்ருப்பு சென்றேன்.

உள்ளே தொலைகூட்டியில் மாலைச் செய்தி அறிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருந்தவர் எழுந்து வந்து என்னைச் சுந்திக்க பத்து நிமிடங்கள் அயின்ற துடிக்கும் இதயத்தை காத்திருப்பதேன்.

நெற்றியில் நாஸ்த ஒன்றியன்று தலையரிகளுடன் மெல்லிஶாக, அயினுட்கம் பரிசைகாக காட்சியளிக்கும் திருமதி நானையக்கார கவன் அனிந்து சின்னப்பெண் போலிருந்தார். வினோதமாக இருந்தது.

இந்த நேரத்தில் அவசரமாக அவரைச் சுந்திக்கவேண்டு ஒரு முஸ்லிம்பெண் வந் திருக் கின் ற மை அவருக் கும் ஆசிரியத்தை ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும். புன்னகையுடன் கேள்விரேகையும் குழ என்னைப் பார்த்தார்.

ஒரு அதிபர் - மனவிட உண்மையில் என்ன சம்பிரதயம் இருக்க முடியும்? சோக விஷபத்தும்கு வந்தேன்.

கேட்டுக்கொண்டிருக்கையிலேயே அதிபர் இருவி கல்லென் செய்து போனா. இந்த அதிச்சிக்குக் காரணம் அவர் இந்தக் கல்லூரியில் அதிபர் என்ற பொறுப்புகள் சிரியா? அல்லது பெண்ணியைச் சிந்தனையா? புரியாமல் விபித்தபடி உட்காந்திருந்தேன்.

நீண்ட மௌனத்திற்குப் பின்னர் சொன்னார்.

"இந்தக் கல்லூரியில் இவ்வொரு தற்கொலைக்கு அனுமதிக்க முடியாது. நான் இருக்கும்வரை அது நடக்காது. நீ போ.... நான் உரிய நடவடிக்கை எடுப்பேன் விரைவில்...."

தலையில் சிலநாட்களாக கார கணத்துக்கொண்டிருந்த பாராம்கல்லை இருக்கி வைத்த நிமிடங்களிடன் நான் என் அறைக்குத் திரும்பினேன்.

அதிபர் திருமதி நாணயக்கார கணக்சிதமாகவும், நுரியாகவும் காரியத்தில் கூடுப்பார். அடுத்தநாளே பெரி sir விளையாட்டுக்கு உட்படுத்தப்பட்டார். அவர்த்தை குற்றத்தை ஏடுக்கொண்டார். எனிலும் பல குற்றச்செயல்கள் இருக்க கள்ளாக இருந்த அவற்று குவாட்டரில் அநிபால் பறிமுதல் செய்யப்பட்டு செல்வைக்கப்பட்டது.

இத்தனை கணோரங்களின்போதும் பெரி sir இன் மனைவியும் அவரது ஒரு வயதுக் குற்றத்தை ஊரில் இல்லை. பெரி sir ஒட்டவில் அறை எடுத்து

துய்கவேண்டி ஏற்பட்டது. குளிந்த தலை நிமிராமல் வந் து விரிவுரை களை நடத்தினிட்டுப் போன்றார். ஆக்கில் இலக்கிய வகுப்புக்களில் மாணவிகளின் வருகை பெரும் வீற்றிக் காணத்தொடங்கிறும்.

துய்ரிகா அநிபரின் கண்காலிப்பின் கீழ் ஒரு வாட்கை வீட்டில் குடியமர்த் தப்பட்டாள். தற் கொலை முயற்சியிலிருந்து எப்படியவறு அவளைக் காப்பாற்றியாக வேண்டும் என்ற அநிபரின் முயற்சி வீண்போகவில்லை. அவள் சிறிது சிறிதாக மனங்தேரி பரிசைக்கு படிக்க ஆரம் பித் தாள். அவளது சகல நடவடிக்கைகளும் அநிபரின் பலவிப்புறுப்பின் கீழ் சகமானவர்களால் அவனுக்குத் தெரியாமலே கண்காலிக்கப்பட்டான்.

அன்றிரவு எல்லோரும் உணவு மண்டபத் தில் உணவுறுத் திக் கொண்டிருந்தோம். தம்மிகா விவகாரம் மாணவர் மத் திபில் பேரதீர் சிறை ஏற்படுத்திவிட்டிருந்து பரிசை பற்றிய பயம் வேறு. யாவரும் அமைதியாக ஈடுபிட்டுக்கொண்டிருந்தோம்.

மாமிழுகளில் டக் டக் என்ற காலடி ஒசை. யாவரும் நிகைத்து ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்துக்கொண்டிராம்.

வாசல் டியுகுகே தெரிந்த உருவும்... பெரி sir இன் இளம் மனைவி படியுமி அப்போதுதான் ஊரில் இருந்து வந்திருக்க வேண்டும். அயர்ச்சியாகத் தென்பட்டாள். தோளில் பயணப் பை தோக்கிக்கொண்டிருந்து வையில் குழந்தை ஒரு வயதுகூட இரும்பாத அழகிய பச்சிளம் குற்றதை.

"இப்போதுதான் ஊரிலிருந்து வந்தேன். வீடு பூடிக் கிடக்கு. காவல்காரன் எல்லா விபரமும் சொன்னான். இப்போதுமிகா என்கோ?"

முறிய மாநாடு சுதந்திய மாத்தனை ஸ்ரீமத் மகர்

பறக்குறைய அழையிட மௌனம். மாநும் வாய்த்திறுக்கவில்லை. நான் சொன்னேன்.

"அவள் அதிபரின் கண்காலிப்பின் கீழ் இருக்கிறாள்....."

"நடந்த தப்புக்கு யார் காரணம்? அவள் தானே....! அவளாகத்தானே என்மனைவரைத் தேடிப் போய் இருக்கிறாள்....!"

முழு மண்டபமுமே ஒருகனம் குறுப்புகி அதிர்ந்தது. விழைப்பான மௌனம் தொடர்ந்து ஆய்வி செலுத்திற்று.

"சரி அதை விடுப்பன். என் கணவர் நாவு செய்து விட்டார். ஒபுக்கொள்கிறேன். அநந்தாக என்னைப் பழிவாங்குவது என்ன நிபாயம்? நான் ஒரு ஏழை.... எங்கு ஓராண்டு....?"

"பேசாமல் டைவர் என் கணவிடுங்க....."

தைரியசாலியான குகமலதா மதுவாகச் சொன்னாள்.

"அதெப்படி முடியும்? அவரைப்பற்றி எல்லாம் தெரிந்தும்கூட அவரோடு நான் வாய்கிறேன். தெர்காக? எல்லாம் அந்த கீட்டுக்காகத்தான். எனக்கொரு வீடு கோண்டும். அநந்தாகத்தான் நான் இகுதலை காஷ்டங்களையும் தாக்கி இருக்கிறேன். இப்பொழுது என்ன செய்வது? எங்கு போவது சொல்லுகின்கள்....?"

அவள் கண்ட வீசிய இந்தக் கேள்வி ரீவா மணவப்பாம்பென எங்கள் முன்னால் விழுந்து கிடந்தது.

ப்ரவாகம்

பிரதம ஆசிரியர்

ஆசிப் ஏ. புஹாரி

ஆசிரியர்

உக்குவன் அக்ரம்

வெளிச்சம் உதநு விவாசம் கேட்டியது!

நீட்டுக் கந்துகளைப் பூட்ட வைத்துக் கொண்டாய்.... இருப்பதாய் அறிக்கை கொடுக்கிறாய்!

ஆகையாற் விண்மீன்களை அளிகிக் கொடுத்தது! கருவாடு போ... முடியவில்லையே என்று கவலைப்பட்டாய்!

இப்போது
'ஓயாமல் என்னைப்பற்றி முழுமூன்றுப்பநே விண்மீன்களுக்கு வேலையாகி விட்டது' என்றியாய்!

நந்தவனம் உவக்காகக் காத்திருந்தது... அப்பாவி இலைகள் அழ அழ சுந்துக் தொழிற்சாலைகளைத் தொடங்கினாய்!

இப்போது
எல்லேநும் என்னைப் புகைக்கப் பார்க்கிறார்கள் என்று புகார் கொடுக்கிறாய்...

மலர்கள் உன்னை மனம் வீசி அழைத்தன பறிந்துப் பறித்து உன் பாதங்களால் நசுக்கினாய்....

இப்போது
என் நோட்டம் முழுவதும் முள் வளர்ந்து விட்டார்கள் என்று முழுமூன்றுக்கிறாய்!

வருக்களே உங்கு வழக்கப்பட்டன.... அவற்றை சாபங்களாப் பழங்கு - ஏன் சங்கடப் படுகிறாய்?

நன்றி - அழைத் திகடன்

என்ன என்றுமே நீ
அறியாதிருந்த போதிலும்
உன் சொந்த நன்மைக்காய்
எனக்கு பெயர் குட்டினாய்!
இளமையின் வீத்தோடு
நான் மலர்ந்தபோது
என்னை நீ சந்தேகித்தாய் - நான்
கசப்போடு வதங்கி வாடிப் போனேன்.
சுதந்திரத்துக்காய் நான் கூக்குருவிட்டபோது
என்னை நீ அடித்து நொறுக்கினாய்
வலியின் துயரால் நான் ஓலமிட்டமுதபோது
என் புலம்பலின் குதியோடு
நீ இசை கூட்டி விளையாடினாய்
கெஞ்சிக் கேட்டேன்; மன்றாடிப் பார்த்தேன்
கேட்டாயில்லை.
எச்சிரித்துப் பார்த்தேன் நியோ கேலி செய்தாய்
ஆதலினால், வெறுப்பும், கசப்பும் வளர்ந்தது
நான் வாதிட்டேன்;
என்னை நீ கலகக்காரன் என்றாய்
மக்களிடம் பொய்யே பேசிய நீ
தலைவன் எனப்பட்டாய்.
உறங்கிக் கிடந்த சனக் கூட்டத்தை,
தட்டி நான் எழுப்பியபோது
என்னை நீ சந்தர்ப்பவாதியென்றாய்
மக்களை நீ கொன்று குவித்து
தேவை கருதி என்று சாட்டுச்சொன்னாய்
எப்போதும் உன் சொந்த நன்மைக்காய்
நீ எனக்கு பெயர் குட்டினாய்!!
நியாயித்துக்காய் நான் சண்டையிட்டபோது
என்னை நீ தீவிர வாதியென்றாய்
ஆயுதங்களை நீ கையிலேந்தியபோது
நியோ தேசாபிமணியானாய்!

என்னை நான் பாதுகாக்க முயலுகையில்,
நான் மட்டும் பயங்கரவாதியானேன்;
எப்போதும் உன் சொந்த நன்மைக்காய்,
நீ எனக்குப் பெயர் குட்டினாய்.
சிறுாண்மைக்காய் நான் பிரந்து பேசிப்போது,
நான் ஈழவாத் என்றானேன்;
பிரிவினையை எதிர்த்தபோதோ
நான் இனவாதியானேன்.
எப்போதும் உன் சொந்த நன்மைக்காய்,
நீ எனக்குப் பெயர் குட்டினாய்!

அடையாளங்கள்

ஆங்கிலமுலம்:- நிமால் சோமரதன்
தமிழில்:- கெக்கிறாவை ஸ்ரைலஹா

பாழ்பட்ட வீதியோன்றின் மூலையிலே,
'யரு'க்குள் என்னுடல் வெந்தபோது,
நாய்க்காலுக்கும், காக்கைக்காலும்,
என் பாதிவெந்த உடல் விருந்தானபோது,
கவிழ்ந்து பேன நம்பிக்கைத் துரோகியாய்,
என்னை நீ கருதினாய்!

என் அடையாளம் எதுவென்று
நீ என்றுமே அறிந்திருந்தாயில்லை;
அறிய முயன்றாயாமில்லை
ஆயின்,
நீ மட்டும் யார்...?
உன் அடையாளம் என்ன..?
எனக்கு சொல்ல!!!

வெளிவந்து விட்டது ப்ரவாகம் வெளியீடாக

உக்குவளை அக்ரமின் அம்ரிதாவின்

கதைகள்

வெளியீட்டு

விழா

30 — 09 — 2001

அஜ்மீர் மத்திய கல்லூரி உக்குவளை

விழாவில் நூலாசிரியரான மல்லிகை
சி. குமார் பேசும் பொழுது தனது
சிறுக்கதையை வெளியிடுவதாக கூறி
வாங்கிச் சென்றவர்கள். தொகுதியாக
வெளிப்பிடாவிட்டாலும் அதனை திருப்பியாவது
தந் திருக்கலாம் என வேதனையுடன்
குறிப்பிட்டார்.

மல்லிகை சி. குமாரின் சிறுக்கதைகள்
தொகுதியாக வெளிவந்தது போல மாத்தனை
வாடுவேலன், நூர்ரளை சண்முகநாதன்
போன்றவர்களின் சிறுக்கதைகள் தொகுதியாக
வெளிவர வேண்டியது அவசியமாகும்.

இலக்கியத்துங்கு எட்டு லட்சம்

அன்மையில் நான் படித்த பத்திரிகை
செய்தி ஒன்று என்னை வியப்படையச்
செய்தது.

யாழ் ப் பாணத் தீல் இலக்கிய
அபிவிருத்தி பணிக் கென வடக்கின்
அபிவிருத்தி புணர் வாழ்வு புணரமைப்பு
அமைச்சர் கெளரவ கே.எஸ். டக்ளஸ்
தேவானந் தா எட்டு லட்ச ரூபாயை
வழங்கியுள்ளார்.

அதாவது இரண் டு லட்சத் து
ஜம்பதினாயிரம் சுதந்திரன் சிறுக்கதைகள்
தொகுதிக்கு, ரூபா 3 லட்சம் இருவரை பிரசரம்
ஷகாமல் இருக்கும் எழுத்தாளர்களின்
பிரால்களை வெளியிடுவதற்கு 2லட்சம்
50ஐயிரம் ரூபாய் இலக்கிய கர்த்தாக்களின்
பிரால்களை கொள்வனவு செய்வதற்கு
பயன்படுத்தப்பட உள்ளது.

இதுபோல நமது அமைச்சர்கள்
வைத்து நாடானும்ற உறுப்பினர் இலக்கிய
வாளர்ச்சிக்கு உதவினார்களா? என்பது
கேள்விக் குறியாகவே உள்ளது.

மொழிபெயர்ப்பு கவிதைகள்

தமிழில் — ஜவாகர்

I.

என்னைப் புதைக்க

நீ என்னதான் செய்யவில்லை
ஆனால் நானொரு விதை
என்பதை நீ மறந்து விட்டாய்

II.

கனவுகளாலான காட்டைப்

போல என் தனிமை

ஆறாக நீ என்
மரங்களுக்கிடையே உலவிக்
கொண்டிருப்பாய்

என் பறவைகளும் உன்னைக்
கவரவில்லை

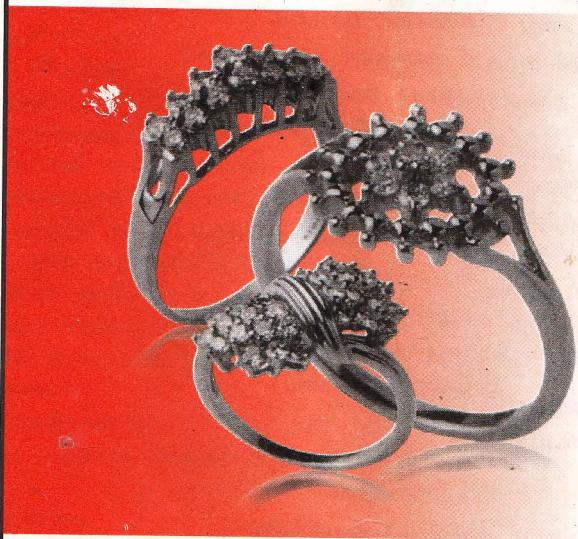
என் மரக்கிளைகளின்
சலசலப்பும் உன்னை
நெகிழ்விக்கவில்லை

நீ என் பூக்களை மிதத்துத்
துவைத்துக்கொண்டு
போகிறாய்
விலகிப் போக
பாதையைத் தேடுகிறாய்

என்காட்டுப் புதர்கள்
மட்டும் தாண்டிப் போக
முடியாதவையாக

இருந்தால் எவ்வளவு
நான்றாயிருக்கும்
என் காட்டில் நீ
தொலைந்து விட்டால்
எவ்வளவு நான்றாயிருக்கும்

நானோயி (கிரேக்கக் கவிஞர்)

NAGALINGAMS

JEWELLERS

101, Colombo Street, Kandy
Tel: 08 232545